

Ajokoiramies

56. VUOSIKERTA MAALISKUU 2 • 2019

• KETTUKAPINA • KETTUPUUHKA •
• MÖÖPELIT 2019 •

Puheenjohtajan mietteitä vuosikokouksen kynnyksellä

Hihat ylös ja määrätietoisesti eteenpäin

Ensimmäinen vuosi SAJ:n peräsimessä on takana. Paljon samanhenkisiä kavereita, hienoja koiria ja upeita tapahtumia, mutta myös näkemys-eroja on välillä käsiteltäviin asioihin sisällynyt. Luottavaisella mielellä kuitenkin toiminnastamme edelleen olen.

Ei nokitellen vaan yhteistyötä tehden

Tämän vuoden alussa on lunta tullut sekä luontoon että harrastuksemme tupaan. Viime vuoden tilastot koirien rekisteröinneistä ja SAJ:n jäsenmäärän kehityksestä eivät ole mairittelevia. Aikaisemmin kärkipaikoilla keikkuneet suomenajokoirat tippuivat rekisteröinneissä kuudennelle tilalle 1150 pennulla. Jäsenmäärä järjestösämme väheni 657 jäsenellä mutta uusiakin tuli lähes 300. Koehäynnit ovat syksyn aikana kääntyneet kasvuun. Koiramme-lehti ja Helsingin Sanomat synkkää näkymää ennustaen kuvasivat tilannetta omissa jutuissaan.

Noin 45 vuotta koirajärjestöissä jäsenenä oleena ja pari vuosikymmentä puuhastelemalla harrastaneena, mutta nyt uudelleen syttyneenä, näen paljon myönteisiä asioita harrastuksessam-

me. Toisaalta odotan esimerkiksi Kennelliitolta myönteisiä toimia toimintamme tueksi. Valitettavasti saamani viestit vuoden ajalta metsästyskoiriin liittyen ovat mollivoittoisia. Esimerkkeinä arvokokeisiin liittyvät maksut ja koirien turvallisuuden parantamiseen liittyvä toimettomuus ja edunvalvonnan vähäisyys.

Jäsenistö, koirat ja intohimo harrastaa vahvuuksiamme

Suurin myönteinen asia rotujärjestössämme ovat koirat itse. Ulkonäöltään kauniit tai komeat ja metsästysominaisuuksiltaan maailman parhaat ajavat koirat ovat ihailun aiheita. Viimeksi Myrskylän Kilpa ja Toholammin Kettukilpa osoittivat tätä maastoissa ja Koiramessut näyttämöllä. Harrastajamme eivät juuri moiti koiriaan. Toivoa paremmasta antaa mielestäni se intohimo, jolla toimintoihimme osallistutaan ja josta sosiaalisessa mediassa kerrotaan. Herkistävää oli lueskella niitä kommentteja, joilla kauden päättyessä lemmikkejä kiiteltiin. Riistanhoitoon ja näyttelyihin oltiin tarttumassa tomerasti jahtimaiden rauhoituessa.

Vuosikokouksessa tärkeitä asioita

Koiriemme terveyden edistämiseksi tulevassa vuosikokouksessa tehdään tärkeitä päätöksiä JTO:a ja PEVISA:a käsiteltäessä. Samoin tutkimuksen keinojen käyttöä terveyden edistämiseksi meidän tulee lisätä. Luotan asiantuntijoihimme ja olen vakuuttunut, että terveyteen panostaminen poikii hyviä tuloksia jo lähivuosina. Vakaa taloutemme helpottaa tätä kehittämistyötä.

Hallinnossa SAJ:ssa on maakunnallisissa kerhoissa ja metsästysseuroissa, hallituksessa ja toimikunnissa sekä kentällä harrastajina tuhansia luomassa toimintaa. Se ei saa olla sooloilua tai porukoiden vehkeilyä valtavirtaa vastaan. Tämä on monipuolista yhteistyötä ja verkostojen toimintaa, jossa kaikille on mielekästä tekemistä ja myös vastuuta homman toimimisesta.

Toiminnan tehostamiseksi ja käyrien kääntämiseksi myönteiseksi, hallitus esittää vuosikokoukselle, että Suomen Ajokoirajärjestössä tehdään tämän vuoden aikana hallituksen ja toimikuntien johdolla strategiatyö, jossa haetaan yhdessä meille sopiva ja tulevaisuuden haasteisiin parhaiten vastaava toimintatapa. Mielestäni reservissä on pilvin pimein nuoria, niin nais- kuin miesharrastajia, joilla on paljon annettavaa harrastuksellemme. Hallinto ja toimielimet on punnittava huolella ja olisin valmis kokeilemaan radikaalimpaakin uudistamista vaikka tulevaisuustoimikunnan muodossa. Tämä on yhteinen asiamme ja lopullisesti strategia vahvistetaan vuoden päästä.

Onnittelut palkituille ja ansioituneille

Hyvät ystävät, onnittelen lämpimästi tässä kokouksessa palkittavia koiria ja ohjaajia sekä ansio-merkeillä muistettavia henkilöitä. Samoin kiitän kaikkia jäseniämme ja yhteistyökumppaneita hyvästä yhteistyöstä ja arvokkaasta panoksestanne SAJ:n hyväksi päättyneen kauden aikana ja aurinkoista kevättä!

Tuomo Hänninen
Puheenjohtaja

Suomen Ajokoirajärjestö Finska Stövarklubben ry

Toimisto

avoinna ma-pe klo 10–14

Toimistosihtööri

Jaana Leppiaho
Puhelin: 044 311 0330

Osoite: SAJ:n toimisto,
Uusikatu 57–59,
90120 Oulu
Sähköposti:
toimisto@ajokoirajarjesto.fi

Internet-sivut:

www.ajokoirajarjesto.fi

Tili:
FI58 4600 2020 0009 09

Jäsenasiat, osoitteenmuu-
tokset ja tarvikelailukset
toimistoon.

Hallituksen puheenjohtaja

Tuomo Hänninen
Patunantie 23
93600 KUUSAMO
050 511 3195
040 757 7579
puheenjohtaja@
ajokoirajarjesto.fi

Hallituksen varapuheenjohtaja

Viljo Pennanen
Suntiontie 8
73460 Muuruvesi
0400 272 311
viljo.pennanen@pp1.inet.fi

Kunniapuheenjohtaja

Antero Viitanen
Retkeilijäntie 9 E 44,
70200 Kuopio
puh. 0400 168 390
viitanen.antero@gmail.com

Toimikuntien puheenjohtajat:

Työvaliokunta

Tuomo Hänninen

Jalostustoimikunta

Jari Siltala
Mäki-ruutintie 9
66400 Laihia
050 522 6363
jari.siltala@netikka.fi

Koulutustoimikunta

AJOK Mika Elgland
Kangaskorventie 11
62375 Ylihärmä
050 567 4983
mika.elgland@netikka.fi

Koulutustoimikunta

KEAJ Seppo Korpela
Köyhäjoentie 528,
69510 Halsua
0400 999 315
seppo.korpela@luukku.com

Nuorisotoimikunta

Henri Mutanen
Pesispolku 4 a 3
11130 Riihimäki
050 528 0001
henri.mutanen@hotmail.com

Jäsenmaksut v. 2019

Vuosijäsen	30 euroa
Perhejäsen	15 euroa
Jäsenseura	50 euroa

Voit liittyä jäseneksi maksamalla jäsenmaksun järjestön jäsenmaksutilille FI58 4600 2020 0009 09, laita nimi ja osoite viestikenttään. Voit myös saada jäsenmaksukortin postissa, kun ilmoitat tietosi toimistoon puhelimitse, sähköpostilla tai postin kautta kirjallisesti. Liittymislahjana uudet jäsenet saavat ja kaikki liittymisvuoden Ajokoiramies-lehdet, 6 numeroa.

Kuva: Hannu Huttu

Nautintoa erämaan rauhassa
rajan pinnassa.

Booster

15 kg **39,90**

Lepokauden täysravinto:

BOOSTER BASIC

26 % PROTEIINIA | 16 % RASVAA | LIHAPITOISUUS 44 %

BOOSTER BASIC on kehitetty normaaliaktiivisille aikuisille koirille.

- Vehnätön lepokauden ravinto metsästyskoirille.
- Sisältää kaikki aikuisen koiran tarvitsemat ravintoaineet hyvään terveyteen ja elinvoimaan.
- Prebiootit (mannaanioligosakkaridit) edistävät ruuansulatuskanavan terveyttä ja tehostavat ruuansulatusta.
- Omega 3 & 6 -rasvahapot tukevat mm. sydän- ja verenkiertoelimistön sekä aivojen terveyttä.
- Biotiini ja hivenaineet (mm. sinkki) varmistavat terveen ihon ja turkin.

Jämpä

**Kestävät ja laadukkaat koiratarhat
SUOMEN LAAJIMMASTA VALIKOIMASTA**

Jämpä Pro Kuumasinkitty

Kestävä ja konstailematon tarha kovaan käyttöön

Kuumasinkitys antaa tehokkaan suojan suomalaisiin sääolosuhteisiin. Elementtikehikot ovat paksua 32 mm putkea. Verkon jokainen lanka on hitsattu kehikkoon.

Näppärä pystyttää

Kevyt ja helppo koota, pystyttämiseen tarvitaan vain yhtä työkalua, lenkkiavainta. Elementteillä voi rakentaa halutun kokoisen ja muotoisen tarhan, porrastaen jopa rinnemaastoon. Lisäelementeillä rajaton laajennusmahdollisuus.

Kaksi korkeutta

MEDI 175 cm ja MAXI 220 cm. Korkeampi MAXI sopii erityisen hyvin alueille, joilla on paljon lunta talvella. Elementtien leveys on 200 cm.

**4 x 4 m
tarhapaketti
819,-
+ rahti 69,-**

Ajokoiramies

56. vuosikerta
2/2019 Maaliskuu

Suomen Ajokoirajärjestö

puh. 044 311 0330
toimisto@ajokoirajarjesto.fi

Jäsenjulkaisu ISSN 0355-9718

Lehti ilmestyy kuusi (6) kertaa vuodessa.

Ilmestymispäivät ovat: 31.1., 29.3., 31.5., 31.8. ja 20.12. Aineiston on oltava toimituksessa ilmestymiskuukautta edeltävän kuukauden loppuun mennessä, paitsi joulukuun numeroon 20.11. mennessä.

Julkaisutoimikunta

Puheenjohtaja Jani Mäntylä
Santaskyläntie 308
38910 Ala-Honkajoki
puh. 050 379 9998
jani.mantyla@honkatrading.com

Vastaava päätoimittaja

Tuomo Hänninen
Patunantie 23, 93600 Kuusamo
puh. 050 511 3195, 040 7577579
puheenjohtaja@ajokoirajarjesto.fi

Kirjeenvaihtajat

Pohjan lohko: Markku Sippari
Kvartitie 3 as 3, 90240 OULU
puh. 044 239 0262
markku.sippari@hotmail.com

Etelän lohko: Liisa Miettinen

Tietäjänkuja 5, 07600 Myrskylä
puh. 044 544 9335, lissu72@netti.fi

Lännen lohko: Sanna Skedlund

Patasenhaara 73/10,
39100 Hämeenkyrö
puh. 040 581 0870
sanna.skedlund@gmail.com

Idän lohko: Mari Ruha

Lökkiintie 3 b, 58200 Kerimäki
puh. 040 962 5806
mari.lyytikainen@luukku.com

Internet-sivut: Jaana Leppiaho

Taitto ja layout

Anitta Kainulainen
puh. 040 590 1027
aineisto@yippee.fi

Painos 8 000 kpl
Painopaikka Grano, Kuopio

Kannen kuva:
kuva Lauri Setälä

Tässä numerossa

Puheenjohtajan mietteitä vuosikokouksen kynnyksellä	2
Toimistolta.....	6
Ylituomarien (AJOK/BEAJ/KEAJ/IAJOK) erikoistumiskurssi	6
SAJ:n uudet hupparit myynnissä	10
Suomen Ajokoirajärjestön jäsenmaksu ja mitä sillä jäsen saa.....	11
Kettukapina	12
Kettupuuhka 2019	21
6. Vastinki-ajot 24.11.2018.....	28
Pyttykoheet 2.12. 2018 Hattula	30
Tracker-Ajot Sastamala 19.1.2019	32
KV Tracker-Päijän ajot	34
Repo-ottelu Uraisilla 2.2.2019.....	36
Mööpelit 2019	38
Ansioitunut ajokoiramies Jari Fors täytti 60 vuotta	40
Vierailu riista- ja kalakerhossa	45
Koirakurilla on väliä	46
Jalostustietojärjestelmän kertomaa kalenterivuodesta 2018.....	48
Tervehdys ajokoiraväki!	54
Suomen Eestinajokoirayhdistys SEAK ry.....	55
Terveiset Amerikankettukoirayhdistyksestä.....	56
Ajankohtaista Venäjänajokoirayhdistyksessä.....	57
Räsäsen hattutemppu	58
Loisinko jalostusuroksen?.....	60
Bon appétit, jos vaan kaadon saat.....	62
In Memoriam Jouko Kemilä 18.2.1941 - 14.1.2019	65
In Memoriam Esko Suhonen 24.9.1950-2.12.2018	66
Tulevia pentueita	71
Talvipakkaset vaihtuvat kevään aurinkoisiin päiviin.....	74
Järjestön Tuoteshop alan harrastajille!	75

Ilmoitushinnat 2019 Ilmoituksen julkaisemisen edellytyksenä on, että erääntyneitä laskuja ei ole maksamatta. Ilmoitukset laskutetaan lehden ilmestyttyä. Lehden toimitus ei vastaa ilmoitusten oikeellisuudesta. Jäsenalennus myönnetään seurajäsenille koiraharrastukseen kiinteästi liittyviin ilmoituksiin (esim. kokeet ja näyttelyt). Jäsenalennus on 40 % jos ilmoituksessa on kuva tai muu vastaava erillinen aineisto ja 50 % jos ilmoitus sisältää vain tekstiä. Jos ilmoitus saapuu SAJ:n toimistoon määräpäivän jälkeen, jäsenalennus putoaa puoleen eikä SAJ takaa sitä, että ilmoitus ehtii mukaan lehteen. Jäsenalennus ei koske varusteilmoituksia.

Ilmoitushinnat v. 2018	Jäsenille kennel- ja jalostusilmoitukset	Yrityksille ja seuroille	Mustavalkoilmoitus
4-väri 1/1 sivu	150 euroa	535 euroa	400 euroa
4-väri 1/2 sivu	80 euroa	295 euroa	220 euroa
4-väri 1/4 sivu	40 euroa	200 euroa	145 euroa
4-väri 1/8 sivu	25 euroa	150 euroa	116 euroa
Uusi valoilmoitus	18 euroa	-	-
Rivi-ilmoitus (1/16)	15 euroa	-	64 euroa
Mustavalkoilmoituksilla sama hinta.			

Ylituomarien (AJOK/BEAJ/KEAJ/IAJOK) erikoistumiskurssi järjestetään 3.-4.8.2019 Kuopiossa

Ilmoittautumiset 10.6.2019 mennessä

Suomen Ajokoirajärjestön toimistoon,
os Uusikatu 57-59, 90120 OULU

Tiedustelut 044 311 0330 tai Mika Elgland 050 567 4983

Kurssille pääsyvaatimuksena on ylituomariperuskurssin suorittaminen ja koetoimitsijana toimiminen. Hakemukseen on liitettävä todistus ylituomariperuskurssin suorittamisesta.

Kurssimaksua ei peritä, ruokailut ja majoituksen varaa ja maksaa osallistuja itse.

Kurssipaikka Hotelli IsoValkeinen Kuopio
puh. (017) 539 6100 tai reception@isovalkeinen.com

Varaustunnus: Suomen Ajokoirajärjestön ylituomarikoulutuspäivät 3.-4.8.2019

OSOITTEENMUUTOKSET TOIMISTOLLE

Tee osoitteenmuutokset ja muut jäsentietojen päivitykset toimistolle sähköpostilla toimisto@ajokoirajarjesto.fi tai postitse tai puhelimitse. Tee ilmoitus toimistolle, jos et enää maksa jäsenmaksua, niin poistamme tietosi rekisteristämme.

ADRESSÄNDRINGAR OCH ÖVRIGA MEDLEMSÄREN- DEN TILL KANSLIET

Gör dina adressändringar och andra uppdateringar av medlemsinformation via e-post toimisto@ajokoirajarjesto.fi eller via post eller telefon. Meddela också om du inte mera vill betala medlemsavgift, så vi kan ta bort din information från vårt register.

TÄRKEITÄ PÄIVÄMÄÄRIÄ

SAJ:n erikoisnäyttelyt

20.4.2019 Seinäjoki

25.5.2019 Kajaani

10.8.2019 Mikkeli

Seuraava lehti ilmestyy 31.5.2019

Aineistot toukokuun lehteen 30.4.2019 mennessä osoitteella toimisto@ajokoirajarjesto.fi tai osoitteella:
Suomen Ajokoirajärjestön toimisto
Uusikatu 57-59
90120 OULU
puh. 044 311 0330.

RUOTSALAISTEN KOIRANRUOKIEN TUKKUMYYNTI!

Tilaukset osoitteesta
butik.hundochjakt.se

Pakasteesta
täysravintoa
4 eri makua!

Ruotsalainen tiivis ja toimiva koirankopin luukku

Itsestään sulkeutuvaa koiranluukku valmistetaan kahta eri kokoa. Kumpaankin mallia löytyy plexi ikkunalla tai ilman. Pienempi luukku on suunniteltu koiralle, jonka säkäkorkeus on alle 55 cm ja isompi luukku tätä isommille koirille.

VIHTAVUORI

ISO
VALIKOIMA
RUUTIA
EDULLISESTI!

Haemme uusia jälleenmyyjiä
RUOTSALAISILLE LAATURUUILLE

HUND & JAKT GROSSIST AB

KRANVÄGEN 1, HAPARANDA • P. +46 922-616 95, +46 70-654 96 05 • WWW.HUNDOCHJAKT.SE

Oletko kiinnostunut jalostuksesta ja periytymisestä?
Onko sinusta kiinnostavaa tutkia koirien sukutauluja
ja ominaisuuksia?

Oletko Sinä uusi jalostusneuvoja?

Suomen Ajokoirajärjestö uudistaa jalostus- ja pentuneuvontaa. Etsimme joukkoomme yhteistyökykyisiä, aktiivisia ja asiasta innostuneita henkilöitä, jotka hallitsevat perus ATK-taidot.

Lähetä avoin hakemus 30.4.2019 mennessä sähköpostitse osoitteeseen
jari.siltala@netikka.fi. Kerro hakemuksessasi miksi juuri sinä olet etsimämme henkilö.
Tiedustelut: 0407524372/Jari Siltala

Terveisin: Jalostustoimikunta

25.5.2019 Kajaani SAJ:n rodut

SAJ:n rodut, myös pennut (5 – alle 7kk & 7 – alle 9kk) ja jälkeläisluokka.

Järjestäjät: Suomen Ajokoirajärjestö ja Kainuun Ajokoirakerho

Näyttelypaikka: Seppälän Koirakeskus, Aisti & Tunne - yrityksen toimitilat
osoite: Kirkkoahontie 115, Linnantaus

Tiedustelut: puh. 044 507 9162
kainuu.show@gmail.com

Palkintotuomarit:

- venäjänajokoiria ja suomenajokoiria nartut Tiina Eskelinen
- suomenajokoiraurokset, ROP ja muut SAJ:n rodut Marjo Nygård
- Ryhmäkilpailut Marjo Nygård

Ilmoittautumiset 8.5. mennessä

- postitse: Lähetä täytetty ilmoittautumislomake ja maksukuitti (jossa näkyy maksettu summa sekä saajan tilinumero) osoitteella:

SAJ erikoisnäyttely 2019, Eija Makkonen,
Vuoreslahdentie 417, 87800 Kajaani
- netissä: <https://ilmoittautuminen.kennelliitto.fi/frmlmoittautuminen.aspx?N=11373&Lang=FIN>

Ilmoittautumismaksut:

JUN, NUO, AVO, KÄY, VAL -luokkiin 35 €, saman omistajan 2. jne koira näihin luokkiin 30 €, pennut ja yli 10-v. veteraanit 10 €

Maksu tilille FI46 4600 2420 0177 76
viite 1902, saaja Kainuun Ajokoirakerho

Aikataulut julkaistaan noin viikko ennen näyttelyä.

10.8. MIKKELI ERIKOISNÄYTTELY, lohkon tukinäyttely

SAJ:n alaisille roduille, myös pennut (5- alle 7 kk & 7- alle 9 kk) ja jälkeläisluokka

Palkitsemme erikseen näyttelyn parhaan käyttöluokan koiran ja meillä on jaossa kivat palkinnot myös harvinaisemmille ajokoiraroduille sekä tässä näyttelyssä valioituville koirille.

Pennut ovat tervetulleita edullisella ilmoittautumismaksulla, joten kasvattajat käyttäkää tilaisuus hyväksenne vaikka pentuetapaamisen merkeissä.

Järjestäjinä SAJ sekä Suur-Savon Ajokoiramiehet.

Arv. alkaa klo 10.00. Ilmoittautumiset 23.7. mennessä os.
Maarit Hassinen, Saukonkuja 2 A, 50190 Mikkeli, tied. puh. 040 831 0570,
e-mail maarit.sairberg@surffi.fi.

Ilm.maksu 35 €, veteraanit 30 € ja pennut vain 20 €
tilille Danske FI8885000710344092 viitteellä 2299.

Palkintotuomarit: suomenajokoiria ja näyttelyn parhaat Virpi Montonen,
muut Auli Haapiainen-Liikanen.

Näyttelyn kotisivujen osoite on: <https://mikkeli10082019.dogshow.fi/>

Suomenajokoiria ja näyttelyn parhaat
Virpi Montonen

Muut Auli Haapiainen-Liikanen

SAJ:n uudet hupparit myynnissä

Tummansininen huppari (ei vetoketjua)

Hinta 35 euroa, koot M-XXXL, erikseen miesten ja naisten malli.

Tilaa toimistolta

LIISA MIETTINEN

Suomen Ajokoirajärjestön jäsenmaksu ja mitä sillä jäsen saa... vai saako sillä mitään?

Jäsenmaksu 30 € herättää monenlaisia tunteita ja kysymyksiä. Mitä sillä jäsen saa?

Vertailun vuoksi katsoin mm. Suomen Pystykorvajärjestön jäsenmaksun 30 €, Kanakoirakerhon jäsenmaksu 50 € ja Mäyräkoiraliiton jäsenmaksu 28 € (näiden kahden viimeisen maksua maksan ja tiedän myös mitä sieltä saan) eli olemme kyllä ihan samassa linjassa muiden järjestöjen jäsenmaksujen kanssa.

Seuraavaksi mietin, no mitä saan tuolla 30 €? Ensimmäisenä tuli mieleen lehti, se on aikamoinen tietopaketti ja ilmestyy 6 kertaa vuodessa, eli ainakin riittävän usein.

Seuraavana tuli mieleen koiratietokanta, sitä järjestö on kehittänyt yhteistyössä muiden rotujärjestöjen kanssa, sieltä löytyy paljon tietoa, jota me jäsenet kyllä kaipaamme.

Koetallennusohjelma, mikä mahtava kehitys sille paperin pyöritykselle, joka kokeissa ja niiden jälkeen oli. Koetallennusohjelman myötä on entistä nopeammin luettavissa kokeissa olleiden koirien tulokset. Sekä suuri apu etsittäessä tietoa koirista esim. pennunhankkijalle tai uroksen etsijälle.

Järjestömme järjestää ajokoirat- tai kettukoirapäivät vuorovuositain yhteistyössä alueellisten ajokoirakerhojen kanssa, mukava tapahtuma kaiken kaikkiaan. Enemmänkin osallistujia mukaan mahtuisi.

Rotujärjestömme edustaa mm. Kennelliitossa ja varmasti pitää siellä ajavien koirien puolta. Terveystutkimukset, ja paljon puhuttu Pevisa, kyllä tämäkin on rotujärjestömme ansioita.

Järjestön nettisivut, sieltä löytyy tietoa ja jos ei sieltä niin voit pirauttaa toimistoon Jaanalle, niin eiköhän asiat ala selviämään. Koesäännöt, ne tykätty ja ei tykätty.

Saamme järjestöltämme lausunnot tarvittaessa mm. vakuutusyhtiölle tai Kennelliittoon ja jos haet kennelnimeä, niin jäsenhän sinun on oltava ja näin ollen kennelnimen kautta mahdollistuu pentujen halvempi rekisteröinti.

Lisäksi koulutukset tulivat mieleeni, hyvä niissä on käydä, vaikka asiantuntijoita ollaankin monen vuoden tai vuosikymmen takaa. Jäsenyyden kautta sinulla on oikeus toimia ryhmätuomarina.

Pääsemme edustamaan maatamme ajokokeissa esim. rodunmestaruus, siinäkin järjestömmme on takana.

Sinulla on äänioikeus vuosikokouksessa ja näin ollen pääset vaikuttamaan järjestön toimintaan sekä suomenajokoiran käyttööminäisyyksien ja terveyden kehittämiseen.

Ataksia tutkimuksesta -20 % tehtynä Laboklinikalla sekä epäilyt *mustankarvan karvatupen kasvuhäiriö* eli follikulaarinen dysplasia, tutkimukset laboratoriossa korvataan sekä siihen liittyvät eläinlääkärin korvaukset 50 € asti.

Vuosikokouksessa jaettavat ansiomerkit, tunnustukset toiminnasta mm. kasvattajapalkinnot, vuotuiset kilpailut koirille.

Niin ja vielä lehtinen: Pennusta ajavaksi koiraksi on uudistumassa ja toivottavasti saamme sen pian luettavaksi päivitettyinä tämän hetken tilanteeseen. Lisäksi kuluvan vuoden aikana on tarkoitus kokeilla jalostustarkastusta, sitä jäämme odottamaan mielenkiinnolla.

Kyllähän tästä aikamoinen lista tuli, ja tosiaan sillä 30 €. Ja moni edellä luetelluista on myös ei jäsenen käytössä.

12.-13.1.2019

Vuosi 2019 KETTUKAPINA valmistelut aloitettiin hyvissä ajoin, sillä vuoden 2018 kisat jäivät väliin huonojen keliolosuhteiden vuoksi. Harmitus oli suuri, sillä kun tätä olemme jo vuosia tehneet, niin oli haikeaa jättää vuosi väliin. No nyt kuitenkin odotimme uutta vuotta innolla ja kisa-viikonloppua. Lokakuun lopulla kun KETTUKAPINAN "isä", Jouni Vanhatalo soitti Hakoniemen Leirikeskukseen tulostamme, saimme kuulla, että nyt on sattunut tuplabuukkaus. Meille tuli kiire saada uudet tilat tapahtumaa varten. Onnekseni, Juhlatalo Artelli, aivan Kankaanpään keskustassa, oli vapaana. He ottivat meidät ilomielin vastaan. Sama omistaja omistaa myös paikallisen Hotelli Kantrin ja he tarjosivat majoitusta pitkämatkalaisille. Useat koiranomistajat varasivatkin majoituksen sieltä ja mikä mukavinta, saivatpa koiratkin yöpyä huoneissa.

Soittokierros metsästysseuroihin, tuomareille, maasto-oppaisiin alkoi jälleen hyvissä ajoin ennen kisaviikonloppua ja soitto- ja viestikierros vielä varmistuksen kisaviikolla, että kaikki on kunnossa maastoissa.

Tänä vuonna KETTUKAPINAAN ilmoittautui mukaan kaikkiaan 37 koiraa. Koska kokeeseen mahtuu vain 25, niin nämä varakoirat odottelivat kiltisti vuoroaan, että puhelin soisi ja paikka irtaisi. Kolme päivää ennen kisa-aikaa, oli listalla tasan 25 koiraa. Kaksi päivää ennen kisan alkua yksi koirakko perui tulonsa ja näin ollen tänä vuonna starttiviivalla oli 24 voiton tavoittelijaa.

Tänä vuonna kokeen päätukijana toimi b-bark ja molempien sukupuolten paras sai tutkapanan kaulaansa sekä ison Jeppe koiranruokasäkin. Koko kisan voittaja kuittasi voitostansa upean haulikon ja tietysti KETTUKAPINA kiertopokaalin matkaansa. Jokaiselle kokeeseen osallistuneelle koirakolle annettiin muistoksi kello, jossa

oli kuva istuvasta ketusta. Toivottavasti se kello tikittää pitkään ja hartaasti!

Tänä vuonna keskuspaikkanamme toimi siis Juhlatalo Artelli, joka on entinen Seurakuntakeskus. Se on rakennettu vuonna 1971 arkkitehtien Kaija ja Heikki Sirenin laatiman suunnitelman mukaan. Samassa korttelissa oli myös työntekijöiden asuinrakennukset, jotka edelleen ovat asuinkäytössä. Tämä rakennus edustaa 1970-luvun julkista punatiiliarkkitehtuuria "kankaanpääläisittäin". Joten puitteet näin ison kokeen järjestämiseen olivat kunnossa.

Kankaanpäähän saatiin lumi marraskuun puolella, mutta sää vaihteli välillä ollen plussan puolella ja välillä pakkasella. Nyt kisa-aikaa edeltävinä viikkona lunta satoi niin, että sitä oli Kankaanpäässä yhteensä noin 10-15 cm. Tiistaina ja torstaina ennen kisapäiviä saimme vielä noin 5 cm lisää lunta. Lauantaiksi odottelimme pienen pientä

Voittaja Jalovainaan Lumi, omistaja Daniel Lång oikella. Koiranohjaaja Fredrik Edlund ja Lumi.

Juhlatalo Artelli.

pakkasta ja puolipilvistä. Perjantain pieni plussa keli teki sen, että puista tippui vesi, joka sitten lauantaina oli, varsinkin puiden alle, tehnyt ohuen jääkerroksen. Tämä toki vaikutti monessa maastossa koiran työskentelyyn. Korviini ei ainakaan kantautunut mitään haavereita, joten se oli hyvä asia. Lauantaina aamupalan jälkeen, Jouni Vanhatalo toivotti kaikki tervetulleeksi ja toivotti myös kaikille hyvää alkanutta vuotta. Ryhmät oli jaettu valmiiksi "metsäryhmiin", omiin pöytiinsä. Jouni kertoi, hieman säätilasta ja yleistä asiaa päivän kulusta, ja antoi puheenvuoron meidän tämän vuoden ylituomarille Martti Toivolalle, joka oli matkannut Kankaanpäähän Turusta.

Ylituomari Martti Toivola korosti puhutteluksaan, että olosuhteet vaikuttavat hyviltä ja kelin ei pitäisi olla kova, koska lunta saatiin hieman edellispäivänä. Nyt me jo tiedämme, että paikoitellen

keli oli kova. Hänen toiveensa oli, että koiraa koeteltaisiin siellä maastossa tarpeeksi. Koiran tulisi sitkeästi hakea. Myöskin lisähaku ajon jälkeen on tärkeä huomioida. Esimerkiksi hän esitti, että jos koira ajaa vaikka vain 2 minuuttia, niin koiralla ei ole ollut vielä riittävää painetta, joten kannattaa koitella koira siellä metsässä, koska vastuu on kuitenkin tuomareilla. Muiden eläinten haku ja niiden ajaminen, eivät välttämättä ole heti sulkeamisen aihe, mikäli koira saadaan pois helposti. Pisteissä ja lisätiedoissa ne sitten näkyvät. Martti muistutti, että ei rangaista koiraa kahdesti. Äänenanto ei välttämättä kerro ajon sujuvuudesta, vaan koira vain saattaa omata huonomman haulikon. Irtilasku molempina päivinä 8.45-9.15, joka yhteisesti sovittiin. Kun ei sääntöpuolesta ollut kenellekään kysyttävää tai kommentoitavaa, sai Jouni sitten jatkaa hetken maastoesittelyillä ja lisätiedoilla, että jokainen tiesi minne lähteä ja keneen ottaa yhteyttä. Joku opas odotteli muistomerkin tai huoltoaseman luona ja joku ryhmä vietiin tiettyyn kohtaan, jossa odotteli opas tai tuomari. Kello 8 aikaan oli tupa tyhjä ja sitten jäimme vain odottelemaan mitä tapahtumia metsästä alkaa kuulumaan.

Molempina päivinä pidimme Kettukapinan omilla facebook-sivuilla, suhteellisen reaaliaikaista päivytystä haku- ja ajominuuteista. Pian alkoi puhelin piippailemaan viesteistä. Tänä vuonna yllättävän moni käytti what's up sovellusta tiedon

Ylituomarin puhuttelussa lauantai aamuna.

siirtoon, ja hyvinhän se pelasi. Kettuja oli hyvin liikkeellä jokaisessa maastossa ja haku- sekä ajominuutteja alkoi tulla kiivaalla tahdilla. Aina se on kurjaa, kun jonkun koira ei saa kettua ylös vaikka miten koitetaan. Silti tulostaso nousi kovaksi tänäkin vuonna. Ensimmäisen päivän jälkeen moni koirakko oli hyvissä asetelmissa.

Sunnuntai aamu valkeni noin -10 -15 pakkasasteen lukemissa. Päivän mittaan pakkasen lauhdutti neljään viiteen asteeseen. Kysyessäni minkälainen keli oli metsässä, ei moitteen sijaa annettu. Moni kertoi, että sunnuntain keli oli parempi kuin lauantain keli.

Kaukaisin maasto oli tänäkin vuonna Kauha-joen Hyypässä, jonne matkaa tuli noin 80 km. Muut maastot olivat noin 60 km säteellä koepaikasta, useat ihan 15 km säteellä. Näinkin laajalla alueella olevat maastot ja niiden käyttäminen ei olisi mitenkään mahdollista ilman metsästysyhdistyksiä. He vuosi toisensa jälkeen lupaavat koemaaston käyttöömmekä ja kokeneet sekä maastontuntevat maasto-oppaat avuksemme. **SUURI JA NÖYRÄ KIITOS TEILLE KAIKILLE!**

Tänä vuonna mukana oli 5 koirakkoa Ruotsista, joille järjestelimme tuomareita. Onneksemme tältä seudulta löytyy kokeneita tuomareita, jotka haluavat tulla mukaan KETTUKAPINAN tunnelmaan ja saimme suurinpiirtein jokaiseen maastoon, jonkun henkilön, jolta taittuu myös ruotsinkieli tai englanti. On kansainvälistä meininkiä. Onneksi reservistämme löytyy niin nuoria innokkaita tuomareita, kuin heitä, jotka ovat jo olleet monia vuosia tämän harrastuksen parissa sekä mukana myös aiemmissa kisoissa. Kiitoksemme myös kaikille tuomareille, jotka tekivät kovat päivyöt metsässä.

Se, että olemme saaneet mukaan koirakoita Ruotsista, on aiheuttanut myös sen, että Ruotsissa ollaan aktivoitunut kirjoittamaan Suomen ajokoirametsästyksestä ja siinä samalla on mainittu myös KETTUKAPINA. Jalovainaan Lumin omistaja Daniel Långista ja hänen ajokoiraharrastuksestaan oli juttu Jaguarmagasinet lehdessä nr. 2/3 ja Erik Hansson kirjoitti Finskstövårforeningens lehteen (Suomenajokoirayhdistyksen lehti), KETTUKAPINA matkastaan. Lehti ilmestyy maaliskuun lopulla Ruotsissa.

KETTUKAPINAN tunnelma oli miellyttävä. KETTUKAPINAAan tullaan vaikka ei olisi koi-

Ruotsalaisia koiramiehiä, vasemmalta Jan Josefsson, Arne Hansson, Erik Hansson ja Kjell-Göran Josefsson.

Nuoria kettumiehiä.

Tutka-arvonnassa b-bark tutka matkasi Tapani Takasen mukana Ruotsiin.

Tuomaripalkintoja jakamassa Riku Vainionpää, Lara Lohiranta. Kahvinkeitin onnellinen voittaja Veli-Pekka Harju.

raakaan, sanoi yksi koiranomistaja, kun kysyin hänen fiiliksiänsä, nyt kun olemme eri paikassa, kuin aiemmin. Ilmeisesti ei paikka tee tätä KETTUKAPINAA vaan ihmiset. No niin se on! Haluammekin tässä kiittää kaikkia teitä, jotka kaikkina näinä vuosina olette olleet KETTUKAPINASSA. Ilman teitä ei olisi meitä.

On aina ihana katsella ympärille ja huomata, kuinka pöytiin, nurkkiin tai käytävälle muodostuu erilaisia kokoonpanoja, joissa kerrotaan juttuja ja tarinoita ketunajokokeista tai metsästystilanteista. Jutustelut jatkuivat ruoka- ja kahvipöytäkeskusteluissa. Emäntämme Eeva teki meille maittavaa lihasoppaa lauantaina ja kalaisaa lohisoppaa sunnuntaina, joten nälkäisenä ei kenenkään tarvinnut mennä vattansa viereen maate.

Lauantaipäivän jälkeen emme paljastaneet tuloksia tänäkään vuonna. Jokainen koiranomistaja sai oman vedoksen koepöytäkirjasta, jolloin he saivat vielä tarkistaa ne itse, ettei niissä ole mitään virheitä. Arvailuja sijoituksista ja tuloksista saimme tuumailla facebookin haku- ja ajominuuttien sekä sivusta kuultujen keskustelujen myötä. Jännitys onneksi säilyy ja tiivistyy palkintojen jakoon asti.

Sunnuntaina ennen palkintojen jakoa, arvoimme tutkapannan, johon myimme arvoja nuorten innokkaiden apureidemme avustuksella. Riku Vainionpää, Lara Lohiranta, Heidi Ahopelto ja Jere Joensuu, olivat mukana nuoruuden innolla talkoissa. Tutkapanta matkasi Ruotsiin, Ruotsin-suomalaisen Tapani Takasen matkaan. Seuraavaksi arvoimme tuomareille ja maasto-oppaille tukijoidemme lahjoittamia arpapalkintoja. Arvonta on aina yhtä jännää. Vaikka palkintoja on paljon, niistä ei aina kuitenkaan riitä ihan jokaiselle.

KETTUKAPINAN voitti Jalovainaan Lumi

Jalovainaan Lumi asustelee Umeåssa, Ruotsissa, jonne omistajansa Daniel Lång on koiran ostanut Mikko Vuolteelta, joka on Lumin emän, Ajoke-tun Viiman kasvattaja. Lumin isä puolestaan on pian 7 vuotias Ljusvattnetsbergets Torres, joka on Danielin oma koira. Torres sijoittui hienosti kisassa 4:ksi ja näin ollen on pojasta polvi parantunut, kun tytär Lumi vei koko KETTUKAPINAN voiton.

Lumi on 4 vuotias, täyttää kesällä viisi. Danielin koirankoulutus on sellaista, että koirat ovat sisäkoiria ja ulkotiloissa ne ovat silloin, kun on tarvetta. Lumi rakastaa lapsia ja nukkuu saman peiton alla perheen tyttären kanssa. Lumi, kuten kaikki muutkin Danielin koirat, ovat vapaana ulkona. Ne eivät lähde itsekseen metsään vaan metsästystilanne alkaa silloin, kun Daniel laittaa tutkapannan kaulaan ja sanoo maagiset sanansa koirille. Siitä alkaa metsästys. Daniel kertoi, että he asuvat hyvien metsästysmaastojen keskellä ja koirat saavat lähteä hakemaan kettua heti kotipi-hasta. Perheeseen kuuluu myös Saksan metsästysterrieri, jonka apua tarvitaan silloin, kun Lumi on ajanut ketun louheen. Ne toimivat hienosti yhteistyössä keskenään. Lumi pääsee myös Danielin työpaikalle ja monenlaisiin erilaisiin paikkoihin, jonka vuoksi Lumi ei säikähdä erilaisia tilanteita. Viime kesänä Daniel tutustui nuoreen innokkaaseen metsämieheen Fredrik Enlundin

Jalovainaan Lumi, koiranohjaaja Fredrik Edlund ja tuomari Eric Andersson.

(23 v). Fredrikillä itsellään on terrieri, mutta kiinnostui myös ajavasta koirasta. Koska Daniel koki Fredrikin luotettavaksi ja taitavaksi koiran-käsittelijäksi, he sopivat, että Fredrik voi lainata Lumia. He sopivat, että metsästyskautena Fredrik hakee aina torstaisin Lumin luokseen, metsästelee sen kanssa viikonlopun ja palauttaa sitten viikonlopun jälkeen Lumin takaisin kotiin. Lumi on kotiutunut Fredrikin luokse myös hienosti ja nukkuukin saman peiton alla. Lumi on valtavan ihmisläheinen koira, kertoo myös Fredrik.

Lumilla on valtava metsästysvietti ja halu onnistua. Se on sitkeä taistelija ketun kanssa ja sillä on taipumus myös seisontahaukkuun. Lumi on ajanut ilvestä, mäyrää, karhua, näätä. Daniel kertoo, että hän on antanut koirilleen paljon aika. Ne saavat paljon erilaisia metsästyskokemuksia ja ennen kaikkea paljon rakkautta.

KETTUKAPINAssa koiranohjaajana toiminut Fredrik Edlund sanoi Lumin olevan suloinen koira. Aina torstai iltaisin haen Lumin. Makoiemme sängyssä ja jos minulla on sipsejä, niin Lumikin niitä haluaa ja saa. Lumi ei ole minulla kytkettynä, vaan se saa olla vapaana. Oli onni, että tapasin Danielin viime kesänä. Danielilla oli mennyt kettu kiven alle ja vein oman terrierini sinne. Kun sitten aloimme juttelemaan, niin pian jo Daniel sanoi, että voin lainata Lumia. Lumi on kiinnostunut, supikoirista, ilveksistä, mäyristä, mutta ajaa todella mielellään kettua. Tänä metsästyskautena olemme ampuneet 10 kettua Lumille. Yleensä Lumi makoilee vain ketun kanssa, kun se on ammuttu. Ruotsissa kettua saa metsästää ajalla 1.8. - 31.3.

Mikä mahtavinta, sain nyt lähteä Lumin ohjaajaksi KETTUKAPINAAan. Olin lukenut ja kuullut kisasta, mutta nyt oli ensimmäinen kerta Suomessa ja toinen kerta kokeessa ikinä. Olin kerran paljaan maan kokeessa Lumin isän Torreksen kanssa. Lauantaina aloitimme ensimmäisen hakuerän ja pian Lumi löysi jäljen. Tämä ensimmäinen haku johti louheen. Lumi seisoi ja haukkui louhella, josta se haettiin. Yleensä Lumi merkkää louhen myös kaivamalla. Seuraava jälki oli kuuma, ja se johti ajoon. Lumi ajoi 114 min. Lisähaun, otimme peltoaukealta ja se tuli sieltä kutsumalla, kun saimme tarpeeksi näyttöä. Maasto oli mielestäni optimaalinen ja kettu toimi hienosti ajossa, kiertäen pientä alaa, eikä Lumilla ollut vaikeuksia

seurata ketun liikkeitä.

Sunnuntaina saimme mukaamme Lumin kasvattajan, Mikko Vuolletin maastoon seuraamaan. Maastona meillä oli Honkajoen, Mämmen maasto, joka on ollut jo vuosia KETTUKAPINAN vakiomaastona. Oppaamme Vilho Männistön neuvosta päästimme Lumin hakemaan alueelle, jossa oli ketunjälki. Lumi haki 12 minuuttia ja ajoi täydet 120 min. Koira saatiin kiinni ja siirryimme sekä päästimme Lumin uudelleen hakemaan. Toista hakua saimme 83 min. ja Lumi nosti ketun ylös myös lisähaulla. Näimme ketun, mutta otin koiran kiinni, koska meillä oli riittävästi näyttöä. Mielestäni Lumi joutui tekemään enemmän töitä ketunjäljellä lauantaina, mutta vastaavasti sunnuntain kuiva keli toi hieman epävarmuutta Lumin ajoon, kertoi Fredrik Edlund.

Tiesin, että lauantain jälkeen Lumi oli karkikahinoissa mukana, mutta sunnuntaina en tiennyt koepaikalle tullessa, että meni niin hyvin. Kun saimme tuloksen mustaa valkoisella koepapereiden esittämisen jälkeen, niin silloin tiesin, että hyvin meni. Lumin pisteet olivat lauantaina 93,50 ja nyt sunnuntaina 97,50.

Luotin siihen, että Lumi on hyvä koira, mutta en tajunnut, että se meni niin hyvin. Olen onnellinen ja kiitollinen, että sain olla mukana ja, että onnistuimme. Emme ole siis turhaan olleet viikonloppuisin Lumin kanssa metsällä.

Tapahtumana KETTUKAPINAssa oli tosi kivaa. Vaikka en osaa suomea, niin tunnelma välittyi. Koe oli mielestäni erittäin hyvin järjestetty. Kielivaikeuksista selvittiin peukku ylös tai alas käsimerkein. Pieni kommellus jäi mieleeni, kun emme kerta kaikkiaan ymmärtäneet toisiamme lauantaina tuomareiden kanssa, niin minulle tarjottiin makkara! :D Sunnuntaina meillä oli onneksi tulkki mukana, kun eräästä maastosta vapautui tuomari, niin hän tuli maastoomme tulkiksi.

Pyyntimiehen Vallesmanni, urosten paras

Saku Laaksosen omistama kettukäyttövalio Pyyntimiehen Vallesmanni sijoittui KETTUKAPINAssa kolmanneksi, ollen kuitenkin urosten paras. Vallesmannin hurja sunnuntain pistesaalis 99,00 pistettä on KETTUKAPINAN paras pistemäärä, mitä mikään koira on ajanut KETTUKAPINAssa. Edellistä piikkipaikkaa piti Henri Arvolan Veeti, joka ajoi vuonna 2012, 98,00 pisteen ykkösen.

Vasemmalla Voittaja Jalovainaan Lumi, omistaja Daniel Lång ja koirankuljettaja Fredrik Edlund ja paras uros Pyyntimiehen Vallesmanniä, omistaja Saku Laaksonen. Keskellä ylituomari Martti Toivola.

Saku Laaksonen, 34 vuotias, Merikarvialainen ajokoiramies. Hänen omistamansa Pyyntimiehen Vallesmanni on 4 vuotias ja se on ollut Sakulla pennusta asti. Kun Vallesmanni tuli meille 2015, silloin lapseni 2 ja 4-vuotiaat sanoivat, että koiran nimi on Poppi ja se siitä sitten tuli. Koiran emä asui Enontekiöllä, josta kaveri toi koiran sisarusen Kauhavalle ja samalla kyydillä Popin myös. Hain sitten koiran Kauhavalta. Valitsin koiran vanhempien meriittien perusteella ja myös siksi, että Poppi syntyi helmikuun lopulla, niin, että syksyllä sai alkaa heti sen kanssa metsässä käymään.

Minulla ei ole muita koiria ja sen vuoksi Poppi on opetettu liian hyville tavoille. Se ei ole mielellään häkissä vaan haluaa olla sisällä, missä muutkin ovat. Joskus meno lasten kanssa voi yltyä ja silloin täytyy koiraa vähän toppuutella, ettei satu vahinkoa. Poppi on mielestäni ihan normaali ajokoiria. Sen metsästysvaisto heräsi jo heti ensimmäisenä syksynä ja talvella se ajoi jo pitkiä ajoja. Ajotaidot Popilla ovat olleet hyvät jo pienestä asti. Se on äärettömän jälkitarkka, eikä hae, eikä

aja ilmasta. Sen vuoksi se onkin rehellinen ajuri. Jälki, jonka se ottaa työnalle johtaa miltei aina tulokseen. Se joko löytää ketun, luolasta tai sitten se ajaa sitä. Kylmä haku on ihan menettelevä, mutta toivoisin siihen parannusta. Se ei lähde kauas isännästä, vaan tulee katsomaan, jos ei ole jälkeä tai on liian vanha jälki. Metsästyksellisesti se on tietysti tehokasta, jos ei ole mitään, niin ei mennä kokeilemaan, ainakaan tähän paikkaan.

Kettuja olen ampunut sille noin 20. Metsästäjän pääsääntöisin yksin ja en aina viitsi/pysty ampua. Supikoiria on Popilta ammuttu enemmän. Se ei piittaa jäniksistä, tai no jos törmää, niin voi palan pökätä. Haun aikana tai ajosta se ei vaihda, mutta kylmässä haussa voi riski piillä. Koekäyntiä Popilla on nyt 8 ja se on saanut 6 ykköstulostusta, yhden 3:n ja yhden hakupisteet. Astutuksia Popilla ei ole vielä ollut, mutta varmasti vielä ehtii (kirjoittajan huomio).

Pyyntimiehen Vallesmannin Kettukapinapäivät

Lauantaina arvonta ohjasi meidät Parkanoon, Aure nimiseen maastoon. Maasto oli hyvä, olosuhteet

hyvät. Ketunjäljet löydettiin ja jäljitys kesti 207 min. Kilometrejä tuli yli 20 km. Tuskailin, että jo hakuaika loppuu, eikä ajoa saada. Ajo kuitenkin alkoi, mutta kettu otti heti kaulaa ja ajo ei ollut niin kiivasta. Lopulta ajo hukkui lenkkeilyreitille, jossa kulki ihmisiä ja koiria. Mistään emme enää löytäneet minne kettu oli mennyt. Haku onnistui hyvin, mutta ajoon en ollut tyytyväinen, koska tunnen koirani. Se on rehellinen haukultaan. Kun ajo ei suju, ääntä tulee huonomin.

Sunnuntaina maastomme oli Jämijärvellä, Suurimaalla. Maastossa oli jälkiä joka paikka täynnä. Mutta koira lähti jäljittämään ja ensimmäinen haku oli 80 minuuttia. Se herätteli hienosti ja pian saimme huomata, että kettu oli valmiina sortuneen riihen alla. Toinen haku tuli kylätielle, josta tuomarit käskivät ottaa koiran kiinni. Tästä merkittiin papereihin kohtuuton häiriö. Siirryimme koiran kanssa ja seuraava haku oli vain n. 200-300 m. Edessä oli oikea kennelkettu. Se ei pelännyt koiraa ollenkaan ja oli koko ajan vain noin pari-kolmesataa metriä koiran edellä, niin että koira melkein näki ketun. Me näimme ketun 2 kertaa. Koira jouduttiin ottamaan kiinni vilkasliikenteiseltä Parkanontieltä, jossa molemmat sekä kettu, että koira vilistivät. Onneksi ajominuutteja oli kertynyt 109 minuuttia.

KETTUKAPINAN aikaan sattui vaihtelevat kelit ja oma huomioni oli, että merenpuolella keliolosuhteet olivat huonommat kuin sisämaassa. Minulla sattui hyvä arpaonni ja pääsin sisämaan puolelle, kertoi Saku. Tulostaso myös kertoo, että keliolosuhteet eivät olleet helpot.

Kysyessäni, mitä Saku odotti viikonlopulta, hän sanoi, että hänelle riittää aina, kun koira yrittää ja tekee parhaansa. Sijoitus saa olla mitä vain. Luotin kuitenkin koirani, että se hakee ja ajaa. Olihan tämä yllätys, kun ei ollut odotuksia. Viime vuonna olin jo tulossa KETTUKAPINAan, mutta koe peruttiin, nyt sitten tuloin.

Kettukapinasta minulle jäi päällimmäisenä hyvät fiilikset. Hyvin järjestetyt kisat ja hommat toimii. Yhteishenki ja talkoohenki on valtava. Ennen kisoja ei maastoista ammuta kettuja lainkaan, kettuja säästetään. Pohjois-Satakunnassa on itsestäänselvyys, että Kettukapina kuuluu alkuvuoteen. Kokeelle on kova arvostus, kun ympäri Suomea tulee koiria, niin ja Ruotsia.

Lauantaista jäi mieleen, oman koiran huippupitkä jäljitys, jonka se teki samaa yöjälkeä seuraten! Sunnuntailta huippuajo. Yksi parhaita ajoja, mitä se on koskaan ajanut. Hyvä tuuri, että se sattui kokeeseen. Kettu ei jostain syystä välittänyt koirasta, vaan juoksi koiran nenän edessä koko ajan.

Palkintopöytä valmiina.

Tuomaripalkinnot odottavat.

Ylituomari Martti Toivola ja Jouni Vanhatalo valmiina palkintojen jakoon.

Nyt KETTUKAPINAN jälkeen ei ole päästy paljoa metsälle, kun on ollut niin huonot kelit. Erään kerran kävimme kuitenkin kaverin kanssa. Hänellä on nuori ajokoiria ja laitoimme koirat yhdessä maastoon. Onneksi gps-laitteet olivat kaulassa ja näimme, että koirat menivät joen jälle. Minun koira putosi sinne ja minä menin perässä ja putosin myös. Onneksi sain koiran kiskottua kaulapannasta ylös ja kaveri veti sitten minut narun avulla rannalle. Vettä ei ollut onneksi paljon minulle, mutta koiralle olisi käynyt huonosti, jos emme olisi paikalle ennättäneet. Onneksi selvisimme säikähdyksellä.

Tuloksia

KETTUKAPINAN hienoista tuloksista johtuen, ylituomari Martti Toivola esittää CACITia molempien päivien voittajille. Lauantain parhaasta tuloksesta vastasi Jalovainaan Lumi, omistaja Daniel Lång, Umeå Ruotsi ja vara-CACIT anotaan Viikkinevan Humulle, omistaja Mikko Mäkipelkola ja Esko Puhto, Kauhava. Sunnuntain parhaan tuloksen ajaneelle Pyyntimiehen Vallesmannille, omistaja Saku Laaksonen, Merikarvia anotaan CACITia ja vara-CACIT anotaan Jalovainaan Lumille, omistaja Daniel Lång, Umeå Ruotsi.

Kettukapinan pienin talkoolainen, Jere Joensuu 3 v.

Ensi vuonna KETTUKAPINA juhlii 20 vuotista taivalta

KETTUKAPINA järjestetään 11.-12.1.2020. Keskuspaikkana tulee olemaan Juhlatalo Artelli. Nyt olemme jo alkaneet pohtimaan, mitä kivaa keksitään juhlistamaan tätä upeaa tapahtumaa. Pääosassa ovat edelleen Suomen Ajokoirat ja heidän isännät sekä emännät, mutta uskomme, että jotenkin tämä juhluvuosi tulee koepäivien aikana näkymään!

Kiitokset myös Kankaanpään Kennelyhdistyksen omille talkoolaisille. Toivomme kaikille oikein ihanaa kevättä!

TULOKSIA

1. JALOVAINAAN LUMI, DANIEL LÅNG	93,50 + 97,50 = 191,00
2. KETTU-PEKON ELLI, RAMI SAARINEN	92,58 + 94,50 = 187,08
3. PYYNTIMIEHEN VALLESMANNI, SAKU LAAKSONEN	80,50 + 99,00 = 179,50
4. LJUSVATNESSBERGETS TORRES, DANIEL LÅNG	67,75 + 97,00 = 164,75
5. MOOSES, LAURA LINNA	70,75 + 83,50 = 154,25
6. MOPPEKERHON YTTI, MARKO KÄRKKÄINEN	58,25 + 94,50 = 152,75
7. LALLI, MARKO LEHTO JA ROLAND SUNDORS	93,00 + 54,75 = 147,75
8. POJU, TONI MÄKELÄ	75,55 + 66,25 = 141,80
9. HIRVILUOMAN MINTTU, MERJA SUOKNUUTI	57,00 + 80,75 = 137,75
10. MOSKU, HAAVISTO ARI, PASI JA JONI MANTILA	29,00 + 92,50 = 121,50
11. PAHALAN RALLI, K. KORHONEN, T. SIMILÄ JA M. KOKKO	26,00 + 95,00 = 121,00
12. VIKKINEVA HUMU, MIKKO MÄKIPELKOJA JA ESKO PUHTO	93,00 + 27,00 = 120,00
13. KUUTARHAN KUNINGASKULKUREITTEN, MARKO PALOSAARI	92,00 + 22,00 = 114,00
14. WEELAX EMPPU, SEBASTIAN STENMARK	92,50 + 16,50 = 109,00
15. REDRULER KAIKU, HENRI ARVOLA	29,50 + 79,50 = 109,00
16. JALOVAINAAN KONNA, HEIKKI OHTAMAA	21,00 + 86,50 = 107,50
17. EBBARPS AHA, JAN JOSEFSSON	14,00 + 86,42 = 100,42
18. RUUNAJOEN MATAMI MIMMI, MARTTI VENÄLÄINEN	42,00 + 19,00 = 61,00
19. KETTU-PEKON PATU, MATTI LAURILA	27,00 + 29,00 = 56,00
20. KETTU-PEKON RONJA, JUHO MÄKI	26,00 + 28,00 = 54,00
STENÅSENS MIRA, ERIK HANSSON	Lupui + 77,50 = -
VELMU, SANNA JA ANTTI LEPPÄNEN	63,25 + Suljettu = -
EBBARPS SIIRI, KJELL-GÖRAN JOSEFSSON	Suljettu+ 57,75 = -
SARASTUKSEN EMI, JUHA HUHTALA	20,50 + Suljettu = -

Kettukapinan nuorin ja kokenein koiranohjaaja Juho Mäki ja Matti Laurila.

Kettukapinan tukijoukko.

KETTUKAPINA 12 – 13.1 2019 tukijoukko

TEKSTI RIINA LUOMA KUVAT ELINA VIIRUMÄKI

Kettupuuhka 2019

19.tammikuuta, suuresti odottamamme päivä viimein valkeni aamulla -12 asteen pakkasessa Kortesjärven Ylikylässä. Viidennen kerran järjestettävä Kettupuuhka-koe ruuhkautti taas Kauhavan ja lähialueen metsät, kun 25 naiskoiranomistajaa ympäri Suomen saapui koirineen kokeilemaan Etelä-Pohjalaisten kettujen kulua. Jälleen mukana oli useampia ensikertalaisia Puuhkakävijöitä ja ihan ensi kertaa kokeisiin osallistuneita koiria sekä omistajia. Koe on tarkoitettu SAJ:n alaisille roduille, joista mukana tänä vuonna; suomenajokoiria, venäjänajokoiria, plottinajokoiria, eestinajokoiria ja posavinanajokoiria. Suuri kiitos jälleen kaikille maastoja käyttömme antaneille metsäystseuroille ja heidän osaaville maasto-oppailleen.

Heti aamusta alkaen nauru raikui koepaikalla ja tunnelma oli varsin leppoisia. Tiukat pipot oli jätetty kotiin. Onneksi live-seurannan järjestävältä Trackerilta kaikki koiranomistajat saivatkin heti aamusta uudet pipot puuhkalogolla varustettuna. Upeasti jälleen tässä kokeessa 23 koiraa osallistui liveseurantaan, kahden omistajan jättäytyessä koirineen pois ”penkkiurheilusta”. Trackerit toimivatkin hienosti päivän aikana, Kristian Sarvelan ja Sami Vainilan hoitaessa käytännön järjestelyt, suuri kiitos heille.

Jämähästi ylituomarin tehtävät hoiti Tapani Saartoala, Reisjärveltä ja tulokset kirjasi ammatitaidolla Mika Elgland. Valokuvauksen tapahtumassamme hoiti jälleen hienosti Elina Viirumäki ja kokenut kettukoiramies Ahti Pitkälampi toimi

Ryhmäkuva.

Ylituomari Tapani Saartoala.

ryhmän maastokuskina. Suuri kiitos kuuluu myös keittiön naisille.

Koepäivän aikana lämpötila vaihteli suuresti maastoissa -9 jopa -18 asteeseen, auringonkin välillä näyttäytyessä. Itse koirinen olin lähimaastossa, jossa pakkanen kävi kylmimmillään -14,5 asteessa. Keli koirien työskentelyyn oli kuiva, pakkasluminen, jota maastoissa oli 20 cm:n molemmin puolin. Höttöinen lumi ei ilmeisesti ollut keuille mieleen, sillä useita ajoja ja jäljityksiä päättyi jonkinmoiseen louheen. Tulokset kuitenkin saatiin jälleen selville ja mahtavasta palkintopöydästä löytyi kaikille kotiin viemistä. Kiitos täytyy jälleen suunnata lukuisille sponsoreille hienosta yhteistyöstä.

Jännitys säilyi taas kerran ihan loppuun saakka, siitä ketkä nappaisivat ykköstitilan. Tällä kertaa voitto ja Trackerin Supra meni 1,5 pisteen erolla kokeneelle suomenajokoiranarttu, Mantamainion Taikalle, sekä järjestäjä porukkaan kuuluvalla Anita Asuintuvalle. Hienon vastuksen kokeessa antoi viime vuoden ykkönen, tällä kertaa saavuttaen 2.sijan, venäjänajokoiran uros Usvavaaran

Kettupuuhka 2019 maastossa, Tapani Saartoala, Markus Juntunen, Päiviö Valkosalo, Arja Mustonen-Rautanen.

Kettupuuhka 2019 mestarin maastossa.

Kettupuuhka 2019 kärkikolmikko.

Patton, om. Maarit Raiskio ja Maria Lammentauusta saivat palkinnoksi mm. Genzon, VSP-koiralle lahjoittaman VHF-puhelimen. Kiitos jälleen Mika Karjalaiselle yhteistyöstä. Venäjänajokoirien upeaa tulosta vahvasti hienosti ensikertaa kokeisiin osallistuneet uros Maxium ja Henna Laasonen 3. sijallaan, mm. television matkatessa heidän mukanaan Mikkeliin, muotovalion-arvon kera. Kokeessa hienosti 7 koiraa ylsi KEAJ1 tuloksiin, 10 koiraa jäi hakupisteille, muutaman luopuessa ja yhden koiran tultua suljetuksi sorkan ajosta.

Omalta osaltani päivä venyi koiralla niin pitkäksi, että saavuin viimeisenä koepaikalle. Sattumuksia päivään mahtui enemmän, kuin oli tarpeellista, ketun jäljitystä kylään, vieras koiran ajot kantokasaan ja maapenkkaan, koiraa hakiessa vielä putosin jäistä läpi ja vihdoinkin viimein koiran narussa, hämärässä metsästä pellolle noustessa tabletin virta tuli piikkiin ja akku piippasi loppumisen merkiksi. Se päivä oli sitten siinä ja ajateltiin, että enempää ei oikein yhteen päivään olisi voinut tapahtumia mahtua. Mutta eipä siinä vielä kaikki. Olisi oma ilme ollut kyllä näkemisen arvoinen, kun kaikkien live-seurantaan osallistuneiden koirien kesken suoritettiin arvonnasta, jossa palkintona Trackerin GPS. Ja hetken sekoiteltuani oli

kädessä lappu, jossa luki Repopupun Sertisankari, eli oma koiran. Kerrankin se arpaonni oli kohdalla ja tuntui vieläkin paremmalta noin vaiherikkaan päivän jälkeen.

Tänä vuonna kisattiin ensimmäistä kertaa myös kasvattajakilpailu, jossa käytiin tasaväkinen taistelu. Voittajaksi selviytyi kahden ensimmäisen Kettupuuhka-kisan järjestäjä ja ideoija Lena Salomaa, Hepakan kennelinsä, kahden kasvatin 142 pisteen yhteistuloksella. Onnea Lena!

Kasvattajakisan voittaja.

Kettupuuhkassa on tunnelma ollut joka vuosi todella rento, niinpä erikoispalkinnotkaan eivät ole aina niin vakavia. Tässä kokeessa saattaa se epäonnistuminenkin tuoda jonkun mukavan kotiinviemisen, mm. innokkain sorkka-ajuri omistajineen sai mukaansa peuran paistin. Onnittelut kaikille tasapuolisesti.

Tulosveikkauksessa voittotuloksen tienneet myös palkittiin jälleen. Tällä kertaa oikean tuloksen tiesivät ainoastaan, Maarit Raiskio sekä Teija Luoma.

Kettupuuhka-tapahtuma on osoittanut sen, että tarkoituksensa mukaisesti kokeisiin tulokynnys on muodostunut naisille sopivan matalaksi, ensikertalaisia koirakoita on nyt riittänyt joka vuosi

useita. Kiitos kaikille tapahtumaan osallistuneille koirille omistajineen, tuomareille, sponsoreille ja muille talkoolaisille. Me kaikki yhdessä jälleen kerran järjestimme ikimuistoisen koetapahtuman. Eiköhän ensi vuonnakin tavata samoissa merkeissä.

TULOKSET:

1. Mantamainion Taika, om. Anita Asuintupa	95,50 p.
2. Usvavaaran Patton, om. Maarit Raiskio ja Maria Lammontausta,	94,00 p. (venäjänajokoira)
3. Maxium, om. Henna Laasonen	86,00 p. (venäjänajokoira)
4. Hepakan Vilperi, om. Minna Hakala	82,00 p.
5. Tapahan Mira, om. Pirkko Korpela	81,00 p.
6. Wolfpower Loiste, om. Teija Luoma,	79,75 p.
7. Repopupun Sertisankari, om. Riina Luoma,	78,25 p.
8. Ajoketun Diesel-Tahti, om. Okkonen Jaana,	63,75 p.
9. Hepakan Viking, om. Isabella Snygg,	60,00 p.
10. Tapahan Mestari, om. Jenny Sarvela,	58,00 p.
11. Urkkalammen Lumi, om. Mirva Lukkarinen,	48,00 p. (eestinajokoira)
12. Kanervavuoren Miäs, om. Tuija Suonpää,	36,00 p.
13. Wolfpower Loimu, om. Heli Niemi,	32,00 p.
14. Viitajoen Pirta, om. Hannele Juntunen,	32,00 p.
15. Viikkineva Humu, om. Leena Kujala,	31,00 p.
16. Kantatien Jyty, om. Suvi Pitkälampi,	28,50 p.
17. Pomo, om. Sanna Vainila,	22,00 p.
18. Jahtiluodon Liekki, om. Merja Holvitie,	21,00 p.
19. Riistahirmun Rex, om. Pia Juola,	20,00 p. (venäjänajokoira)
20. Bravon Lutuunen, om. Kati Kohtamäki,	17,00 p. (venäjänajokoira)
21. Eräjätkän Veku, om. Meri Huvila,	12,00 p.
22. Jallutyttö, om. Tiina ja Mirva Lukkarinen,	luopui (posavinajokoira)
23. Kurtinvaaran Adelei, om. Annu Korhonen,	luopui (plottinajokoira)
24. Hepakan Hillary, om. Lena Salomaa,	luopui
25. illanpielen Sako, om. Reetta Aro, suljettu	(kauris)

ERIKOISPALKINNOT:

Vanhin koira - Kantatien Jyty
 Nuorin koira - Jallutyttö
 Eniten ajominuutteja, paras Etelä-Pohjalainen, Kauhava nro.1- Mantamainion Taika
 Paras Haukku - Usvavaaran Patton (vanhemman koiran eduksi)
 Eniten louhessa - Kanervavuoren Miäs
 Töpöhäntäpalkinto, jänis-Pomo
 Innokkain sorkka-ajuri - Sillanpielen Sako
 Höpöttelijä - Hepakan Hillary
 Epäonnisin koira - Viikkineva Humu

1. Mantamainion Taika, om. Anita Asuintupa.

2. Usvavaaran Patton, om. Maarit Raiskio ja Maria Lammontausta.

3. Maxium, om. Henna Laasonen.

4. Hepakan Vilperi, om. Minna Hakala.

5. Tapahan Mira, om. Pirkko Korpela.

6. Wolfpower Loiste, om. Teija Luoma.

7. Repopupun Sertisankari, om. Riina Luoma.

8. Ajoketun Diesel-Tahti,
om. Okkonen Jaana.

9. Hepakan Viking,
om. Isabella Snygg.

10. Tapahan Mestari,
om. Jenny Sarvela.

17. Pomo,
om. Sanna Vainila.

18. Jahtiluodon Liekki,
om. Merja Holvitie.

19. Riistahirmun Rex,
om. Pia Juola.

11. Urkkalammen Lumi,
om. Mirva Lukkarinen.

12. Kanervavuoren Miäs,
om. Tuija Suonpää.

13. Wolfpower Loimu,
om. Heli Niemi.

20. Bravon Lutuunen,
om. Kati Kohtamäki.

21. Eräjätjän Veku,
om. Meri Huvila.

22. Jallutyttö,
om. Tiina ja Mirva Lukkarinen.

14. Viitajoen Pirta,
om. Hannele Juntunen.

15. Viikkineva Humu,
om. Leena Kujala.

16. Kantatien Jyty,
om. Suvi Pitkäjärvi.

23. Kurtinvaaran Adelei,
om. Annu Korhonen.

24. Hepakan Hillary,
om. Lena Salomaa.

25. illanpielen Sako,
om. Reetta Aro.

6. Vastinki-ajot 24.11.2018

Nartut olivat valttia vuoden 2018 Vastinki-ajoissa – voittajakolmikko kuvassa.

”Vastinki-ajot” on kuudessa vuodessa, osallistujamäärällä mitattuna, vakiinnuttanut asemansa yhtenä suurimmista kokeista Suomessa. Kokeen järjestelyissä oli jälleen paneuduttu huolellisesti pienimpiinkin yksityiskohtiin. Tämä luo vankan pohjan koepäivän onnistumiselle ja oikean ilmapiiirin, ”kennelhengen” syntymiselle.

Kuten tiedämme, näin ison kokeen järjestämisen vaatii toimikunnalta huomattavan määrän asiantuntemusta niin ympäristön koemaastojen kuin niihin liittyvien henkilöidenkin suhteen.

Talkootuntien määrä harrastuksen hyväksi kasvaa herkästi melkoiseksi. Vastinki-ajojen toimikunta panostaa mahdollisimman tasapuolisiin maastoihin. Maastoja mm. testataan etukäteen mahdollisuuksien mukaan.

Vastinki-ajot 2018

Järjestyksessään kuudensien Vastinki-ajojen päivämääräksi oli valittu 24.11. Tällöin kokoon-tui lähes sata ajokoiraharrastajaa ja talkoolaista Vastingin Ahjolaan järjestyksessään kuudensiin Vastinki-ajoihin. Kokeeseen ilmoittautuneet 25 koirakkoa saapuivat paikalle eripuolilta Suomea. Kaukaisimmat tulijat olivat Etelä-Suomesta ja

Pohjois-Pohjanmaalta satojen kilometrien etäisyydeltä.

Tunnelma sisällä oli sellainen kuin se vain voi näin isossa kokeessa parhaimmillaan olla; hieman jännittynyt ja odottavakin. Ravintolan puolella tarjottiin talkoilla häärivien emäntien toimesta aamukahvia. Iloinen, hillitty puheensorina täytti salin. Toimikunta hääri puolikiireisenä viimeisten järjestelyjen parissa. Ilmassa oli suuren urheilujuhlan tuntua.

Täällä ei kokeeseen nimetty eläinlääkäri ole vain nimi ja numero taululla vaan eläinlääkäri istuu salissa koeväen joukossa – aamulla kello viisi! Eläinlääkäriasema Tervet Oy:stä, joka on myös yksi kokeen yhteistyö yrityksistä, Terhi Simonen-Jokinen kertoi olevansa metsästyksen penkkiurheilija. Tämä pohjaa lapsuuden kotiin, jossa isä oli innokas metsästäjä. Terhi on aidosti kiinnostunut näkemään metsästyskoiria niiden käyttöolosuhteissa.

Kokeen avasi koetoimikunnan pj. Asko Oinonen, toivottaen kaikki tervetulleiksi Karstulan Vastinkiin. Asko kertoi myös kokeen uutuudesta ”Kennelten välisestä” kilpailusta. Tulokseen lasketaan kustakin osallistuvasta kennelistä kahden

Vastinki-ajojen 2018 komea palkintopöytä.

parhaiten onnistuneen koiran tulos. Tämän uuden kilpailumuodon nimi saattaa jalostua jatkossa ”Kasvattajien” väliseksi kilpailuksi.

Heti kokeen avauksen yhteydessä arvottiin maasto-oppaiden ja kokeen palkintotuomareiden kesken kolme autotuotetta sisältänyttä upeaa kassia, arpa suosi Unto Mäkistä, Jari Viirua ja Helge Ohrasta, jotka toimivat kokeessa maastooppaina.

Ylituomaksi oli kutsuttu kokenut Mika Elgland Ylihärmästä. Mika arvioi koepäivä sään olevan, ajankohta huomioiden normaali. Sään arvioitiin salissa olevan vähintäänkin haastava kuivasta pakkaskelistä johtuen. Kokeen tulostaso muodostui kuitenkin vähintäänkin kohtalaiseksi, eikä Mikan huolta haun aikaisesta herättelystä havaittu. Keli kun oli sellaisen ominaisuuden ilmenemiselle hänen mukaan suosiollinen.

Haku- ja ajominuuttien tarkistajana toimi apuylituomarin ominaisuudessa Juha-Matti Paananen Kannonkoskelta.

Koetoimikunta Asko Oinonen, Erkki Mankinen, Juha Sekki, Jaakko Leppänen ja Juha-Matti Paananen kiittävät lämpimästi maanomistajia ja metsästyseuroja koemaastojen käyttö mahdollisuudesta.

Edelleen isot kiitoksen kokeen yhteistyökumppaneille, joita ilman ei lämmin lihakeitto maastosta palatessa ja loistava palkintopöytä ole mahdollinen.

Voittajan on helppo hymillä. Mikkö Jäsperi. Mikon oikealla puolella ylituomari Mika Elgland, Juha Sekki ja Erkki Mankinen koetoimikunnasta.

Tulokset:

Valtti-Pojan Kieppi	om. Mikko Jäeperi	98,75 p.
Meripojan Hely	Jani Määränen	91,96
Alapörkan Anki	Tapio Vuorenmaa	81,29
Jänövaaran Jörö	Emilia ja Kari Kuivala	75,17
Ajopyster livo	Eero Hämäläinen ja Katri Heinmurto	74,71
Korpien Impi	Rauno Manelius	72,04
Alapörkan Onni-Poika	Erkki Mankinen	69,46
Kuusitarhan Roni	Taneli Halonen ja Sanna Ikonen	69,04
Nappula	Tuomas Mäkelä	66,79
Haukka-Ahon Ringo	Tapani Väänänen	63,92

Kennelten välinen kilpailu:

Meripojan Kennel
Alapörkan Kennel
Jänövaaran Kennel

Meripojan Hely ja Meripojan KK-Kössi

Pyttykokeet

2.12. 2018 Hattula

Perinteinen Etelä-Hämeen Ajokoirayhdistyksen mestaruuskoe, Pyttykoe pidettiin Hattulassa, Hämeenlinnan Riistamiesten majan toimiessa keskuspaikkana. Aamulla oli tunnelmaa, kun tupa oli täynnä ja aamupalapöydissä riitti juttua. Koiria kokeessa 12 suomenajokoiraa ja 1 beagle.

Lähimpään maastoon oli noin 20 km, kun taas kauimmaiseen maastoon noin 80 km, mutta tämähän on tuttua näissä koehommissa! Ylituomarin hommat hoiteli Kuitusen Eero, sihteerinä rutiinilla Laurilan Päivi. Maastossa Eeroa ja Päiviä kuljetteli Lindholmin Manu ja ruokahuollost vastasi Karppasen Tuija. Kiitos Tuija, soppa vei kielen mennessään!

Sää oli aamulla selkeä, pakkasta -10, keli kuiva, karkea, osittain jäinen sulan keli joka maastossa. Keli osoittautui haastavaksi, sillä vain neljä koiraa ajoi luokkatuloksen, aamulla veti ns. maan jäähän ja kuuraan ja vaikeutti ylösottoja. Mutta kyllä tuloksiakin tuli, Tukian Petrin narttu Metsähuuman Helmi latasi tulostaululle mahtavan tuloksen, 98.00 P, onnea Petri!. Petrin koira kilpaili ns. ulkopuolisena koirana eli ei osallistunut yhdistyksen mestaruustaistoon.

Yhdistyksen mestaruuteen on lähes aina tarvittu ykköstulos, niin myös tällä kerralla. Kokeen vanhin koira, narttu Nanni näytti nuoremmille taivaan merkit ja vei mestaruuden Hankoon 80,38 ykkösellä. Nannin omistajat Maaret Sileäsaari ja Antti Manninen. Onnittelut Maaret ja Antti!

Pyttykoe on aina ollut tunnelmaltaan mukava ja varsinkin nyt, kun lähes kaikki osallistujat olivat kokeen loppuun asti paikalla. Se on asia, joka on tärkeä tämmöisenä hektisenä aikana, jolloin kaikilla on aina kiire jonnekin, ja osoittaa kunnioitusta kokeen järjestelijöitä kohtaan!

Lopuksi kiitokset kaikille maastoja järjestäneille ja mukana olleille!

Yhdistyksen mestari Nanni,
om. Maaret Sileäsaari ja Antti Manninen.

TULOKSET:

1. N. Metsähuuman Helmi, om. Petri Tukia	98,00p, paras ajotaito 9,5
2. N. Nanni, om. Maaret Sileäsaari, Antti Manninen	80,38 p yhdistyksen mestari
3. U. Villipuron Tahti, om. Mauri Tuomi	71,67p
4. U. kva Hurttavaaran Jokke, om. P Laurila, E Kontkanen	53,96p, paras haku 10
5. U. kva Metsätuuli Sulo, om. T ja K Karppanen	49,21p
6. U. kva Peromäen Luki, om. Eino Tuomola	46,88p, paras haukku 9
7. U. Meripojan Jyry, om. Kari Kuparinen	44,88p
8. U. Peromäen Leo, om. S ja T Tarkkala	43,33p
9. N. Jänistenherran Saara, om. Pertti Kantelus	39,58p
10. U. Metsätuuli Masa, om. Matti Pursiainen	26,17p
11. N. Metsätuuli Heta, om. Tuomo Tuomola	21,04p
12. U. Maihilan Toto, om. Ari Pulkkinen	3,00p
- U. Myrskypihlajan Miska	luopui

TRACKER-Ajot

Sastamala 19.1.2019

Jo perinteeksi muodostuneet Häijään Tracker-ajot keräsivät tänäkin vuonna viivalle hyvän määrän koiria. Kisoihin starttasi nimittäin 17 suomenajokoiraa. Kokeiden järjestäjänä toimi Mouhijärven metsästysseura ja puuhamiehenä tietysti Jokisen Janne sekä keskuspaikkana Häijään kuninkaallinen Neste. Ylituomarina toimi Riku Mansikka ja sihteerinä allekirjoittanut. Säätilan voi tiivistää siten, että pakkasen paukkui ja lumi pölysi. Ei ollut varmasti helpoin mahdollinen keli koirille, mutta tulostaso muodostui silti hyväksi. Seitsemästätoista koirasta neljä ajoi ykkösen, viisi kakkosen, kolme kolmosen, kolme jäi ilman luokkatulosta ja kaksi haki tyhjän.

Kokeen voitti kesällä neljä vuotta täyttävä Piernamäen Loikkari pistein 93,71, omistaja ja ohjaaja Heikki Jokinen Sastamalasta. Heikillä oli enemmänkin syytä juhlaan, sillä koirasta tuli myös käyttövalio. Onnittelut siitäkin! Loikkari sai komean pytyä lisäksi tuliterän Tracker Supran. Tuomareita ja oppaita muistettiin myös runsain palkinnoin ja tuomariarvonnasta Tracker G1000-tutkapannan kuitasi Juha Nikkari. Onnea! Päivä oli taas kerrassaan mukava ja leppoisa eli ei muuta kuin ensi vuoden kisoja odotellessa.

Kuvassa ylituomari Riku Mansikka sekä kokeen voittanut Piernamäen Loikkari omistajansa Heikki Jokisen kanssa.

Koira, Omistaja	Haku1	Haku2	Ajo1	Ajo2	Haku	Hauku	Ajotaito	Hakulöyisyys	Ajolöyisyys	Pisteet	Sijoitus
51/1 FI40451/15 PIERNAMÄEN LOIKKARI, Heikki Jokinen	55	15	120	113	9.5	7.75	8.5	0	0	93,71	1
51/2 FI45967/13 TULIPÄTSIN ÄRJYLOIMU, Reija Lesonen & Petri Paavola	30	185	92	113	9	8	8.25	0	0	85,04	2
51/1 FI31710/12 MERIPOJAN KAMU, Jukka Leppäniemi	17	14	111	80	10	8	7	0	0	80,71	3
51/1 FI35067/12 PEUKALOISEN RONTTI, Jouko Tolvanen	37	3	73	116	9.25	7.75	8	0	0	80,13	4
51/2 FI33484/12 PUSKAJUSSIN VILMA, Miikka Kukkula	68	51	78	108	9	5	4.5	0	0	72,75	5
51/2 FI20795/11 KORPINIEMEN IMPI, Rauno Manelius	12	8	111	40	10	8	6	0	0	68,04	6
51/2 FI11858/15 PÄTKÄUKON PIRTU, Nina & Jorma Tolvanen	25	2	51	89	10	7	5	0	0	62,83	7
51/1 FI42163/09 KARKELON SÄKÄ, Tarmo Eskola	9	117	120	30	7.75	6.5	4	0	0	62,00	8
51/2 FI25225/13 VINKKELINTTU HETA, Sakari Suoranta	16	16	80	54	10	7.5	5	0	0	61,58	9
51/2 FI26570/09 KÄTYSMÄEN ELLA, Kari Berg	205	35	120	-	6	8	10	0	0	59,00	10
51/1 FI44652/13 PATE, Eija Broman	5	10	72	59	10	6.5	3.5	0	0	58,21	11
51/1 FI33078/13 ERÄJÄTKÄN KAAPO, Timo Ulanen	54	109	47	54	10	8	3	0	0	50,46	12
51/2 FI44166/13 LUOLAVAARAN LOLA, Arto Moilanen	159	19	77	31	8.5	6	2.75	0	0	48,75	13
51/1 FI45961/16 MUSTI, Jaakko Hannula	108	2	8	84	8	7	4	0	0	45,83	14
51/2 FI40288/12 AJAXSIN USVA, Jukka Rask	49	29	53	28	10	5.25	1.25	0	0	40,13	15
51/1 FI45964/13 TULIPÄTSIN ÄRJYUKKO, Sari & Olli Pirkkanen	240		-		3	0	0	0	0	3,00	16
51/2 FI42824/15 SORKOMÄEN USVA, Jouko Nygård	240		-		3	0	0	0	0	3,00	16

KV Tracker-Päijän ajot

Päijät-Hämeen Ajokoirayhdistys järjesti kansainväliset Tracker-Päijän ajot talvisissa olosuhteissa 19.1.2019 Sysmässä. Kokeen keskuspaikka oli Olavi Virran synnyinseudulla sijaitseva Särkilahden nuorisoseuran talo. Ylituomariksi oli kutsuttu sysmäläislähtöinen Jari Rajavuori, joka puheessaan mainitsi kuinka pienelle, Sysmän paikkakunnalle, on ”kasaantunut” suuri joukko aktiivisia ja menestyneitä metsästyskoiraharrastajia.

Tämän vuoden kokeeseen oli ilmoittautunut 21 koiraa ja kaikki osallistujat olivat lauantaiamuna lähtövalmiina hakemaan onnistuneita suorituksia kireää pakkaskeliä ”uhmaten”. Koeryhmien onneksi, pakkasen lauhtui heti aamusta ja sääennusteet lupasivat hienoa talvipäivää. Hienon talvi- ja koepäivän mastoissa saivat kokea ainakin kolmen kärkekoiran koeryhmät, joissa koeteltavat koirat ajoivat huipputulokset. Parhaiten kärkikolmikosta onnistui Heli ja Juha Niemisen omistama

Eräjätjän Akka, joka voitti kilpailun hienolla tuloksella 96,75. Päijät-Hämeen oma ”valttikortti”, Haukka-Ahon Hurma, Eve Vanteen ohjaamana, kukisti Turusen Teuvon Havukkakallion Jallun äärimmäisen niukasti.

Tämä vuoden kokeen tulostaso nousi jo totuttuun tapaan hyväksi, sillä palkintosijaan oikeuttavia tuloksia saatiin 15kpl. Maastomestarit olivat jälleen onnistuneet maastovalinnoissaan erinomaisesti. Jos onnistuivat maastomestarit tehtävissään niin sama voidaan todeta myös Järvisen Eijan tarjoiluista, ruoka oli maistuvaa ja sitä oli riittävästi tarjolla.

Päijät-Hämeen Ajokoirayhdistys kiittää tapahtumaa tukeneita sponsoreita, maastoja käyttöömme luovuttaneita metsästysseuroja, maasto-oppaita sekä kaikkia koetapahtumassa mukana olleita henkilöitä, KIITOS TEILLE!

Ensi vuonna kilpaillaan jälleen 18.01.2020, tervehdystä!

Naisenergiaa kärkikolmikossa!

Ajokoiraharrastajia.

Pääsponsori Tracker Oy

Sponsorit
Tracker Oy
Päijän-vene Oy
Pohjolan luonto ja kala
Hund & Jakt Ab
Viipurilainen kotileipomo
M-lasi
Asikkalan apteekki
Lahden autopurkamo
Kennelrehu
Lemmikkitarvikekauppa Riemu
Hanhi yhtiöt
Kalliomuovi Oy

Tulokset

1. ERÄJÄTKÄN AKKA, NIEMINEN HELI JA NIEMINEN JUHA	96,75
2. HAUKKA-AHON HURMA, VANNE EVE	95,67
3. HAVUKKAKALLION JALLU, TURUNEN TEUVO	95,25
4. HAUKKA-AHON RINGO, VÄÄNÄNEN TAPANI	86,54
5. KALLIOLAN LISSU, MIETTINEN LIISA JA ERIKSSON KIM	85,25
6. AJOTAITURIN PEETHOOVEN, TAKKINEN JUKKA	75,71
7. LUOLAVAARAN LISSU, TIKKANEN OSMO	67,13
8. KANUUNAN RAISA, EEROLA JOUKO	66,46
9. KOIVULAMMEN AURA, SOPANEN JORI	64,75
10. ERÄJÄTKÄN RAMI, REINIKAINEN AKI	61,17
11. KANUUNAN HELMI, KUIKKA TUOMAS	60,33
12. KOTIKALLION POMO, PARTTI TATU	54,42
13. CELLISTIN REX, NORA JARI JA JERE	52,58
14. CELLISTIN FONI, FALK TAPANI	51,42
15. AURINKOAHON SIMEONI, HILTUNEN MERV	51,17
16. KIEKAN ISKU, JOHANSSON MATTI	47,67
17. TILTAN-TALLIN MANE, JUTILA MATTI	47,13
18. KARKELON ICE MAN HITSI JR, ROUVINEN VILJO	45,13
19. RIISTAKAIRAN CIRI, AALTONEN JONI	38,42
20. ALLUN HURTTI, ALLEN ERKKI	3,00
21. KUUSITARHAN RONI, HALONEN TANELI	LUOPUI

Repo-ottelu Uuraisilla 2.2.2019

Reporallin Ramona, Mooses, Hanskavärkin Darla.

Suomen Ajokoirajärjestö ry järjesti yhdessä Keski-Suomen Ajokoirayhdistys ry:n kanssa Repo-ottelun Uuraisilla 2.2.2019. Repo-ottelu on kolmen ajokoirarodun välinen joukkuekilpailu: suomenajokoiraa, venäjänajokoiraa ja amerikankettukoira. Jokaisesta rodusta on kolme edustajaa.

Olosuhteista teki hyvin vaikeat kova pakkanen ja lumen paljous. Ketut liikkuvat huonosti ja olivat paljolti jo valmiiksi alla. Neljä koiraa yhdeksästä sai päivän aikana ajon.

Kokeen ylituomarina toimi Vesa Turunen. Kokeen voitti suomenajokoirien joukkue (178,35p), toiseksi tuli venäjänajokoirat (132,50p) ja kolmanneksi amerikankettukoira (119,40p).

Tulokset:

1. 51/2 Hanskavärkin Darla 86,10p, omistaja Tero Anttila
2. 906/1 Usvavaaran Patton 62,50p, omistajat Jari ja Maarit Raiskio sekä Maria Lammentausta
3. 303/2 Aamutuiman Helmi 59,40p, omistaja Pasi Kinnunen
4. 51/3 Reporallin Ramona 58,25p, omistaja Keijo Ekman
5. 906/1 Matverin Ura 36p, omistaja Toni Vasankari
6. 906/1 Riistahirmun Rex 34p, omistajat Markku ja Pia Juola
7. 51/1 Mooses 34p, omistajat Kari ja Laura Linna
8. 303/1 Kettukeisarin Fatboy 32p, omistajat Antti Mäkinen ja Mikko Jutila
9. 303/2 Whitedeath 28p, omistajat Kari-Pekka Harju ja Katja Murto

Riistahirmun Rex, Matverin Ura ja Usvavaaran Patton.

Tarmo Leinonen ja Ylituomari Vesa Turunen.

Mööpelit 2019

XXXIII Mööpeli ajot Jurvassa pidettiin lauantaina ja sunnuntaina 9.2.-10.2.2019. Koe avattiin perjantaina klo 19 jälkeen koetoimikunnan pj Jari Siltalan toimesta. Perinteisen kaavan mukaan seuraavaksi kokeen ylituomari Jouni Remes piti ylituomarin puhuttelun, josta siirryttiin jouhevasti keskiviikkona pidetyn maastoarvon tulosten julkistamiseen.

Kokeeseen oli ilmoitettu muutama koira enemmänkin mutta arvonnassa oli mukana 34 koiraa, 11 koiraa Ruotsin/Norjan maalta, kaikkiaan kokeeseen otti osaa viiden eri rodun edustajaa.

Kokeen keskuspaikkana toimi toistamiseen Haapalanpuisto, joka tarjosi jälleen erinomaiset puitteet ison kokeen järjestelyille.

Lauantai aamuna maastoihin lähti lopulta 32 koirakkoa. Perjantai-iltana suvenut keli pudotteli osasta maastoista lumet puista, joka hankaloitti usean koiran työskentelyä myös lumi-vesi- ja räntäsade osassa maastoissa ei helponnut koirien työskentelyä. Muutamassa maastossa aamun pikkupakkanen teki tehtävänsä märän lumen pintaan, jonka johdosta muutaman koiran koetelu piti keskeyttää. Lunta maastoissa 35-70 cm. Lauantain jälkeen joukkoja johti Haukka-Ahon Hurma, om. Eve Vanne komealla 97,50p (CA-CIT) saavutuksella. Lauantaina palkintosijoja irtosi seuraavanlaisesti: 4 ykköstä, 5 kakkosta ja 5 kolmosta.

Kokeen keskuspaikalla oli illan ohjelmassa karaoketanssit. Yllättävän monta koiranohjaajaa nähtiin illanaikana laulamassa mikki kädessä! Laulajien korkea taso oli sen verran laadukasta, että ainakin allekirjoittanut katsoi viisaammaksi jättäytyä lauluhommista sivummalle, ainakin julkisilla paikoilla..

Sunnuntaina keli olosuhteet muuttuivat, lauantaina alkanut sade oli puhdistanut metsät joka maastoissa ja lumi oli läpikotaisin märkää. Sunnuntaina metsään lähti 26 koirakkoa. Näistä 7 ajoi ykköstituloksen, 3 kakkosen ja 2 kolmosen edestä.

Voittaja 2019.

Sunnuntaina ykkösen tuloksella Martti Heikkilän omistama Mäkikallion Ali saavutti muotovalion arvon, muuten valioitumiset jäivät tällä kertaa saavuttamatta.

Kokeen näpsäkkä sihteerikkö, jälleen keran trio Syrjäla & Nikkola & Viianen hoitelivat atk-hommat vakaalla ammattitaidolla. Koetalutusohjelma sai välittömän palautteen yhteistulosten julkistamisen yhteydessä. Järjestelmä laski pisteet väärin sihteerikoista johtumattomasta syystä ja näin ollen jouduttiin sijoituksia ja palkintoja ottamaan uusiksi sijasta 7 eteenpäin..

Kokeiden palkintopöytä oli perinteisesti Mööpeleiden tapaan näyttävä.

Palkintopöydän putsasi kokonaiskilpailun ykkösen, lauantain jälkeen hienoisessa karussa ollut ja sunnuntaina myös vakuuttavasti kolmanneksi ajanut Haukka-Ahon Hurma. Hurma palkittiin myös parhaan hakijan ja ajotaidon pytyillä. Eve on mööpelihistorian toinen naisohjaaja joka on päässyt voittoja juhli maan.

Parhaan uroksen palkinnon ja koiratutkan voitti suomenajokoira Mälarns Jakt Hunder Blixten, om. Mikael Fredrikson, Ruotsi.

YT-ryhmä maastokierroksella.

Molempien päivien parhaat.

Kenneleiden välisessä kisassa kiertopokaaliin saa kolmannen kerran peräkkäin kaivertaa Alapörkän kennelin nimen.

Tarkemmat tulokset löytyy netistä mööpeleiden kotisivuilta, fb-ryhmästä sekä SAJ:n tulospörsistä.

Mööpeliajoissa on tekemisen meininki. Paikalliset opastuomarit oli aamulla monessa maastossa käyneet kattomassa pelipaikat valmiiksi ennen koepaikalle tuloaan. Sunnuntai aamuna oli linkomiehet käyneet sateen pehmittämät loskat ja polanteet ottamassa pois ennen koirakoiden saapumista. Esimerkillistä toimitaa! Arvostan.

Mööpelit 2019 kokeen ylituomari Jouni Remes.

TOP 10:

1. Haukka-Ahon Hurma, om. Eve Vanne, Heinola	187,67p
2. Joutsenrinteen Miisa, om. Juhani Saarelainen, Koli	178,63p
3. Alapörkän Anki, om. Tapio Vuorenmaa, Laihia	158,21p
4. Mälarns Jakt Hunder Blixten, om. Mikael Fredrikson, Ruotsi	140,67p
5. Ajotaiturin Peethooven, om. Jukka Takkinen ja Sari Jetsonen, Pieksämäki	135,42p.
6. Eräketun Minni, om. Pertti ja Jarno Kantelus, Forssa	134,46p.
7. Arpan Ratto, om. Arvo ja Katja Huurinainen, Kajaani	134,33p.
8. Mäkikallion Ali, om. Martti Heikkilä, Purola	132,46p
9. Aksu, om. Veikko ja Jyrki Mäntylä, Kouvola	118,00p
10. Alapörkän Isku, om. Kauko Kantola, Kemijärvi	111,21p.

Ansioitunut ajokoiramies Jari Fors täytti 60 vuotta

Jari Fors ja Alapörkän Wirpi.

Kaikkien tuntema rodun monitoimimies, Jari Fors täytti 60 vuotta. Kävimme haastattelemassa miestä Pyhäjoen Yppärissä ja kyselimme Jarin ajatuksia rodun tilasta, kehityksestä ja jalostusnäköymistä. Kokonaisuutta katsoen rotu voi hyvin.

Miten oma ajokoiraharrastuksesi, kenneltoiminta ja kasvatustyö saivat alkunsa? Syntymäkodissani Kalajoella oli aina vähintään yksi, tai useampi koira. Isäni Matti Fors oli innokas suomenpystykorvamies, metsästäjä, kalastaja ja hylkeenpyytäjä. Minäkin tunsin itseni ”pystykorvamieheksi”, kunnes isäni osti meille vuonna 1973 ensimmäisen suomenajokoiran, nimeltään Jallun, joka on kuuluisan ”Kymäläisen Raikun” täysveli. Jallusta tuli myös käyttövalio ja se oli muun muassa vuoden 1980 Kilvan 1. varakoiria. Jallu teki minusta ajokoiramiehen.

Ensimmäisen suomenajokoiranarttuni hankin vuonna 1981 Karijoelta, Sakari Elorannalta. Koiran nimeksi tuli Linda. Linda oli erittäin metsästysintoinen, kohtalaisen hyvähaukuinen ja keskivertoa hieman parempi ajuri. Se saavutti käyttövalion arvon 5-vuotiaana.

Luonteeltaan Linda oli hieman varautunut, näyttelyssä H:n koira. Hyvän sukunsa ja erittäin hyvien metsästysominaisuuksiensa ansiosta Lindasta tuli Alapörkän kennelin kantanarttu.

Tällä hetkellä omistuksessa oleva, kuudes sukupolvi suoraan alenevassa polvessa, XXX Alapörkän Natalia on synnyttänyt jo kahdet pennut seitsemättä sukupolvea. Olen aina ollut kiinnostunut järjestötoiminnasta. Olen toiminut kahdessa eri metsästysseurassa, niiden johtokunnissa, toisessa metsästysseuran puheenjohtajana sekä kenneljaostojen puheenjohtajana. Olen toiminut kahden maakunnallisen, Keski-Pohjanmaan ja Pohjois-Pohjanmaan ajokoirayhdistyksen joh-

tokunnassa ja puheenjohtajana. Samoin kahden kennelpiirin, Keski-Pohjanmaan ja Pohjois-Pohjanmaan ajavien koirien jaostoissa. Suomen Ajokoirajärjestön hallituksessa olin yhdeksän vuotta, joista kolme viimeistä varapuheenjohtajana. SAJ:n puheenjohtaja oli vuosina 2010-2014. Suomen Kennelliiton hallituksessa vaikutin kuusi vuotta, ja SKL:n valtuustossa, näyttely- ja ulkomuototuomaritoimikunnassa sekä koe- ja kilpailutoimikunnassa useita vuosia. Olen ulkomuototuomari, ajokokeiden ylituomari sekä AJOK-, HIRV- ja LINT -kokeiden palkintotuomari.

Miten harrastaminen ja ajokoirarotuna ovat muuttaneet muotoaan 30 vuoden aikana?

Perusajatukseltaan harrastaminen ei ole muuttanut mitenkään. Mutta kehitys kehittyy ja harrastuksemme on pysyttävä siinä mukana. Varsinkin tekniikka on kehittynyt valtavasti viimeisten kolmenkymmenen vuoden aikana.

Jari tarhan tykönä.

Kännyköistä tai koiratutkista ei ollut vielä tietoa 1970- ja 80-luvuilla. Metsään mentiin aamuhämärässä ja tultiin pois iltapimeällä. Minulla oli tuolloin kulkupelinä metsäreissuilla usein vain polkupyörä. Jäniksiä ammuttiin paljon, sillä silloin niitä riitti. Nykyään ammun vai muutaman jäniksen vuodessa.

Suomenajokoira on lähes samanlainen kuin kolmekymmentä vuotta sitten. Ulkomuoto on tasaantunut ja vihaisia suomenajokoiria en enää nykyään ole tavannut. 70- ja 80-luvuilla ihanotiin tiukkoja koiria, onneksi siitä on päästy eroon. Ajotaidoissa, etenkin esteajotaidossa on menty huomattavasti eteenpäin. Eihän koirien ennen tarvinnut ajaa muuta kuin metsissä, joten on aivan luonnollista, että esteajotaidon on ollut mentävä eteenpäin, jos meinataan koirilla ykkösiä kokeissa ajattaa.

Paljon puhutaan myös metsästysinnon vähene- misestä. Minulle se on aina ollut yksi tärkeimmistä rodun ominaisuuksista ja onneksi olen saanut pidettyä sen hyvänä omissa kasvateissani. Aina on löytynyt myös innottomia, löysiä ja luonnevikaisia suomenajokoiria, mutta oikeilla jalostusvalinoilla olemme voineet vähentää näitä ominaisuuksia.

Mitkä ovat hyvän jalostusuroksen ja -nartun kriteerit?

Hyvän jalostusnartun tulee olla hyväskuinen, varsinkin emälinjan. On tärkeää tuntea nartun esivanhemmat mahdollisimman pitkältä ajalta. Hyvän jalostusnartun tulee olla jo pennusta pitäen mahdollisimman elinvoimainen ja vahva. Nartun pitää olla rakenteellisesti terve, mieluummin hie- man liian vahva kuin liian kevyt, ja metsästys- ja ajo-ominaisuuksiltaan mahdollisimman täydellinen. Erinomainen metsästysinto on keskeistä, samoin se saisi olla mielellään huippuhaukkuinen. Hyvä jalostusnarttu on luonteeltaan erinomainen ja hyvä emo.

Urokseen soveltuvat pitkälti samanlaiset kriteerit kuin narttuunkin. Hyvän jalostusuroksen suvun pitää olla niin sanotusti periyttävää. On tärkeää, että uroksen suvussa on paljon huippukoiria, niin emän kuin isän puolelta. Uros, jonka taustat eivät ole kunnossa, vaikka itsessään ”isä- uros” olisi kuinka hyvä, niin ei sieltä yleensä mitään tule. Tämän on kokemus opettanut.

Itse olen pitänyt kriteerinä uroksella myös sitä,

Jari on tyytyväinen Justin ja Demin pentuihin.

että hyvän uroksen pitää pystyä ajamaan vähintään 95-pisteen ykkönen hyvällä kelillä. Urokselta vaadin erittäin hyvää rakennetta ja luonnetta.

Miten pennun ostajat valikoituvat?

En valikoi pennunostajia mitenkään etukäteen. Yleensä ne, jotka haluavat pennun kennelistäni ovat liikkeellä jo hyvissä ajoin. Jotkut haluavat ehdottomasti pennun jostakin määrätystä nartusta, toisille riittää, että vain saavat pennun kennelistäni. Kaikki varmaan tietävät, että en teetä pentuja huonolla nartulla. Vähimmäisvaatimukseni nartulle, jolla teetätän pennut, on että se on ajanut vähintään yhden ykkösen ja omaa käyttövalion arvoon oikeuttavat ajolahjat. Koiraihmiset myös tietävät, että en ”kenkkää” pentuja halvalla, vaan pennuilla on hintansa, joka määräytyy pennun vanhempien ja suvun meriittien mukaan. Näin ollen ostajat valikoituvat luonnostaan, ei niitä tarvitse valikoida.

Mitä mieltä terveystutkimuksista ja PEVISasta?

Pidän terveystutkimuksia tärkeinä, sillä miten muutenkaan voimme kontrolloida koiriemme

tervettä rakennetta ja hyvinvointia. Itse kuvautan koirani nykyään jo 12-15 kuukauden vanhana. Vaadin myös uroksen puolelta tarvittavat kuvaukset.

Olen PEVISAn kannattaja ja uskon, että kaikki vastuulliset suomenajokoirakasvattajat ovat samoilla linjoilla.

Palvelevatko AJOKn -säännöt jalostusta?

Tottakai palvelevat. Teen aina urosvalinnat AJOK-tulosten perusteella ja lisäksi käyn useasti kuuntelemassa urosta maastossa.

Millaisena näet ajokoiraharrastuksen haasteet ja tulevaisuuden näkymät?

Jäniksen metsästys on vähentynyt valtavasti viimeisen viidentoista vuoden aikana. Tähän on vaikuttaneet mielestäni eniten heikentyneet jäniskannat sekä lisääntyneet sorkkaeläinkannat (hirvi, peura, kauris).

Suuret ikäluokat (1940- ja 50-luvuilla syntyneet) ovat pikkuhiljaa poistumassa harrastuksemme parista ikääntymisen, sairauksien ja luonnollisen poismenon tai muiden vastaavien syiden takia.

Suuret ikäluokat ovat olleet mielestäni kaikkein aktiivisin sukupolvi, joka on ylläpitänyt suomenajokoiraharrastuksen elinvoimaisena.

Nykyinen suurpetopolitiikka on osaltaan vaikuttanut heikentävästi ajokoiralla metsästämiseen. Osassa Suomea on jo niin runsas susikanta, ettei koiraa voi laskea metsässä irti ilman riskiä, että emme enää sen jälkeen näe koiraa. Tähän olisi saatava nopeasti muutos, esimerkiksi sudesta pitäisi tehdä vapaasti metsästettävä riistalaji, jolla on määrätty metsästysaika vuosittain.

Kaikki edellä mainitut seikat ovat suoraan vaikuttaneet siihen, että suomenajokoirien rekisteröintimäärät ovat pudonneet lähes viidennekseen huippuvuosista.

”Nuorissa on tulevaisuus”, mutta miten saamme harrastukseemme lisää nuoria mukaan? Siinäpä haastetta meille kaikille!

Jari Fors

- Syntynyt 19.1.1959 Pudasjärvellä, Jongun kylässä.

- Asuu Pyhäjoen Yppärissä, Alapörkkä nimisessä paikassa, jota seuraa myös Kennel Alapörkän nimi.
- Perheeseen kuuluvat vaimo, Reetta-Leena Fors ja kolme aikuista lasta.
- Koulutukseltaan rakennusmestari & ammattiopettaja.
- Toimii ammattiopisto-opettajana Jokilaaksojen koulutusyhtymä Jedussa Kalajoella.

Alapörkän Demin x Alapörkän Qustin pennut.

LIISA MIETTINEN

Vierailu riista- ja kalakerhossa

Kilpa 2018 -toimikunta päätti viimeisessä kokouksessaan lahjoittaa Kilvan tukituotteena myymättä jääneet Kupilkat Mäntsälän Nummisissa toimivalle Riista- ja kalakerholle. Kerho toimii Nummisten koulun puutyöluokassa, silloin kun toiminta on sisätiloissa tapahtuvaa. Iältään kerholaiset ovat 9-13 vuotiaita. Vetäjinä toimivat tänä vuonna Erkki Laine sekä Paavo Ahtiainen.

- Mukaan otetaan 12 lasta ja periaatteena on, että kerhossa saa olla vuoden, mutta välillä siitä joustetaan. Tulijoita olisi vaikka kuinka paljon, mutta 12 on toimivaksi todettu määrä kahdella ohjaajalla, kertovat miehet.

Paikalla olevat pojat tekivät risukeitintä peltipurkeista. Pojat kertoivat, että ovat olleet mm. rusakkojahdissa, peuroja käyttämässä sekä fasajajahdissa. Kalastus kuuluu isona osana kerhon toimintaan.

- Tyttöjä ei tänä vuonna ollut, yleensä kyllä Erkki kertoo. Tapahtumiin osallistuvat mielellään myös lasten vanhemmat ja isovanhemmat.

Pojat kuuntelevat kiinnostuneina, kun Erkki kyselee kysymyksiä vierailta. Kerho kokoontuu kerran viikossa ja kerho on Metsästäjäliiton sekä Suomen vapaa-ajan kalastajien rahoittama. Kerho on toiminut jo lähes 7 vuotta. Kupilkat kävivät luovuttamassa Uudenmaan Ajokoirayhdistyksestä Tarja Fält sekä Jukka Munukka ja tietysti mukaan pääsivät Remu ja Reku. Vierailun yhteydessä sovittiin yhteistyön jatkuvat erilaisin koiriin liittyvien tapahtumien muodossa.

Koirakurilla on väliä

Metsästyslain mukaan maaliskuun 1. päivästä elokuun 19. päivään ulkona oleva koira on pidettävä kytkettynä tai siten, että se on välittömästi kytkettävissä. Kiinnipitoaika on määrätty eläinten pesimärauhan turvaamiseksi. Luonnossa eletään tuolloin herkkää aikaa; monilla eläimillä on parhaillaan lisääntymisaika. Nisäkkäillä on pienet poikaset huolettavinaan. Erityisen alttiita häirinnän aiheuttamille vaaroille ovat maassa pesivien lintujen ja nisäkkäiden poikaset. Vapaana liikkuva koira voi aiheuttaa poikasille ja pesille vahinkoa. Myös vesillä liikkuvien tulee pitää koiransa kiinni rantautuessaan. Vesilintujen suosi- melle luodoille ja saariin rantautumista on syytä välttää, sillä irrallaan liikkuva (tai pitkässä naru- sakin liikkuva) koira voi aiheuttaa ikävää tuhoa. Luonnonsuojelualueilla koira on pidettävä aina kytkettynä.

Poikkeuksen tästä tekee alle 5 kk ikäiset pen- nut, joita kiinnipito ei koske. Tällöinkin on huo-

mioitava metsästyslaki, jonka mukaan koiraa ei saa koskaan pitää irti toisen alueella ilman maan- omistajan tai metsästysosoikeuden haltijan lupaa. Lupa voi olla suullinen tai kirjallinen. Lupaa ei voi siirtää kolmannelle osapuolelle, vaan se on aina henkilökohtainen. Mikäli maanomistaja tai met- sästysosoikeuden haltija törmää metsässä luvatta ir- rallaan liikkuvaan koiraan, on hänellä metsästys- lain pykälän 53 mukaan oikeus ottaa koira talteen tai poistaa se alueelta. Laki määrittää jatkotoimet, miten toimitaan kun koira on otettu haltuun. Irti juoksevan koiran omistaja on velvollinen korvaa- maan mahdollisen koiran aiheuttaman vahingon.

Kevätalvi ja kevät ovatkin otollista aikaa uu- den metsästyskoirapennun hankinnalle. Loppo- ajan täytteeksi pennun tutustuttaminen tulevaan työmaahansa on sekä pennulle että omistajalle antoisaa ja mukavaa ajanvietettä. Pentu otetaan usein mukaan myös marjastus- ja sienestysretil- le eikä aina muisteta mitä laki sanoo koiran irti

pidosta vieraalla alueella. Lisäksi usein alle viiden kuukauden ikää venytetään koko kesän kestäväksi eikä välitetä luonnon eläinten pesimisrauhasta.

Kysyimme Suomen Riistakeskuksen koirakoe ja -koulutus asioista vastaavalta **Jyri Rauhalalta** tarkennuksia pennun koulutusta koskeviin kysy- myksiin.

Tarkoittaako alle 5 kk, ettei pentu saa olla täyttänyt viittä kuukautta?

- Kyllä tarkoittaa: kiinnipitovelvollisuus ei koske 5 kuukautta nuorempaa koiraa.

Saako 1.3.-19.8. välisellä ajalla irti pitää alle 5 kk ikäistä pentua joka on jo syttynyt ajamaan riistaa? Eli saako irti pitoa jatkaa jos pentu ajaa jo jänistä tai kettua?

- Alle viiden kuukauden ikäinen koira saa olla irti, rauhoitettuja riistaeläimiä ei kuitenkaan saa häiritä, siitä on ohjaajan tavalla toisella huoleh- dittava. Koiran on oltava siis siten hallussa, että rauhoitettujen riistaeläinten häiritsemiskielto to- teutuu. Ajavaa koiraa voidaan käyttää ja kouluttaa 20.8. lähtien. Näistä säädetään metsästyslain 51 § ja 52 §:ssä.

Riittääkö maanomistajan/metsästysalueen haltijan antamaksi koulutusluvaksi jos jokin metsästysseuran jäsenistä antaa luvan pitää seuraansa kuulumattoman henkilön omista- maa pentua irti seuransa alueella?

- Lähtökohtaisesti ei riitä, vaan asiassa on toi- mittava tavalla, josta metsästysosoikeuden haltija (esimerkiksi metsästysseura) on päättänyt. Ellei vuokrasopimuksesta tai metsästysosoikeuden halti- jan päätöksestä muuta johdu, saa seuran jäsen itse toki kouluttaa haluamaansa koiraa alueella.

Saako kyseisen kunnan alueella vakituisesti asuva käyttää vapaasti pennun irti pitoon kun- tansa maita ja vesialueita tai kuntansa alueella olevia valtion maita?

- Ei saa, irtipitoon on oltava maanomistajan tai metsästysosoikeuden haltijan lupa. Asiasta sääde- tään metsästyslain 53 §:n 1 momentissa.

Koirat
kehuu
Kennel-
Rehuu!

Kennel-Rehulta edullisesti:

- pakastetut liha- ja kalatuotteet
- luut & rustot
- kypsät lihatuotteet
- teollisuuden tuotteet
- kuivatut tuotteet ja kasvikset
- öljyt ja lisäravinteet

KAIKKI PAKASTELIHA -JA LUUTUOTTEEMME OVAT 100 % SUOMALAISIA!

Kennel-Rehun
kestosuosikit:

JAUHELIHA
(sika-nauta)
10 KG, 20 €

LOHI,
(jauhettu)
10 KG, 18 €

KALKKUNA
(jauhettu)
10 KG, 30 €

**Katso kaikki tuotteet osoitteesta
kennelrehu.fi!**

1.

TILAA TUOTTEET
verkkokaupasta
tai soita tilaus
puh. 05 343 10 31

2.

NOUDA TILAUS
jakeluautolta.
Reitit & aikataulut:
www.kennelrehu.fi

TEHTAANMYYMÄLÄMME
PALVELEE: ma-pe 8-17, la 10-14
Teollisuuskatu 7
49220 Siitakylä, Pyhtää
Myymlän puh. 044 7750 202

"KOIRAT KEHUU KENNEL REHUU!"
www.kennelrehu.fi

Jalostustietojärjestelmän kertomaa kalenterivuodesta 2018

Suomenajokoirien kalenterivuoden 2018 tilastot on kerätty Suomen Kennelliiton jalostustietojärjestelmän tietokannoista sekä osin Kennelliiton järjestelmäasiantuntijan avustuksella maaliskuun alussa, jolloin oletettavasti kaikki edellisvuoden koekäynnit ovat ennättäneet kirjautumaan tilastoihin mukaan.

Suomenajokoirien rekisteröintimäärä jatkaa laskuaan ollen nyt 1156 koiraa vuotuisen pudotuksen ollessa 15,6 %. Rotulistauksessa suomenajokoira sijoittuu sijalle kuusi labradorinnoutajan (2195), suomenlapinkoiran (1464), jämtlanninpystykorvan (1394), saksanpaimenkoiran (1211) ja kultaisen noutajan (1174) jälkeen.

Vuoden 2018 aikana Kennelliitto myönsi koirillemme 52 kpl Suomen käyttövalion (FI KVA), 34 kpl Suomen kettukäyttövalion (FI KVA-K), 25 Suomen Muotovalion (FI MVA) ja yhden Suomen Jäljestämisvalion (FI JVA) arvon. Lisäksi koiramme saavuttivat 3 kansainvälisen muotovalion (C.I.B), kansainvälisen käyttövalion (C.I.T) ja 2 sekä kansainvälisen käyttö- että muotovalion arvoa (C.I.B.T).

1. Vuositilasto / rekisteröinnit 2009 - 2018

	2018	2017	2016	2015	2014	2013	2012	2011	2010	2009
Pennut (kotimaiset)	1146	1360	1579	1612	1402	1661	1473	1575	1781	2077
Tuonnit	5	4	5	6	7	3	2	2	3	9
Rekisteröinnit yht.	1151	1364	1584	1618	1409	1664	1475	1577	1784	2086
Pentueet	189	211	240	252	244	269	220	259	300	341
Pentuekoko	6,1	6,4	6,6	6,4	5,7	6,2	6,7	6,1	5,9	6,1
Kasvattajat	173	186	208	222	222	242	199	243	267	310
jalostukseen käytetyt eri urokset										
- kaikki	127	140	136	160	145	162	136	155	176	199
- kotimaiset	127	138	133	160	141	160	135	153	175	199
- tuonnit			1		2	1	1	1		
- ulkomaiset	0	2	2	0	2	1	0	1	1	0
- keskimääräinen jalostuskäytön ikä	6 v	5 v 11 kk	5 v 8 kk	5 v 4 kk	5 v 5 kk	5 v 5 kk	5 v 4 kk	5 v 3 kk	5 v 3 kk	5 v 7 kk
jalostukseen käytetyt eri nartut										
- kaikki	188	210	239	252	241	267	220	257	297	337
- kotimaiset	187	210	236	252	241	267	219	257	295	337
- tuonnit	1		3				1		2	
- keskimääräinen jalostuskäytön ikä	5 v 2 kk	5 v	4 v 11 kk	4 v 10 kk	5 v 1 kk	5 v 2 kk	5 v	4 v 11 kk	5 v	4 v 9 kk
Isoisät	179	179	189	211	211	212	197	233	250	257
Isoäidit	260	273	285	314	307	332	287	343	373	410
Sukusiitosprosentti	2,67%	2,73%	3,45%	2,93%	3,07%	3,21%	3,33%	3,47%	3,79%	3,53%

2. Vuositilasto / jalostuspohja 2009 - 2018

Per vuosi	2018	2017	2016	2015	2014	2013	2012	2011	2010	2009
- pentueet	189	211	240	252	244	269	220	259	300	341
- jalostukseen käytetyt eri urokset	127	140	136	160	145	162	136	155	176	199
- jalostukseen käytetyt eri nartut	188	210	239	252	241	267	220	257	297	337
- isät/emät	0,68	0,67	0,57	0,63	0,6	0,61	0,62	0,6	0,59	0,59
- tehollinen populaatio	216 (57%)	240 (57%)	254 (53%)	282 (56%)	263 (54%)	293 (54%)	243 (55%)	281 (54%)	322 (54%)	365 (54%)
- uroksista käytetty jalostukseen	0%	0%	1%	3%	3%	5%	7%	7%	7%	7%
- nartuista käytetty jalostukseen	0%	0%	1%	4%	10%	13%	16%	17%	17%	16%
Per sukupolvi (4 vuotta)										
- pentueet	892	947	1005	985	992	1048	1120	1237	1348	1411
- jalostukseen käytetyt eri urokset	382	399	417	429	430	455	485	513	546	580
- jalostukseen käytetyt eri nartut	705	765	805	804	830	854	916	1000	1079	1139
- isät/emät	0,54	0,52	0,52	0,53	0,52	0,53	0,53	0,51	0,51	0,51
- tehollinen populaatio	733 (41%)	781 (41%)	819 (41%)	830 (42%)	845 (43%)	881 (42%)	942 (42%)	1013 (41%)	1085 (40%)	1149 (41%)
- uroksista käytetty jalostukseen	1%	2%	3%	5%	6%	7%	7%	8%	8%	8%
- nartuista käytetty jalostukseen	2%	4%	7%	11%	14%	16%	16%	17%	17%	17%

3. Vuoden 2018 käytetyimmät jalostusurokset (vuoden aikana syntynyt vähintään 14 pentua)

	Tilastointiaikana				Toisessa polvessa		Yhteensä	
	Pentueita	Pentuja	% osuus	kumulat. %	Pentueita	Pentuja	Pentueita	Pentuja
1 JAHTI-UKON JULIUS	7	40	3,57%	4%	0	0	12	71
2 HAVUKKAKALLION JALLU	7	37	3,30%	7%	0	0	10	62
3 PUSKAJUSSIN JESSE	4	32	2,86%	10%	1	5	19	146
4 SANTERI	4	29	2,59%	12%	1	5	19	113
5 KAIKUVAN KETKU	3	29	2,59%	15%	0	0	4	33
6 HELVETINKOLUN ROMULUS	2	19	1,70%	17%	0	0	4	28
7 SAUKKONIEMEN ARA	2	19	1,70%	18%	0	0	2	19
8 ALAPÖRKÄN GARA	3	18	1,61%	20%	5	33	12	66
9 PATE	3	17	1,52%	21%	38	226	16	116
10 LUOLAVAARAN PEETU	3	17	1,52%	23%	0	0	4	23
11 WEELAX SAKU	3	17	1,52%	24%	0	0	3	17
12 PUISTORINTEEN LATE	3	16	1,43%	26%	11	92	19	131
13 KOIVUKULMAN BRAVO-JYTKY	3	16	1,43%	27%	4	22	13	75
14 MUURIVUOREN MARSKI	2	16	1,43%	29%	0	0	3	18
15 KARIKA HAI	2	15	1,34%	30%	0	0	5	40
16 VIITAJOEN NOPSAJALKA	2	15	1,34%	31%	0	0	2	15
17 KERIJUSSIN JOONA	3	14	1,25%	33%	2	10	19	126
18 KORVENKÄTKÖN LORDI	2	14	1,25%	34%	0	0	7	37
19 KUTINAN VENTTI	2	14	1,25%	35%	0	0	4	32
20 PATOPOJAN MORTTI	2	14	1,25%	36%	0	0	4	24
21 AJOTAITURIN UKKO	2	14	1,25%	38%	0	0	2	14

4. Rekisteröintimäärät kennelpiireittäin kasvattajätietojen mukaan vuosilta 2014 – 2018

Kennelpiirin nro	Kennelpiiri	2018	2017	2016	2015	2014
1	Etelä-Hämeen kennelpiiri ry.	9	17	12	31	6
2	Etelä-Pohjanmaan kennelpiiri ry.	189	214	275	349	290
3	Kainuun kennelpiiri ry.	143	137	109	158	55
4	Keski-Pohjanmaan kennelpiiri ry.	57	73	149	70	135
5	Keski-Suomen kennelpiiri ry.	41	48	58	46	41
6	Kymenläänin kennelpiiri ry.	75	35	78	52	46
7	Lapin kennelpiiri ry.	29	87	170	132	140
8	Varsinais-Suomen kennelpiiri ry.	12	32	43	31	59
9	Pohjois-Hämeen kennelpiiri ry.	45	43	33	68	25
10	Pohjois-Karjalan kennelpiiri ry.	119	175	141	124	129
11	Pohjois-Pohjanmaan kennelpiiri ry.	250	226	304	288	246
12	Pohjois-Savon kennelpiiri ry.	155	184	189	219	211
13	Salpausselän kennelpiiri ry.	25	6	7	12	44
14	Satakunnan kennelpiiri ry.	47	125	40	82	53
15	Suur-Savon kennelpiiri ry.	45	92	78	97	84
16	Uudenmaan kennelpiiri ry.	26	31	27	24	18
17	Vaasan kennelpiiri - Vasa Kenneldistrikt rf.	45	63	103	61	56
18	Ålands kenneldistikt rf.	0	0	0	0	0
19	Helsingin seudun kennelpiiri ry.	0	0	4	0	8
	YHTEENSÄ	1151	1364	1584	1616	1409

5. Lonkkatilasto vuosilta 2009 – 2018.

Suluissa prosenttimäärät tutkittujen koirien osuudesta rekisteröityjen koirien määrään sekä eri tulosten osuus tutkittujen koirien määrästä

Vuosi	Syntyneitä	A (% tutkituista)	B (% tutkituista)	C (% tutkituista)	D (% tutkituista)	E (% tutkituista)	Yhteensä (tutk. %)
2009	2118	108 (44 %)	81 (33 %)	39 (16 %)	13 (5 %)	4 (2 %)	245 (12 %)
2010	1704	76 (33 %)	81 (35 %)	53 (23 %)	17 (7 %)	3 (1 %)	230 (13 %)
2011	1603	73 (34 %)	73 (34 %)	46 (21%)	19 (9 %)	4 (2 %)	215 (13 %)
2012	1466	78 (39 %)	74 (37%)	30 (15 %)	15 (8 %)	2 (1 %)	199 (14 %)
2013	1684	78 (30 %)	113 (43 %)	55 (21 %)	15 (6 %)	2 (1 %)	263 (16 %)
2014	1352	54 (33 %)	58 (36 %)	36 (22 %)	10 (6 %)	4 (2 %)	162 (12 %)
2015	1640	54 (33 %)	61 (37 %)	30 (18 %)	16 (10 %)	5 (3 %)	166 (10 %)
2016	1581	18 (18 %)	43 (43 %)	23 (23 %)	13 (13 %)	4 (4 %)	101 (6 %)
2017	1355	16 (43 %)	13 (35 %)	7 (19 %)	1 (3 %)	0 (0 %)	37 (3 %)
2018	1125	0	1 (100 %)	0	0	0	1 (0 %)
Yhteensä	15628	555 (34 %)	598 (37 %)	319 (20 %)	119 (7 %)	28 (2 %)	1619 (10 %)

6. Kyynärtilastossa koiramäärät tulosten mukaan vuosien 2009 – 2018 välillä

Vuosi	Syntyneitä	0	1	2	3	Yhteensä kpl (% tutkituista)
2009	2118	34	3	0	0	37 (2 %)
2010	1704	37	4	1	0	42 (2 %)
2011	1603	37	4	2	1	44 (3 %)
2012	1466	57	2	2	1	62 (4 %)
2013	1684	64	16	4	0	84 (5 %)
2014	1352	53	8	4	0	65 (5 %)
2015	1640	68	9	2	3	82 (5 %)
2016	1581	50	7	1	2	60 (4 %)
2017	1355	20	2	2	0	24 (2 %)
2018	1125	1	0	0	0	1 (0 %)
Yhteensä	15628	421 (84 %)	55 (11 %)	18 (4 %)	7 (1 %)	501 (3 %)

7. Taulukossa vuoden 2018 näyttelykäynnit tuloksittain

	ERI	EH	H	T	EVA	HYL	Yhteensä
Juniori-luokka	43% (134 tulosta)	34% (105 tulosta)	2% (6 tulosta)	2% (6 tulosta)	1% (3 tulosta)	2% (6 tulosta)	311 tulosta
Nuorten luokka	40% (101 tulosta)	34% (86 tulosta)	0% (1 tulosta)	0% (1 tulosta)	1% (3 tulosta)	2% (5 tulosta)	251 tulosta
Avoin luokka	51% (362 tulosta)	31% (220 tulosta)	0% (3 tulosta)	1% (5 tulosta)	1% (8 tulosta)	1% (5 tulosta)	713 tulosta
Käyttö-luokka	62% (215 tulosta)	24% (83 tulosta)	1% (4 tulosta)	1% (3 tulosta)	0% (0 tulosta)	0% (1 tulosta)	348 tulosta
Valio-luokka	97% (101 tulosta)	2% (2 tulosta)	0% (0 tulosta)	0% (0 tulosta)	1% (1 tulosta)	0% (0 tulosta)	104 tulosta
Veteraani-luokka	89% (57 tulosta)	8% (5 tulosta)	2% (1 tulosta)	0% (0 tulosta)	0% (0 tulosta)	2% (1 tulosta)	64 tulosta
Yhteensä	54% (970 tulos-ta)	28% (501 tulosta)	15% (271 tulosta)	1% (15 tulosta)	1% (15 tulosta)	1% (19 tulosta)	1791 tulosta

8. Vuoden 2018 koe-käynnit eri koemuodoissa

	Koemuoto	Tu-loksia
AJOK	Ajokoe	2281
KEAJ	Ketunajokoe	379
MEJÄ	Metsästyskoirien jäljestämiskoe	5
RT	Rallytoko	6
TOKO	Tottelevaisuus-koe	1

9. Taulukossa esitelty jäniksenajokokeiden (AJOK) kappalemäärät tuloksittain, jolloin yhteensä sarake kertoo vuosittaiset koekäynnit

	2018	2017	2016	2015	2014	2013	2012	2011	2010	2009
AJOK-1	540	572	802	822	1056	967	1087	844	835	1352
AJOK-2	385	315	441	561	675	624	673	645	558	824
AJOK-3	321	349	409	476	559	532	506	527	432	610
AJOK-0	909	1161	1104	1381	1266	1128	124 6	1405	887	1341
AJOK--	126	101	164	167	218	241	289	144	273	363
Yhteensä	2281	2498	2920	3407	3774	3483	3801	3565	2985	4490

10. Taulukossa esitelty jäniksenajokokeessa (AJOK) käyneet koirat. Taulukossa huomioitu kunkin koiran paras tulos, jolloin yhteensä sarake kertoo kokeissa käyneiden koirien lukumäärän

	2018	2017	2016	2015	2014	2013	2012	2011	2010	2009
AJOK-1	353	401	524	545	647	584	611	519	545	775
AJOK-2	156	114	158	192	208	180	213	264	207	253
AJOK-3	88	103	111	133	128	148	146	147	145	129
AJOK-0	230	277	248	317	262	264	310	344	232	265
AJOK--	31	25	33	43	45	56	61	28	60	73
Yhteensä	858	920	1074	1230	1290	1232	1341	1302	1189	1495

11. Taulukossa esitelty ketunajokokeiden (KEAJ) kappalemäärät tuloksittain, jolloin yhteensä sarake kertoo vuosittaiset koekäynnit.

	2018	2017	2016	2015	2014	2013	2012	2011	2010	2009
KEAJ-1	181	252	259	206	244	194	227	163	183	209
KEAJ-2	48	36	53	45	56	31	54	40	48	53
KEAJ-3	13	18	32	19	22	27	37	20	22	17
KEAJ-0	117	125	134	157	153	124	141	167	130	137
KEAJ--	21	27	33	34	28	19	46	29	43	33
Yhteensä	380	458	511	461	503	395	505	419	426	449

12. Taulukossa esitelty ketunajokokeessa (KEAJ) käyneet koirat. Taulukossa huomioitu kunkin koiran paras tulos, jolloin yhteensä sarake kertoo kokeissa käyneiden koirien lukumäärän

	2018	2017	2016	2015	2014	2013	2012	2011	2010	2009
KEAJ-1	125	151	155	129	144	131	144	113	123	139
KEAJ-2	20	11	21	21	26	16	12	17	22	24
KEAJ-3	2	9	10	7	8	9	18	10	9	6
KEAJ-0	35	32	46	62	47	36	45	45	41	34
KEAJ--	8	11	9	12	7	13	12	11	13	10
Yhteensä	190	214	241	231	232	205	231	196	208	213

13. Kalenterivuoden 2018 jäniksenajokokeiden (AJOK) TOP-20.
Tuloksissa ei ole huomioitu kokokauden kokeessa saavutettuja tuloksia

Rekisterinro	Koiran Nimi	Tulos	Paikkakunta
FI33475/12	Puskajussin Jesse	99,25 P	Seinäjoki 10.11.2018
FI33475/12	Puskajussin Jesse	99,25 P	Ähtäri 8.12.2018
FI45666/11	Mettäjäntin Auvo	99,00 P	Haapavesi 1.12.2018
FI40859/15	Valtti-pojan Kieppi	98,75 P	Karstula 24.11.2018
FI14582/15	Riitasoinnun RR Leidi	98,50 P	Ähtäri 8.12.2018
FI36178/12	Patopojan Ella	98,25 L	Kurikka 10.2.2018
FI45666/11	Mettäjäntin Auvo	98,25 L	Sievi 29.12.2018
FI22494/10	Tivakan Tiltu	98,25 P	Ii 6.10.2018
FI30331/14	Metsähuuman Helmi	98,00 P	Hämeenlinna 2.12.2018
FI20048/10	Ruskametsän Vili	98,00 L	Pello 29.12.2018
FI45120/14	Alapörkän Natalia	98,00 P	Oulainen 3.11.2018
FI37720/10	Peukaloisen Jehu	97,50 P	Siilinjärvi 1.12.2018
FI21009/11	Joutsenrinteen Miisa	97,50 L	Pielavesi 20.1.2018
FI45120/14	Alapörkän Natalia	97,50 L	Pyhäjoki 29.12.2018
FI26466/11	Länsi Lokan Hilla	97,50 P	Orivesi 7.11.2018
FI26570/09	Kätymäen Ella	97,50 P	Ähtäri 8.12.2018
FI28133/15	Alapörkän Qusti	97,29 P	Pyhäjoki 22.9.2018
FI11894/13	Korpilehdon Salsa	97,25 L	Tornio 8.12.2018
FI33475/12	Puskajussin Jesse	97,25 L	Parkano 26.12.2018
FI34186/17	Meripojan Manta	97,25 L	Pyhäjoki 29.12.2018

14. Kalenterivuoden 2018 ketunajokokeiden (KEAJ) TOP-20.
Tuloksissa ei ole huomioitu kokokauden kokeessa saavutettuja tuloksia

Rekisterinro	Koiran nimi	Tulos	Paikkakunta ja päivämäärä
FI26766/14	Miklan Halla	98,00 L	Toholampi 9.12.2018
FI35838/10	Moppekerhon Ytti	98,00 P	Kangasniemi 4.11.2018
FI50154/12	Viikkineva Pipsa	97,00 L	Toholampi 8.12.2018
FI27599/15	Santra	97,00 L	Polvijärvi 10.2.2018
FI14514/13	Jänistäjän Pauku	96,00 L	Kauhava 6.1.2018
FI45308/09	Mäntyhaikko Viksu	95,50 L	Kauhajoki 18.2.2018
FI30384/16	Viitakoehen Ruuti	95,00 L	Toholampi 9.12.2018
FI50156/12	Viikkineva Humu	95,00 L	Toholampi 9.12.2018
FI35162/14	Jökömäen Nanu	94,50 L	Aura 20.1.2018
FI52656/15	Tapahan Manta Mainio	94,00 L	Kauhava 22.12.2018
FI34779/16	Sarastuksen Emi	94,00 P	Ulvila 17.11.2018
FI26766/14	Miklan Halla	94,00 L	Toholampi 8.12.2018
FI49629/13	Tapahan Rattopoika	93,50 L	Uusikaupunki 3.2.2018
FI45737/12	Lissu	93,50 L	Kauhava 6.1.2018
FI41804/15	Redruler Kaiku	93,00 L	Aura 20.1.2018
FI50309/12	Taika	93,00 L	Uusikaupunki 3.2.2018
FI31795/15	Raja-alhon Kikka	93,00 P	Puolanka 9.11.2018
FI43043/13	Kettu-jussin Usko	93,00 P	Suonenjoki 17.11.2018
FI40568/09	Karika Takko	93,00 P	Hämeenlinna 24.11.2018
FI40018/12	Retu	93,00 L	Toholampi 9.12.2018

15. Vuosien 2014 - 2018 aikana eri kennelpiirien alueella järjestetyt jäniksenajokokeet (AJOK) sekä suluissa koekäynnit. Mukana kaikki eri rotuiset koirat sekä kokokauden koesuoritukset.

Kennelpiirin nro	Kennelpiiri	2018	2017	2016	2015	2014
1	Etelä-Hämeen kennelpiiri ry.	9 (35)	6 (29)	8 (32)	11 (56)	12 (65)
2	Etelä-Pohjanmaan kennelpiiri ry.	50 (214)	67 (439)	71 (542)	68 (450)	63 (592)
3	Kainuun kennelpiiri ry.	40 (144)	40 (174)	41 (219)	31 (267)	31 (276)
4	Keski-Pohjanmaan kennelpiiri ry.	17 (108)	18 (80)	20 (112)	18 (110)	22 (156)
5	Keski-Suomen kennelpiiri ry.	41 (202)	26 (162)	25 (150)	39 (235)	40 (216)
6	Kymenläänin kennelpiiri ry.	44 (199)	41 (246)	42 (225)	43 (306)	43 (324)
7	Lapin kennelpiiri ry.	26 (122)	36 (161)	39 (183)	32 (243)	29 (190)
8	Varsinais-Suomen kennelpiiri ry.	14 (63)	9 (44)	11 (51)	7 (37)	12 (70)
9	Pohjois-Hämeen kennelpiiri ry.	12(80)	25 (130)	21 (121)	18 (139)	17 (143)
10	Pohjois-Karjalan kennelpiiri ry.	57 (241)	46 (209)	53 (325)	45 (349)	43 (408)
11	Pohjois-Pohjanmaan kennelpiiri ry.	54 (229)	47 (201)	41 (233)	51 (299)	53 (359)
12	Pohjois-Savon kennelpiiri ry.	64 (260)	47 (243)	55 (328)	55 (421)	47 (406)
13	Salpausselän kennelpiiri ry.	22 (96)	27 (106)	17 (117)	16 (139)	20 (135)
14	Satakunnan kennelpiiri ry.	13 (89)	20 (95)	11 (77)	13 (105)	15 (88)
15	Suur-Savon kennelpiiri ry.	33 (111)	36 (132)	29 (125)	38 (204)	37 (255)
16	Uudenmaan kennelpiiri ry.	17 (82)	16 (62)	18 (95)	15 (58)	20 (72)
17	Vaasan kennelpiiri - Vasa Kenneldistrikt rf.	17 (55)	16 (47)	20 (69)	17 (94)	18 (93)
18	Ålands kenneldistikt rf.	4(8)	2 (2)	0	2 (4)	2 (5)
19	Helsingin seudun kennelpiiri ry.	0	0	0	0	0
	YHTEENSÄ kokeet (käynnit)	534 (2338)	525 (2562)	522 (3004)	519 (3516)	524 (3853)

16. Vuosien 2014 - 2018 aikana eri kennelpiirien alueella järjestetyt ketunajokokeet (KEAJ) sekä suluissa koekäynnit. Mukana kaikki eri rotuiset koirat sekä kokokauden koesuoritukset

Kennelpiirin nro	Kennelpiiri	2018	2017	2016	2015	2014
1	Etelä-Hämeen kennelpiiri ry.	1 (10)	0	1 (1)	0	0
2	Etelä-Pohjanmaan kennelpiiri ry.	20 (92)	25 (102)	16 (81)	23 (109)	24 (139)
3	Kainuun kennelpiiri ry.	6 (24)	7 (18)	9 (38)	6 (38)	6 (36)
4	Keski-Pohjanmaan kennelpiiri ry.	5 (36)	9 (27)	13 (88)	11 (53)	8 (48)
5	Keski-Suomen kennelpiiri ry.	5 (10)	10 (35)	5 (15)	6 (13)	7 (34)
6	Kymenläänin kennelpiiri ry.	12 (32)	7 (27)	8 (51)	11 (49)	10 (51)
7	Lapin kennelpiiri ry.	7 (28)	5 (24)	5 (17)	3 (13)	2 (11)
8	Varsinais-Suomen kennelpiiri ry.	7 (31)	10 (33)	10 (48)	7 (22)	11 (59)
9	Pohjois-Hämeen kennelpiiri ry.	3 (16)	0	1 (3)	1 (3)	1 (12)
10	Pohjois-Karjalan kennelpiiri ry.	9 (27)	6 (39)	7 (20)	5 (26)	5 (19)
11	Pohjois-Pohjanmaan kennelpiiri ry.	2 (10)	6 (27)	6 (45)	7 (33)	6 (47)
12	Pohjois-Savon kennelpiiri ry.	10 (26)	8 (15)	7 (22)	2 (11)	3 (17)
13	Salpausselän kennelpiiri ry.	0	0	0	0	0
14	Satakunnan kennelpiiri ry.	14 (44)	16 (100)	15 (117)	15 (116)	11 (76)
15	Suur-Savon kennelpiiri ry.	14 (46)	7 (14)	7 (22)	6 (21)	3 (13)
16	Uudenmaan kennelpiiri ry.	1 (4)	4 (15)	1 (4)	3 (8)	3 (15)
17	Vaasan kennelpiiri - Vasa Kenneldistrikt rf.	5 (15)	8 (34)	10 (48)	8 (34)	9 (44)
18	Ålands kenneldistikt rf.	0	0	0	0	0
19	Helsingin seudun kennelpiiri ry.	0	0	0	0	0
	YHTEENSÄ kokeet (käynnit)	121 (451)	128 (510)	117 (606)	114 (549)	109 (622)

Tervehdys ajokoiraväki!

Taas on yksi koekausi loppuillaan.

Katson mittaria, joka näyttää lukemat -31 ja luntakin on vähintään 50 cm, huhhuh.

Onpa kylmä ja kuiva keli, ei oikein hyvä ajokoiralle treenata.

Nyt kun on meneillään tuo Pevisa-ohjelma, ajattelin kertoa omasta kokemuksestani, siitä kun koiran terveys pettää.

Käytin Senjan (Leirinotkon Senja s. 2013) kesällä eläinlääkäriässä lonkka- ja kyynärvarsikuvauksissa, samalla otettiin ataksiakoe.

Tulokset olivat ihan hyvät, vain pieniä muutoksia (lonkat A ja B, kyynärvarsi 1). Ei todettu ataksiaa.

Käytin Senjaa ajokokeissa. Syksyn aikana monesti 1. erä meni hyvin, mutta toiseen erään Senja oli haluton lähtemään koetta jatkamaan. Kun vielä kokeen jälkeen autoon meno ja kotona nukkumapaikkaan nousu vaikeaa, mietin syytä tähän Senja jäykkyyteen. Oliko hellekesän treenit kenties jääneet liian vähälle ja kunto sen takia huono? Oliko vika lihaksissa vai missä?

Kun loppuvuonna ei tullut muutosta Senjan käytökseen ja ongelmat vain pahenivat, vein sen jälleen eläinlääkärille tarkastettavaksi, missä kuvattiin lonkat ja nyt myös selkäranka.

Sieltä selästä paljastuikin syy Senjan vaivoihin. Selässä oli pahoja nikamavaurioita sekä alkava nivelrikko lonkassa. Luusto oli heikko.

Olisi ollut mahdollista pitää Senjan tila kontrollissa särkylääkkeillä, mutta metsälle ei olisi voinut päästää. Metsästysintoista koiraa olisi ollut vaikeaa pitää ”tupakoirana”, joten tein vaikean päätöksen lääkärin suosittelemana ja Senja lopetettiin samalla reissulla.

Oli vaikea tilanne lopettaa vasta 5,5-vuotias koira, kun normaalitilanteessa sillä olisi ollut vielä ainakin puolet elinaikaa jäljellä.

Sitä tässä tuumailin, että jos jollakin muulla koiralla ilmenee samoja oireita, suosittelen selkärangan ja kyynärvarren kuvausta. Ja voihan selän ja kyynärvarren kuvata samalla kerralla, kun lonkat kuvataan.

SUOMEN EESTINAJOKOIRAYHDISTYS SEAK ry

Suomen Eestinajokoirayhdistys ry on valtakunnallinen SAJ:n alainen rotua harrastava yhdistys. SEAK järjestää vuosittain mm. rodun virallisen suomenmestaruuskokeen AJOMESTARIN. Jäsenkirjeitä ilmestyy vuodessa kaksi ja vuosikokous järjestetään keväällä.

Tänä vuonna yhdistyksen vuosikokous pidetään Pyhäjärvellä 27.4.2019.

Eestinajokoirayhdistyksen nettisivuilta löytyy mm. pentuvälitys, jossa ilmoitetaan astutukset ja jo syntyneet pentueet. Tiedoksi rodusta kiinnostuneille, että tälle keväälle pentueita on tulossa/suunnitteilla useampi.

Yhdistyksen nettisivuilta sekä yhdistyksen sihteeriltä ja muilta hallituksen jäseniltä saa lisätietoa sekä liittymisohjeita. Yhdistyksen nettisivut osoitteessa www.eestinajokoirra.com

Kevään aikana teemme myös jäsenillemme kyselyn. **Eli kysymme, että minkälaiseen toimintaan olisitte valmis lähtemään mukaan? Minkälaista toimintaa haluaisitte, että yhdistys järjestää, toki resurssit huomioon ottaen? Ehdotuksia ja ideoita otetaan vastaan. Vastausaikaa on 15.4. saakka,**

Vastaukset ja ehdotukset sihteerille joko

sähköpostilla anne.huhtasaari@eestinajokoirra.com,

postitse Anne Huhtasaari, Tuohistonkuja 531, 61330 KOSKENKORVA,

tai puhelimitse 045-168 1212, mieluiten tekstiviestillä.

A large black and tan dog, likely a Weimaraner, stands in a dirt yard, nursing several small black and tan puppies. A wooden fence and a green water tank are visible in the background.

Ajankohtaista Venäjänajokoirayhdistyksessä

Yhdistyksellämme tulee olemaan omat osastot kesällä ainakin sekä Kolin että Pirkanmaan erämessuilla ja pyrimme olemaan mukana muissakin tapahtumissa, joten tervetuloa poikkeamaan!

Räsäsen hattutemppu

Jos jalkapalloilija tekee samassa ottelussa kolme maalia, sitä sanotaan hattutempuksi. Nilsiäläis-syntyisen Hannu Räsäsen, jonka ansioluettelossa on myös kilvankävijän titteli, sovellus futiksesta on kolme pennusta kasvateltua kaksoisvaliota peräkkäin. Se on kova suora yhden ajokoiran mieheltä. PM-kokeen toisena kisapäivänä 14.10.2018 nykyinen uros ajoi kaksinkertaiseksi valioksi ja sai samalla edustuspaikan Idän-valintaan. Se oli sitä myöten selvä, mutta kaiveleehan se meitä kylän miehiä. Ei sitä saa sanotuksi, että on sulla hyvä koira. Sen verran sentään voi myöntää, että sulla on koira kunnossa.

Sotilaskoulutukseltaan Hannu Antero Räsänen on tarkka-ampuja. Viime syksynä hän pääsi parikin kertaa samana päivänä ampumaan noin 150 metrin päässä istuskelevaa teertä räätälöidylä kiväärillään. Ristikko oli keskellä, mutta lintuja ei puun alta löytynyt. ”Oliskos tarkka-ampujalla kertausharjoitusten paikka?” kysyin, kun Hane kertoi epäonnistuneesta teerenpyynnistään. ”Siinon ollu joku risu välissä”, arveli Räsänen. Niinpä. Niitähän riittää.

Kirvesmiehenä Hannu on eläkkeensä ansainnut. Hän asustelee Tuulansa kanssa rakentamassaan talossa Siilinjärven kirkonkylässä. Sisukas on tämä Runkopolun ukko kaikessa mihin ryhtyy. Poika ja tyttö ovat jo omillaan. Tapaan sanoa häntä Kaksoisvalio-Räsäseksi: osaava mies, valion muoto ja ajattaa jäniksiä tuplavalioilla.

Räsäsellä ajokoirat ovat olleet Hannun ja hänen tyttärensä Tiian yhteisomistuksessa. Nykyisin Tiian koti- ja työpaikka on Jyväskylässä, perheessä on pieni poika ja ratsastuskilpailuissakin pitää tuomaroida. Ajokoiraharrastus on jäänyt vähiin; homma on ollut isän kontolla.

Merkkiuskollinen tämä ”Hane” on ollut. Pedro, Aatu ja Maestro ovat samalta valmistajalta, yppäriläisiä. En rupea noiden urosten taitotasoa kuvailemaan. Olisin siinä asiassa lähdetietojen varassa. En ole niitä tuumaroinut. Passissa olen

joskus satunnaisesti seisonut. Toisaalta – eiköhän koirien loppututkinnot puhu puolestaan; mitäpä niitä kehumiaan. No, onko se kehumista, kun hattutemppumies kertoo, että hän on koirillaan voittanut kolme kertaa P.-S:n Ajokoirayhdistyksen jäsentenväliset mestaruuskisat? Ei, se on tilastotietoa.

Muistelus

Joskus sitä ihminen voitonhetkellä ja huumassa tulee sanoneeksi sellaistakin, mitä myöhemmin saattaa katua. Olin takavuosina Räsäsen tuomarina Peräkärriajajoissa Pohjanmaalla. Kärryn kanssa sieltä tultiin. Tulomatkalla kysäisin: ”Voiskos tuota palkintoesinettä joskus lainata?” ”Sinulla on siihen elinkautinen käyttöoikeus”, julisti kärynomistaja täyteen ääneen. Oikeutta on käytetty ihan viimeisen päälle! Olen tosin yleensä palauttanut Muulin lastattuna pienellä pullolla peikkojuomaa arvellen, että ehkä se sitten joutaa paremmin seuraavallakin kerralla; onhan syöttinä.

Monessa mukana

Ehkä joku ajattelee, että varmaan se H.R. on itsekäs yhden asian ihminen, yksilölajin mies, joka ei korvaansa lotkauta yhteisille hommille. Ei se niin ole. Räsänen on ampunut kymmeniä hirviä. Sehän on joukkueurheilua! Pohjois-Savon Ajokoirayhdistyksen keskuspaikkatoimikunnan (Punttasilimä) puheenjohtajana hän oli lähes kymmenen vuotta, ja Kuopion erämessujen (Erätaika) hallituksessa tähän mennessä jo neljien messujen ajan. Että silleen!

H. A. Räsäsen mietteitä

* Ajokoiran olen omistanut suurinpiirtein 50 vuotta, mutta kenneluskoon tulin varsin myöhään. Olen niitä myöhäisheräneitä. Kennelseurakuntaan minut johdatteli muuan Viitanen.

* Koirien kanssa minulla on ollut tuuria. Mestari-kasvattaja Mikko Louko on joskus todennut an-

sioistaan kasvattajana: ”Onni on ollut suurempi kuin ymmärrys.” Sama täällä, mutta tuntuu siltä, että maastoarvonnassa minulla sen sijaan onni on kyllä ollut harvinaisempi kuin epäonni. Yksi jos toinenkin ajokoiramies tai -nainen taitaa kyllä olla arpaonnestaan samaa mieltä.

* Kasvattajan valintaa pidän tärkeänä, vaikka syn-tyyhän niitä tähdenlentoja minne sattuu. Jos kasvatus-työ jatkuu vuosikymmeniä pahemmin not-kahtelematta, se puhuu puolestaan.

* Pentu kannattaa varata ajoissa, jos meinaa hyvästä nartusta pennun saada.

* Jos tai kun pentu nelikuisena seuraa jänistä haukkuen kappaleen matkaa, on omistajan syytä hyrjällä jotain mieltä rauhoittavaa kansanlaulua. Kilpaan ei ole vielä kiirettä. Eikä syytä huoleen, vaikka tuleva tähti uransa alkutaipaleella haukkuu lintusista hirviin; lapset on lapsia. Parempi ylinnokka kuin metsää pelkäävä, mutta innokasta ei saa innostaa eikä uuvuttaa, ettei se kuumene liikaa.

* Koiran treenaus vaatii aikaa, aherrusta ja pitkää pinnaa, mutta ei huippua väkisin tehdä – ei ylet-ömällä treenaamisella tai kehumalla. Sanotaan niin, että ei piijä hättäillä, aika näyttää.

* Kesällä treenaan pyörän kanssa ja uitan. Veteen totuttaminen vaatii kyllä jonkun kohdalla vaivan-näköä. Se aika on kaukana takanapäin, kun jo juhannuksen maissa vedettiin kuulemma minuutteja kortille.

* Alkusyksyllä moni pistää koiransa tukkoon, lepo unohtuu.

* Ravinto on tärkeä. Ulosteista voi paljon päätellä. Luita en syötä ollenkaan. Niistä on ollut minun koirilleni vain harmia.

* Korvat ja anaalit pitää olla kunnossa, eikä koi-raa saa päästää lihomään joutoaikanaan, vaikka isäntä lihoisikin.

* Omasta ja monen muunkin mielestä rodun terveys on ykkösasia. Ajotaitoa suomenajokoiralla kyllä riittää jänis- ja kettukannan kurissapitämiseen, mutta luoja tehtävässä, rodun jalostamisessa, ihminen ei ole parhaimmillaan. Kun vielä omistajat salaavat koiriensa vikoja ja sairauksia, niin vaikeaksihan se menee.

* Olosuhteet ovat muuttuneet. Olisikohan syytä ruveta suosimaan rauhallista vauhtia ajavia koi-ria? Vauhdikas ajotapa tarjoaa elämyksiä, mutta koettelee koiran terveyttä. Kaikkialla on metsä-

Hannu Räsäsen.

autoteitä, joiden pintaan ei enää levitetä hiekkaa vaan kalliomursketta. Kun murske jäätyy tiehen kiinni, se on kuin karkea raspi. Ajokoirat liikkuvat paljain jaloin. Laukalla ajavan koiran paniikkijar-rutus hajun loppuessa koettelee koiran kypäliä. Koettelemus on erikoisen suuri, jos koira on iso ja painava. Kova vauhti on metsässäkin vaarallista: esimerkiksi raivauksen jäljiltä maasto on täynnä ohuita puunräppien, risujen keihäänkärkiä ja kannonpiikkejä, joihin koira voi törmätä. Koke-musta on. ”Tuo hiekkaa!” sanoin mursketta met-säautotielle levittävälle kuskille. ”Niin ne sanovat hevosmiehetkin”, vastasi mies.

* Loppukevennys: Naapuri kävi kehumassa koi-raansa. Vieraan lähdettyä isäntä päivitteli naapu-rin koiraoonaa. Emäntä korotti äänensä: ”Opet-telisit sinäkin valehtelemaan! Totta puhumalla ei politiikassa eikä koirien kanssa pitkälle pärjää. Ainakin pientä totuuden taivuttelua tarvitaan.”

Loisinko jalostusuroksen?

Koiratarhan kevätsiivousta tehdessä on mukava siirtyä syrjään todellisuudesta. Kun pohja kukkii pilkehtivää jäätöstä ja rakenteiden pintoihin pinttyy sammal, olisi miellyttävää, jos puunaillessa mieleen seilailisi mauttomampia juttuja. Yksi lapionheilautus voi muuttaa suunnan.

Sen se sitten tekeekin. Lumen alta ei paljastu Yhdysvaltojen muotoista murohiutaletta, ei siirpista muotoutuneita kasvoja, vaan musta pökäle. Erikoisen muotoinen. Se näyttää aivan jalostusuroksen päältä. Raavit poskeasi hämmennyksen vallassa.

Mitä moisesta sattumasta on pääteltävissä?

Seuraako siitä omakohtaista onnea? Hyviä tuloksia? Vai kenties maailmanloppu? Ehkä ilmastomuutos, hyönteisten häviäminen, ei mitään?

Vai jokin kaninkolo päättelyketjuun?

Ettäkö... Ettäkö koiratarhan siivoaminen ja jalostusuroksen luominen ovat oikeastaan melko samankaltainen operaatio? Moinen oivallus ui kanavassaan kipeästi kuin sappikivi. Mahdollisuus on niin kiintoisa, että on aika laittaa lapio kenolleen, nostaa pipo hiusrajalle ja katsoa irvistellen auringon suuntaan. Vesi vyöryy syreenien oksilla kuin ajatus.

Miten teet jalostusuroksen? Sitä moni taitamaton pohtii kohdallaan, kun tietävimmät leipovat jo. Keinoja markkinoiden huipulle on lukuisia ja tuurilla on aina suuri sijansa. Yhtä oikeaa tietä ei taatusti ole. Kun perinteiset kliseet muodostuvat terävimmiksi tuumiksi, on aika siirtyä konkretian ja vallitsevien uomien pariin. Klassisuudesta on hyvä aloittaa.

Jalostusurosta tehdessäsi voit noudattaa perinteitä: valitset pahnueesta ajavimman koiran, kuljeksit vuosien päästä sen kanssa Kilpaan, ja palaat kotiin loimi urhosi selässä. Yksinkertaista, eikö vain? Enää rasvaat tarhan saranat, nostat jalat pöydälle ja odottelet maan ääristä saapuvia juna- rahteja. Vai...

Tämä keino ei ole kovin varma muutamastakaan syystä. Jokaista koukeroa tuskin on tarpeellista kertoa, mutta oleellisin on syytä mainita. Pääsyy on, ettei voitto tai likimainen pärjääminen takaa yhtään mitään. Viimeisimmän vuosikymmenen aikana Ajokuninkuus tai palkintopallisiijoitukset eivät ole suoraan suksituttaneet menestyjää jalostusmarkkinoilla. Moni koruton menestyjä on jäänyt ”ilman” – mutta harvemmin ylväimmät ja terveimmiksi päätetyt.

Itse asiassa nyt alamme olla jäljillä.

Älä säikähdä. Mutta kaikki on voinut mennä jo pieleen. Olit huolimaton tai huono-onninen sukutauluja tutkiessasi tai pentukopalla valintoja tehdessäsi. Katsot ajavaa uroskoiraasi – noessa piehtaroinutta tylppänoikkaa, ataksiakantajaa, C-lonkkaista, kunnon kennelnimetöntä – ja itket. Voit hyvästellä haaveet. Valionarvot tai koetulokset eivät enää teitä auta. Teillä muilla sen sijaan voi olla toivoa.

Nykypäivien nartunomistaja on tyypillisesti aika varma olento, menestyksestä riippumatta. Se piirtää keväisin paperille yhteenlaskuyhtälöitä. Sillä on oma Prinsessa, jonka se tahtoo astuttaa, koska tämä on niin soiva kampe. Iltaisin kirjat, lehdet ja tietokannat aukeavat eteen kuin aarrearkku. Ehkä kaveritkin ovat tulleet seuraamaan valintaprosessia. He kuuntelevat tuoleissaan Prinsessan omistajan ehtoja: se tahtoo nähdä isähdokkaasta nimen, kuvan ja hyvän, oikein siistin listan. Lista on tärkeä. Lista on ehto. Muu on plussaa. Plussaa? Mitä se tarkoittaa? Jääkö kenties oleellisin asia plussaksi?

Prinsessa ansaitsee vain parasta. Ja pennut on saatava kaupaksi. Tämä on maailman laki. Näpsäkästi profiiliin sujahtavat ranskalaiset viivat ovat myyvin valtti:

A-B, An, Eri-Eh, Ajok-1, Mva tai Kva, ”vähillä kokeilla valioiksi”, ”kovat indeksit”.

Ah, tunnetko sen? Nämä mainokset oikein tuoksuivat. Listattavat ominaisuudet tuntuvat kou-

riin tuntuvina, hypisteltävinä ihanuuksina, ihanaisina osasina rakkaudenyhätyksinä. Plussalasku on hykerryttävän helppoa ja summat on saatava ylivertin. H+ Eh ei oikein takaa kuin sekasikiöisiä kuvatuksia. Hylkyyn. C-D-lonkkainen periyttää viimeiset vuotensa kainalokäppien kanssa raahustavia pentuja. Hylkyyn. Ataksiageeni on saatava äkkiä rodusta pois kuin lapsi pesuveden mukaan. Hylkyyn. Näin se käy. Ylevälle ylevää. Loppukisassa korvien kiertyminen ratkaisee. Ja mitäpä sitä heikompa ainesta käyttämään, kun niitä A-B-lonkkaisia, ataksianormaaleja ja komeita valiouroksia piisaa?! Varaa on ja rahaa. Oma sija merkkää ohi kauaskantoisen ja laaja-alaisen jalostamisen, eikä siitä tietenkään vain yksilöä osaa moittia, vaan yleistä maailmanmenoa. Menestys ruokkii menestystä. Massa seuraa johtajaa. Vastuu on ulkoistettu. Koirat ovat numeroita ja kirjaimia.

Koirat eivät kuitenkaan koskaan tee tuloksiaan, vaan niiden kasvupohja hoitaa mainosalan. Listat muotoutuvat, osatekijöitä on muutamia, sitten kymmeniä, sitten jo tuhansia. Mutta loppujen lopuksi koirat ovat niin paljon muutakin.

Niitä vähemmän konkreettisesti hypisteltäviä asioita ovat ne ”plussat”:

Se kun haukku loiskuu satoja metrejä toveria soivemmin. Se kun tassuihin ei tule naarmuakaan hileisillä keleillä. Se kun pitkänkään, muutaman kaan jahtipäivän jälkeen ei ahdistu. Se kun keli tai tien tomuisuus ei katkaise lentoa. Se kun hukkatyöskentely on perimältään tiivistä eikä turhia peruutella. Se kun ajossa on ote ja imu, joka pitää ja liikuttaa, sekä ajettavaa että ajon toteavaa. Se kun toinen ”vain osaa” ja toinen ”ei aivan”, vaikka ovat paperilla samanlaiset. Se hienovarainen lanka, kun koiran tuoman elämyksen muistaakin koko idean sieluksi.

Nämä voimat eivät kuitenkaan siirry mihinkään, eivät ainakaan suvullisesti periydy, ellei kasvattajan post-it-lapulle piirry jo edellä mainittua plussalistaa. Ai miksi eivät siirry? Vastaus on jo kerran annettu. Lue se ylempää tai tästä: Mitäpä sitä lottoa hiljalleen tyhjämmään, jos yhdellä nosolla saa tuoreelta tuoksuva tuntumaa. Minun Prinsessani ansaitsee vain par...

Lista ja pinta ovat nykyisin tärkeitä. Synty-tarina tai todenmukaisuus ei niinkään merkitse. Mikä on seitsemällä kokeella valioituneen ja suosiosukuisen uroksen tarina? Se saa jo syntyessään varjeluksen, se saa oivat lähtökohdat ja panostuksen, se omaa sukujensa myötä arvons ja on näyttävyyden huipentumana loppusuoralla. Ja jos siitä ei sattumalta tulekaan mitään, niin sen velipojasta kyllä tulee, koska kasvupohjat omivat juuri nämä pentueet. Kun tällaisen käärön sitten saa, on siitä myös jotain luotava, tehtävä tarkoin kääntein ilmestys, kilpailtava oikein, peiteltävä viat, siistittävä liat, puunattava harjakset, hukattava laput vaikka postiin.

Ja mikä on tavan uroksen tarina? Se syntyy mihin syntyy, päättyy mihin päättyy ja omistaja siitä innostuu jos innostuu. Ei sitä auta peitellä, kaikki näkyvä on totta. Se käy vain metsällä, tai valioituu kuudellatoista koeikäynnillä, koska kokeista innostunut omistaja lähtee kysyttäessä aina edustamaan kinkereihin, käy karsinnat, oli koiran ikä, kunto tai kilpailun ajankohta ja paikkakunta ja paikkakunnan suosiollisuus mikä tahansa. Siitä uroksesta ei tarvitse mitään luoda. Se on jo itsensä. Se on rehti ja rujo, ja se jää ilman.

Todellisuus kärsii rehellisyydestä. Se musteella täytynyt valio kerää potin. Se edustaa kiiltokuvaa ja koiratarhan kevätsiivousta. Ohikulkevia nartunomistajia tai pennunostajia kun eivät pelkät pökäleet oikein kieho.

Bon appétit, jos vaan kaadon saat

Suuren suurena valkoisena metsästäjänä päätin lähteä tänä maanantaisena aamuna jänisjahtiin. Olin kuolaavin turvin edellisellä päivänä katsonut kaverini Larsin (nimi muutettu) luona, kuinka jänispaistinaineiksia valmistellaan. Tuolloin päätin, että maanantai on se aamu, kun minäkin ammun jäniksen ja valmistan sen.

No sattuneesta syystä, valtion suurmies olikin käynyt laskemassa ”koiransa” irti seuramme maille, joten minä en päässyt sitä tekemään oman koiran kohdalla. Kyllähän valtionmiehen pitää saada ”koiriaan” juoksuttaa, eikä tavan työmiehen pidä sinne haitoilta mennä koirineen tai koiran käy huonosti. Onhan valtion suurmies kuitenkin niin kiireinen mies, että suotakoon se hänelle ja hänen ”harrastuskoirilleen”.

Kuolattuani kaksi päivää ja katsottuani Hans Välimäen kokkiohjelmaa, jossa hän valmistaa jänistä, ja puhuttelee pöydällä olevaa jänistä Häneksi kunnioittaen. Kuten riistaa täytyy kunnioittaa ja kiittää vielä kahden vuorokauden jälkeenkin, kun ”HÄ-NET” päästää takaisin vapaaksi kunnan tarjoamaan viemäriputkeen haja-asutusalueella.

Päätin pakata lopulta haulikkoni ja perheemme rakkaan metsästyskoiraksikin kutsutun Viken kyytiin. Lähdimme unisin silmin keskiviikkona aamuyöstä kohti Sotkamaa, jossa ystäväni Matikaiset (nimi muutettu) jo odottivat ja tarjosivat metsästysmaansa käyttöönsä, koska suurherran ”koirat” olivat edelleen irti metsästysalueellani.

Laskin koiran irti noin klo 6 ja katselin usvais-ta pellon pienarta. Toivoin samalla, että jospa edes kyyhkyn ryökäle kävisi vielä ruokailemassa automaatilla, johon selkä vääränä Matti (nimi muutettu) on kantanut ruokaa koko kesän. Jotta sitten elokuussa minä saan ampua ohi. No se tarina jääköön toiseen kertaan. Eikä siinäkään tarinassa varmaan ole jälkipolville hirveänä kerrottavaa. Tai ehkä kerrottavaa on, mutta ei muuta...

Istuessani jahtireppuni päällä, tuijotellessani kuusenlatvoja, selailin kännykälläni Trackerin kart-

taohjelmaa tutkien, että mitä se Vikke touhuu. Ja Odottelin josko rannasta löytyisi vipukinttu koiran johdateltavaksi. Mietin samalla, että milloin sitä oikein on jänistä syöty viimeksi. Ja Muistelin viime vuonna 18 tuntia haudutettua jänispataa, jota Kuusamossa poikien kanssa valmistettiin autuaasti. Niin sanottua ”mökkijänistä”. Pyyhkäisin taas kuolavan suupielestäni. No meni tunti, meni 30 min lisää. Koira oli rannan kaivellut ja, kun rannasta ei löytynyt, niin vielä pellon reunat ja saarekkeen pellon keskeltäkin piti penkoa. Mutta ei... Hetkellisesti jo tuntui epätoivo, joka istui vasemmalla olkapäällä ilkkuen: ”Mitä minä sanoin”, kommenttejaan korvaan supsutellen.

Vihdoin ja viimein 350 metrin päästä kuului haukahdus. Nyt, nyt, eikö?!

Eikun sittenkin, muonavahvuutemme kuuluva Vikke haukahti. Ja haukahti toisenkin kerran, kunnes haukku muuttui korvia hiveleväksi ketjuksi haukahduksia. Siinä risteyksessä istuen jakkarallani, saatoin sumun keskeltä huomata kuinka jänis (Lepus latinankieliseltä nimeltään) juoksi tielle ja siitä tietä pitkin pois päin kylän ainutta 90 asteen mutkaa kohti. Ja koirankin ääni kantautui metsästä myös tietä ja mutkaa kohti.

Noo, tässä vaiheessa vanha isäntä Uolevi (nimi muutettu) oli päättänyt lähteä paikalliseen eläkeläiskokoukseen Sotkamon Nesteelle. Tuo joka aamuinen kokous... Jossa joka aamu ne kaikki 50- ja 60-luvun asiat käsitellään loppuun ja tapellaan keskenään. Sen jälkeen mökötetään kotona 2 viikkoa, kun Taisto (nimi muutettu) oli sanonut pahasti siitä 60-luvun kirveenveistoasiasta, kun oltiin Tohmajärvellä tukkisavotassa.

Noo, kaikesta päätellen aamukiireessä Uolevi oli unohtanut silmälasit kotiin. Nuukana miehenä hän ei kehdannut enää pihan risteyksestä kääntyä kotiin, koska polttoainetta menisi varmasti 0,05 dl enemmän ja pakkikin autosta varmaan kuului. Kaiken lisäksi paikallinen Martta-kerho oli luvanut tarjota tänään kahvit, ja kahvi voisi loppua.

Päätty Uolevi painaa kaasua ja kunnolla. Ja kantata oikein kunnolla tähän kylän ainoaan mutkaan, koska oli katsonut viikonloppuna tuloruudun uusintoja 80-luvulta ja kerran ralleissakin katsojana olleena päätti, että kyllä taittuu.

No perheemme koira Vikke olikin jo päässyt tielle ja kerkesi tässä tapauksessa jopa tähän ”rallimutkaan”. Onnekseen jälki oli hukassa ja Vikke hyppäsi ojan toiselle puolelle, kun Uolevi saavutti mutkan. Pahoinpitelyltä säästytettiin... Ilmeisesti Uolevi oli niin täpinöissään mutkan jälkeisestä hurmuksesta, että päätti vielä minulle huitaista kättä ylhäältä alaspäin, että EK oli onnistunut. No loput tiimistä tulivatkin sitten samalla vauhdilla perässä ”huoltoautoineen”. Mutkassa pölyn keskellä yskiessäni tunsin hetkellisen epätoivon tunteen, ei täällä enää jänis ”haese” koiran nokkaan. Siinä samassa ennen mutkaa ollut pisto, sai Viken syttymään ja kiljahtamaan taas. Katsoin sumuiselle pellolle, ehkä sittenkin saisin jänistä pöytään.

Ajo jatkui rantaan, rannasta läheiselle pellolle ja sieltä tielle. Ei, en nähnyt jänistä.

Tässä vaiheessa Vikke päätti, että nyt se kakka tulee. Kesken ajon päätti, ettei voi pidättää ja keskellä usvaista aamua, kun auringon säteet alkoivat paistaa, istui Vikke kakalle tien reunaan. Auringon säteiden tavoittellessa Vikkeä, katsoin, että tämän kuvan, kun koirastani saan mieleeni painettua. Ei se poistu mielestäni koskaan.

Tässä vaiheessa Uolevi oli saanut kahvit ryystettyä ja palasi hiekka pölyen takaisin, ohi edelleen hiljentämättä ja kättä heiluttaen, että aika poikki.

Epätoivo valtasi taas mieleni. Ei, ei hemmetti se onnistu, jos jotain yrittää. Vikke kuitenkin hetkellisen saniteettihetkensä päätteeksi päätti juosta kieli ulkona luokseni ja lähteä takaisin rantaan. Sieltä sitten 20 min sisään lähti ajo käyntiin päättyen paikallisen talon alle.

Siinä sitä oltiin. Koira kiertää taloa, kun nimismies paikallista bordellia, ja minä hörppään vichyä. Lähtis autolle...

Tässä vaiheessa tunsin viillon sielussani, olisiko tämä tässä... Lähdin hakemaan koiraa. Olkoon, on siellä sitä maksalaatikkoa jääkaapissa.

Tällä välin harrastekoiramme oli päässyt kakka-paikalleen takaisin, ja oli huomannut ne ”ekan” jäniksen jäljet kakan vieressä. Kuono veti jo metsään. Eikä aikaakaan, kun koira haukkuu ja ajo kulkeen, kuin Kari Tapion Juna kulkee -laulussa. Ajo kesti

tovin. Ja ollessani tiellä haulikkoni kanssa passissa, jänis tulla tupsahti metsästä tielle.

Tässä vaiheessa on hyvä palata kaksi päivää ajassa taaksepäin. Panoslaatikkoani katsellessa huomasin, että perhana jänispaukut ovat loppu, mutta onneksi noita kyyhkytunetteja on laatikossa. Nuukana miehenä mietin, että nämä kyllä joutaa ampua pois, kun se kesäkarva on jäniksellä niin ohut.

Nostin haulikkoni poskelle. Tähtäsin. Jänis istah-ti. Mietin hiljaa mielessäni, tähtää alas, tähtää alle. Tämä Benellin p**ka vie haulat yli. Laukaus, korvat heilahtivat ja jänis hyppäsi metsään.

P**kele! On se s**tana tämäkin työmaa! Miten v****ssa...

Hetken katsellessani uutta Trackerin lippistä, päätin olla sitä repimättä. Lippiksiähän ei p**kele saa rahallakaan tässä maailmassa. Juuri kahden vuoden ruinaamisen jälkeen, eräs eräliike oli sen minulle lähettänyt.

Koira tuli tielle ja hyppäsi takaisin metsään jäniksen perään, minä kännykkää kaivamaan taskusta joko se jäi sittenkin, pysähtyykö ajo, onko kohta riista selällään mättäällä? Samassa jänis uudestaan tielle. Vanhana ”hyvänä” kyyhkynmetsästäjänä ammun tunteilla perään. Jänis pötkälleen ja ylös se p**kele nousi ja könnkälehtää. Tässä vaiheessa käteni tavoittelevat una-panosta. Ei, se s**tana jäi autoon. Sadasosa sekunnin mietittyäni lähdin lähellä olevalle autolleni.

Niin nyt, kun mennään ajassa hetki taaksepäin, kohtaan katsoessani kännykkään, että jäikö riista pötkölleen ja jäniksen tullessa tielle. Tuolloin olin puoli huolimattomasti tyrkännyt kännykän taskuuni. Nyt juoksuaskelta ottaessani kännykkä tipahti povesta ja näin, kuin Max Payne elokuvassa hidastuksen, kuinka puhelin lensi kohti maata. Juoksin autolle ja otin unan. Menin tielle. Ei, ei, jänis on jo könnännyt kauas.

Mitä teen... Käännyin autolle ja poimin puhelimen. P**kele tämäkin meni rikki. Hyppään autoon ja lähdän ajamaan jäniksen perään. Noin 500 metriä päästyäni huomasin, että täällä se menee keskellä tietä koipi poikki. Mietittyäni asiaa 5 sekuntia, kyllä minä ajan sen päälle. Ja survon kaasua samalla kurkottaen keulan yli, nyt se jäi, pää osui puskuriin varmasti... Tyytyväisenä painan jarrut pohjaan ja hyppään autosta suurta mielihyvää tuntien ja polvistun. Ei, ei se jäänyt, mihin se meni. Tässä vaiheessa haukku kuuluu tieltä. Vikke saapuu paikalle ja tuumaa katseellaan: S**tanen urpo, no mä hoidan tän...

Vikke saa samassa vainun ojanpenkalta. Ajo jatkui puskassa vieressäni ja lopulta päättyi ojarumpuun. Koiran katsoessa minua, että tuonnekko? Kyllä, jos meinasit tänään syödä. Haukku kuuluu ojarumusta. Minä juoksen haulikon kanssa toiselle puolelle. Kohta koira tulee uimalla ja samalla haukkuen, ei täällä mitään ollut. Koira hyppää kuivalle maalle ja jatkaa ajoa metsässä. Haukku kuuluu.

Tässä vaiheessa sekasorto sekoittaa pääni. Saan kuitenkin kasattua itseni ja rikkinäisestä näytöstäni, saan selvää, että ajo kaartaa vasemmalle. Siellä onkin tienpisto, johon ajo varmaan menee. Näin suuren valkean metsästäjän tavoin se on helppo päätellä.

Menen risteykseen ja ei aikaakaan, kun vempulakoipi sieltä saapuu. Jänis pysähtyy 70 metrin päähän ja kääntyy, menee mutkan taakse. Kohta tulee takaisin ja istuu tielle 60 metrin päähän. Hah hah hahhaa nyt se una on taskussa. Hiljaa vaihdan panoksen pesään ja tähtään ajon lähestyessä minua. Astun viistoon, jotta koiraan ei ainakaan osu, jos se

on mutkan kohdalla puskan takana tulossa. Ja pam... Savun hälvettyä ei jänistä näy. Kävelen hiljaksiin, ja tuumaan mielessäni nyt se jäi. Ja ei, ei näy missään. Samassa koira saapuu arvioidulle kaatopaikalle. Ja hetken nuohottuaan ja nuuskittuaan menee viereiseen puskaan. Hau hau! Jänis hyppää tielle 5 metrin päästä minusta ja koira kielen kärjellään yltää siihen juuri ja juuri. Vanhana diskohaina otan muutaman sivuttaisen tza tza tzaa askeleen. Ja hyppään jäniksen eteen ja vetäisen jalat yhteen. Samalla, kun koira törmää minuun. Vikke yli 30 kg ja minä 100 kg ja jänis koipieni välissä lennämme kaikki ojaan. Saadessani kurkusta jänistä, Vikke viimeistelee hallitulla keskivartaloon kohdistuvalla puraisulla jäniksen. Välimäen viittausta lainaten: HÄN ei enää juokse...

Kokenut ja kirjottanut:
Suuri valkoinen metsästäjä (Jani Sepponen)
sekä Suomenajokoira Vikke

In Memoriam Jouko Kemilä 18.2.1941 - 14.1.2019

Jouko Kemilä on kuollut

Tammikuun lopulla tuli ajokoiraväelle suruviesti Jouko Kemilän kuolemasta. Hän oli syntynyt 18.2.1941 ja kuoli 77-vuotiaana 14.1.2019. Nuoruudessaan Jouko Kemilä harrasti pesäpalloa ja voitti muun muassa kaksi suomenmestaruutta ja etenijäkuninkuuden.

Ajokoiratoiminnassa Jouko Kemilä oli ylituomari ja toimi SAJ:n koulutustoimikunnassa, julkaisuneuvostossa sekä työvaliokunnan jäsenenä ja toiminnanjohtajana vuosina 1988-1996. SAJ kunnioitti Jouko Kemilän ja muiden viime kaudella edesmenneiden muistoa hiljaisella hetkellä vuosikokouksessaan.

Jouko Kemilä, Kilpa 1989 Kokemäki.

In Memoriam

Esko Suhonen 24.9.1950-2.12.2018

Eläinlääkäri Esko Suhonen menehtyi lyhyen, vakavan sairauden uuvuttamana 2.12.2018.

Hän syntyi Joensuussa varatuomari Väinö Suhosen ja hammaslääkäri Kaarina Suhosen perheeseen 24.9.1950. Esko kirjoitti ylioppilaaksi Joensuun lyseosta 1970. Eläintieteen lisensiaatiksi hän valmistui 1978 ja avioitui 1979. Virkaura alkoi kahden vuoden pestillä Pohjanmaalla, mutta jo vuonna 1980 nuoripari palasi takaisin kotimaakuntaan. Kunnaneläinlääkärin tehtävät Kontiolahdella ja Enossa, kaupungineläinlääkärin virka Joensuussa, terveysvalvonnan johtajuus Pohjois-Karjalan ympäristöterveydenhuollossa ja sivutoiminen sotilaseläinlääkärin virka sekä pieneläin-

klinikan vastuueläinlääkärin tehtävät työllistivät Eskoa virkauran loppuun asti. Hän jäi eläkkeelle 1.1.2015.

Esko oli järjestö- ja musiikkimies. Hänelle mieluisia hetkiä musiikin alalta oli rumpujen soitto ja kuorolaulu. Esko soitti rumpuja useissa kokoonpanoissa ja lauloi Mieskuoro Kontioisissa esiintyen vielä kuoron 50-vuotisjuhlakonsertissa vain kuukautta ennen menehtymistään. Konsertin ajankohtana Eskon voimat olivat heikentyneet niin, että kuorolaisveli joutui auttamaan hänet rumpujen ääreen.

Eskolle kaikkein rakkain harrastus oli ajokoirametsästys ja kenneltoiminta, johon sisältyi kiin-

teästi alan järjestö- ja yhdistystoiminta. Kipinän ajokoiraharrastukseen Esko sai kouluikänsä tultuaan lähinaapuriltaan, innokkaalta ajokoiramieheltä Lauri Karhuselta, jolla oli omistuksessaan neljästi Kilpaan osallistunut käyttövalio Sysi-Humu ja Humun jälkeen myös hyvin menestynyt kaksoisvalio Jekki. Hyvien koirien parissa Esko saikin kipinän tulevaan ajokoiraharrastukseensa.

Esko sai oman suomenajokoiran vuonna 1963 eli jo kolmetoistavuotiaana. Aluksi metsästysmatkat suuntautuivat suvun maille Tuupovaaran Koveroon. Myöhemmässä vaiheessa Esko kunnosti itselleen Suholan tilan entisen torpparin rakennukset metsästyspaikakseen. Paikka oli Eskolle mieluinen. Hän kutsuikin hyvin usein sinne vieraakseen ajokoirametsälle ystäviään tunnettuja ajokoiramiehiä ympäri Suomea. Monet meistä ajokoiramiehistä olemme saaneet nauttia Eskon vieraanvaraisuudesta Väiskilän ”torpalla” Härmissä. Tunnusomaista Eskolle oli oivaltava huumori ja hauska tarinan kerronta. Hyvin usein Härmin saunan terassilta kuului rehevä nauru ystäväporukassa, jota Esko isännöi. Näistä vierailuista on meille monille ajokoiraharrastajille jäänyt mieluiset muistot hyvästä ystävästä, ja verrattomasta seura- ja ajokoiramiehestä Eskosta.

Ajokoiraharrastus ja kenneltoiminta vei hänet myös alan järjestötyöhön. Hän toimi Pohjois-Karjalan Kennelpiirin hallituksessa 10 vuotta, josta 5 vuotta hallituksen varapuheenjohtajana sekä jalostusneuvajana 10 vuotta.

Suomen Kennelliiton valtuuston jäsenenä 9 vuotta sekä jalostustieteellisen toimikunnan jäsenenä 5 vuotta.

Hän toimi Suomen Ajokoirajärjestön hallituksessa 18 vuotta, josta 6 vuotta varapuheenjohtajana, järjestön jalostustoimikunnan jäsenenä 25 vuotta, josta puheenjohtajana 7 vuotta. Esko toimi myös SAJ:n rotukohtaisten kasvattajakurssien vetäjänä ja luennoitsijana. Oli myös yhteistyössä ruotsalaisten ja norjalaisten veljesjärjestöjen kanssa ja toimi luennoitsijana pohjoismaisissa kenneltilaisuuksissa.

Esko toimi arvostettuna ajokokeiden ja ketunajokokeiden ylituomarina. Kohokohtina olivat toimiminen KILPA 2010 ylituomarina sekä Ketukilvan 2001 puheenjohtajuus.

Esko ansioitui myös suomenajokoiran kasvattajana. Vuodesta 1982 alkaen Kontio kennelistä tuli useita kaksois- ja käyttövalioita. Kasvatustyöstään Esko sai Suomen Ajokoirajärjestön pronssisen, hopeisen ja kultaisen kasvattajapalkinnon. Kontio kennelin koirat saavuttivat useita kärkeisijoja ajokoirajärjestön kasvattajakilpailuissa muun muassa kerran erikoiskasvattajakilpailun voiton. Tätä muistikirjoitusta kirjoitettaessa Kontio kennelin saavutukset oikeuttavat myös Mestari -kasvattajatittelin anomiseen.

Tunnustuksena kenneltoiminnastaan hänelle myönnettiin Suomen Kennelliiton ja Suomen Ajokoirajärjestön kultaiset ansiomerkit.

Eskoa jäivät kaipaamaan vaimo Eija, lapset Marja ja Ari perheineen sekä laaja sukulais- ja ystäväjoukko.

Kirjoituksen laativat pitkäaikaiset kennel- ja harrastusystävät Raimo Peltonen ja Jari Kattelus

Uudet valiot

Ilmoitushinnat v. 2019

Uusi valioilmoitus 18 euroa

Ilmoituksen julkaisemisen edellytyksenä on, että erääntyneitä laskuja ei ole maksamatta. Ilmoitukset laskutetaan lehden ilmestyttyä.

Lehden toimitus ei vastaa ilmoitusten oikeellisuudesta.

n. Maihilan Annikki FI 19295/10B saavutti kaksoisvalion arvon 24.11-18 Susirajan Pamauksessa Kiihtelysvaarassa. i: KVA Jänisjoen Jere, e: FI&SE KVA Katrihelena. Kasvattaja: Kai Lindqvist Omistaja: Ritva Pirhonen Onkamo.

Eräsuvun Lucifer FI35166/16 saavutti K-Kva arvon Taipalsaarassa 5.1.2019 i: Patsonvaaran Hilippa e: Viitajoen Myrsky Kasvattaja: Antti ja Tanja Poikonen, Konnevesi Omistaja: Liisa Miettinen, Myrskylä

n Havukkakallion Heta FI21359/15 saavutti käyttövalion arvon 12.1.2019 Outokummussa. i: FI KVA Tanni-Onnin Roku FI40673/10 e: FI KVA Havukkakallion Hertta FI39292/09 Kasv: Raimo Hämäläinen Ilomantsi. Om: Tuure Kuronen ja Raimo Hämäläinen, Ilomantsi.

n. FI MVA Haavankannon Hilla FI32709/14 saavutti kaksoisvalion arvon 2.1. 2019 Pöytyällä tuloksella 94.00- i: KVA&MVA Alapörkän Gara FI29183/12 e: KVA&MVA Jokirinteen Elli FI47181/07 Kasvattaja & omistaja Heikki Sikilä, Mynämäki.

u. Haukka-Ahon Ringo FI 41704/13B saavutti käyttövalion arvon 2.12.2018 Kivijärvellä. i: FIN KVA Päiväpirtin Romeo FI30037/06 e: Milla FI19865/09 Kasvattaja: Seppo Malin, Joutsa Omistaja: Tapani Väänänen, Jyväskylä, puh. 040 505 3539.

u. Mälikallion Ali FI 24964/15 saavutti muotovalion arvon 10.2.2019. Jurvassa i: MA-14 FIN KVA NO KVA FIN 22619/07 Mälikallion Jeri. e: Mälikallion lila FI MVA 34288/12. Kasv. ja om. Martti Heikkilä, Purola puh. 0400 254 502.

u. Koivukulman Hurja-Sero saavutti käyttövalion arvon 8.12 2018, Ahtärin Sisu-ajoissa i: Koivukulman Bravo-Jytty, e: FI KVA Koivukulman Tuiskutar Kasvattaja: Raita ja Pauli Lappalainen, Lapinlahti, om: Juhani ja Miika Rantasalo, Lapua, puh. 0500 931 563.

u. FI KVA FI MVA ONNI FI54647/14 saavutti KVA arvon 19.1.2019 3 piirin ottelussa Pirkanmaalla. i: FIN MVA & Olli 41703/05 om. Eija ja Markku Parviainen e: Taru 29573/06 kasv. Grönlund Pertti, Pori Om. Eija ja Markku Parviainen, Merikarvia, puh. 050 379 9500.

u. Mujunmaan Karu FI32603/16 saavutti käyttövalion arvon 6.1 2019 Mäntässä 2v 8kk vanhana. i: Ajotaiturin Huli FI41814/11 e: Mujunmaan Sitkiä-Sissi FI48989/10 Kasv. Suvi Vikman, Myllymäki Om. Jorma ja Markku Kälvinmäki, Keuruu.

narttu Weelax Vilma FI23697/12 saavutti kettukäyttövalion arvon 5.1. 2019 Ylihärmässä. i: FI KVA-K MVA Vihreäntalon Hamppi e: FI KVA-K Elokarin Foxi Omistaja: Pehr Carlsson, Västerhankmo Kasvattaja: Jens Carlsson, Petsmo.

Rymykallion Huli FI13847/17 lonkkatulos A, tuli viidellä koekäynnillä kettukäyttövalioksi. i: KVA-K Hirvinevan Reiska e: KVA-K Viitajoen Helmi FI41972/12 Omistaja ja kasvattaja: Mika Perttu, Hinnerjoki

u. FI MVA Hallakorven Jytä FI37802/14A/00
saavutti käyttövalion arvon 30.12.2018 Pyhäjoella
i: XXX Mannikari Mökö e: XXX Villipuron Lyyti
Kasvattaja A. Kumpumäki, Nivala
Omistaja: Esko Seppä, Raahe puh. 0440 226 165.

u Sisujon Ursus FI50295/15 an saavutti muotovalion
arvon Joensuussa 15.9.2018
i: Jahti-Ukon Julius e: Sisujon Prinessa
Kasvattaja & omistaja Patrik Kjellman, Ähtävä
puh 040 827 3491.

n. Meripojan Musta-Wimma saavutti käyttövalion
arvon 20.1.2019 Ähtärissä
i: FI-KVA Santeri fi46528/09 e: FI-KVA Meripojan Piitu
fi31712/12 Kasvattaja: Meripojan kennel Pasi Liikanen
Tornio. Omistaja: Joni ja Mari Vähämäki Ähtäri.

Venäjänajokoiranarttu FI MVA, HeJW-10, JV-10, V-10, HeW-11,
V-11, HeW-12, HeW-13, PMV-13, V-13, V-14, HeW-14, VV-17,
V-17, HeVW-17, PMVV-17, HeVW-18, ER52062/09 OLGA
saavutti käyttövalion arvon 2.12.2018 jäniksenajokeessa Kauha-
valla. Koiran omistavat Riina Luoma ja Marko Ketoja, Korttesjärvi.

n. Kyrönperän Kinna FI41573/14 saavutti käyttövalion
arvon 2.12.2018 Pietarsaassa tuloksella AJOK 95,75p
i. FI KVA & MVA Mannikarin Mökö FI37448/11 e. FI KVA &
MVA Kyrönpesän Kresse FI38077/10 Kasv. Antti Mäenpää
Omistaja Erik Rif, Pietarsaari, puh. 050 322 9649

Tulevia pentueita

ILMOITTAJA: Lähetä tiedot tulevasta pentueesta SAJ:n
toimistoon kirjallisena, mieluummin sähköpostilla
toimisto@ajokoirajarjesto.fi. Ilmoituksen hinta on 12 €.
Maksa ilmoitus SAJ:n tilille FI57 4600 2020 0011 21,
BIC: ITELFIHH. Ilmoita maksun viesti-kohdassa nartun
nimi. Ilmoitus julkaistaan kotisivuilla sivulla ja seuraava
Ajokoiramies-lehdessä.

PENNUNOSTAJA: Koiralla saattaa olla titteleitä, joista
on käytetty lyhennyksiä:

X = Suomen muotovalio (FIN MVA, FI MVA),
XX = Suomen käyttövalio (ajokokeen) (FIN KVA, FI KVA),
XXX = Suomen muoto- ja käyttövalio (FIN M & KVA,
FI M & KVA),
K-XX = Suomen kettukäyttövalio (FIN KVA-K, FI KVA-K),
KK-14 = kettukuningas 2014,

M-14 = ajokuningas 2014,
MA-14 = maaotteluvoittaja 2014,

an = ataksia testattu normaali,
ak = ataksia testattu kantaja,
RR = kaurisvapaaksi Ruotsissa testattu,
HD UA = tervelonkkainen Ruotsissa kuvattu

på svenska MVA=X = UCH; KVA = XX=JCH;
XXX = UCH&JCH; KVA-K= k-XX = J(RÄV)CH;

Suomenajokoiran PEVISA-ohjelma 1.1.2014 - 31.12.2019:
Pentujen vanhemmista tulee olla ennen toista astutusta
annettu lonkkakuvauslausunto. Koiralla ei saa pentujen
rekisteröintihetkellä olla yli 150 rekisteröityä jälkeläistä
Suomessa. Viimeinen sallittu pentue voidaan kuitenkin
rekisteröidä kokonaisuudessaan.

Uros/ Hane	Uroksen omistaja/ Ägare	Narttu/ Tik	Nartun omistaja/ Ägare	Astutus- päivä/ Parnings- datum
FI KVA Luolavaaran Opi FI44158/13B an	Tuomo Alapuranen, Pello, 0400 215 848	FI KVA-K Riitasalon Pihka FI32389/10A an	Jani Kyllönen, Suomussalmi, 044 210 8618	syntynyt/ född 27.02.
FI KVA Mannikarin Humu FI37449/11A	Ilpo Tuunainen, Tikkala, 0400 500 101	FI KVA Hila-ajon Ilo FI28519/12A an vanh mukaan	Santeri Peltonen, Lehtoi, 050 540 9737	04.03.2019
Tuomalaan Topi FI26320/15A an vanh mukaan	Aapo Pakarinen, Konginkangas, 044 290 8187	Rasakan Lumo FI35907/14B an vanh mukaan	Markku Pöllänen, Joensuu, 045 849 3879	02.03.2019
FI KVA Tähtivalio Karkelon Ice Man Hitsi JR FI41309/11C	Viljo Rouvinen, Asikkala, 040 833 3430	FI MVA HeJW-14 Huolettoman Ariel FI22114/14A an vanh mukaan	Jouni Sarvi, Lammi, 050 372 1174	01.03.2019
C.I.B FI KVA FI SE MVA Kerijussin Joona FI32081/09B ak	Jouni Remes, Sotkamo, 050 530 2464	FI MVA Alapörkän Nätti FI45121/14 an vanh mukaan	Jani ja Heidi Heikkinen, Ristijärvi, 050 557 6231	28.02.2019
FI KVA-K Jalovinaan Jeppe FI40878/14C	Joni Möttönen, Ristijärvi	Mesiöpuron Kihu FI38035/15C	Tomi Ylikulju, Pattijoki, 040 161 3955	27.02.2019
FI KVA Eräjätkän Kesseli FI35169/09B an	Kyösti Kanninen & Pirjo Kempainen, Puolanka, 040 3550 284	Huolettoman Sarabi FI35539/15B	Reija Pulkkinen, Reijo Pulkkinen, Vuokatti, 040 524 4625, 040 706 5101	26.02.2019
C.I.B FI KVA MVA NO MVA Pate FI31823/10A an	Jouko Kettunen, Käsämä, 050 527 6147	Ukkopojan Hilima FI32453/14B	Tomi Laakkonen, Siilinjärvi/Toivala, 045 279 0906	24.02.2019
FI KVA Humu FI26353/11B an	Janne Jokinen, Häijää, 040 512 8664	Koivulammen Vappu FI38532/14	Matti Kivipeltö, Parkano, 050 524 6080	18.02.2019
FI KVA Havukkakallion Jallu FI35814/14B an vanh mukaan	Teuvo Turunen, Joensuu, 0400 984 867	FI KVA Tuopan Usva- tuuli FI32989/14A an vanh mukaan	Mikko Romppanen, Nurmes, 050 303 1170	16.02.2019
FI KVA Hulivilä FI49349/13B an	Arto Rosenqvist, Oulainen, 040 520 8036	Emma FI43544/13	Eerik Pernu, Lumijoki, 050 438 1741	16.02.2019

FI KVA FI EE MVA Alapörkän Onni-Poika FI16726/15D an	Erkki Mankinen, Vastinki, 050 355 5868	Neva-Ajon Riitu FI22639/11	Seppo Puurtinen, Savonlinna, 050 583 3582	16.02.2019
FI KVA Hila-Ajon Nalle FI28516/12A an vanh mukaan	Jyri Änäckälä, Mikkeli, 040 631 6763	Rauhasalmen Lyyti FI49733/15	Sami Liikanen, Mikkeli, 050 538 1336	12.02.2019
FI KVA Piernamäen Loikkari FI40451/15D an vanh mukaan	Heikki Jokinen, Häijää, 040 484 0040	Puskajussin Petra FI30112/14 an vanh mukaan	Tuomo Jokihäärä, Hämeenkyrö, 040 758 1019	09.02.2019
FI KVA-K Riihilammen Rasmus FI36262/12A	Heikki Varonen, Mänttä, 050 558 5328	Raja-alhon Hilda FI43758/13	Hannu Rinta-Piirto, Kurikka, 050 371 0415	08.02.2019
C.I.B FI KVA MVA NO MVA Pate FI31823/10A an	Jouko Kettunen, Käsämä, 050 527 6147	Räntäaamun Majja FI21996/13C an vanh mukaan	Eeva Remes, Rovaniemi, 040 767 0518	08.02.2019
FI KVA Mettäjuntin Auvo FI45666/11B an vanh mukaan	Teemu Väyrynen / Kirsi Nurminen / Erkki Juntti, Haapajärvi, 040 567 7389 / 0400 871 888	FI KVA Eräjätjän Sissi FI31529/10B	Tommi Heikkinen, Sotkamo, 044 977 4794	07.02.2019
FI KVA & MVA Saukkoniemen Ara FI16138/15A an	Pekka Nissilä, Oulu, 040 580 5055	Suinin Nata FI35978/14B an	Reima Oksman, Siilinjärvi, 0500 981 981	07.02.2019
FI KVA MVA NO MVA Alapörkän Qusti FI28133/15B	Raimo Keinänen, Pyhäjoki, 044 989 7878	FI KVA & MVA Onnivaaran Muska FI26490/13B	Veijo Kärkkäinen, Pajulahti, Nilsä, 050 528 2009	31.01.2019
FI KVA MVA MA-18 Puistorinteen Late FI49195/12A an	Jouko Kettunen, Käsämä, 050 527 6147	FI KVA MVA Raikuvan Riia FI28908/14B an vanh mukaan	Oiva Pietarinen, Kauhajoki, 0503466273 / Oiva tai 0400290982 / Jari Fors	31.01.2019
C.I.B FI KVA FI & NO MVA Pate FI31823/10A an	Jouko Kettunen, Käsämä, 050 527 6147	FI KVA & MVA Soipan Sohvi FI30133/12A an	Paavo Soininen, Säviä, 050 537 5755	28.01.2019
FI KVA-K & MVA Jekku FI40733/14A an	Marko Levonen, Koski TL, 044 566 2831	Pyyntimiehen Limusiini FI45066/13C	Jukka Leskelä & Joni Salo, Sirkka & Kokkola, 040 8204205, 050 4076036	24.01.2019
FI KVA MVA Saukkonien Ara FI16138/15A an	Pekka Nissilä, Oulu, 040 580 5055	Mustirovan Senni FI13069/14A	Ulla ja Harri Peltomäki, Rovaniemi, 040 588 3091	24.01.2019
FI KVA-K Tapahan Rat-topoika FI49629/13A an vanh mukaan	Tero Savolainen, Auvainen, 045 125 6181	FI KVA-K Tapahan Manta Mainio FI52656/15B an vanh mukaan	Anita & Sami Asuintupa, Kauhava, 050 302 9377	19.01.2019
FI & SE KVA Ruskametsän Rymy FIN61499/08B an	Markku Ekonoja, Pello, 0400 234 236	FI KVA Nyytti FI41108/14D an vanh mukaan	Heikki Koskivuori, R ovaniemi, 050 555 7235	18.01.2019
FI KVA Korpilahdon Salsa FI11894/13B an	Tuomas Hallikainen, Raahel, 050 315 9355	FI KVA Erätulen Mini FI40459/13A	Reijo Laurila, Hailuoto, 045 640 2502	13.01.2019
C.I.B FI KVA FI SE MVA Kerijussin Joona FI32081/09B ak	Jouni Remes, Sotkamo, 050 530 2464	Mehtäpirun Idän-Helmi FI30721/13B an vanh mukaan	Kari-Jussi Kinnari & Sonja Tynkky-nen, Hammaslahti (Joensuu), 0500 758 294	12.01.2019
FI KVA Sampo FI46178/09B an vanh mukaan	Ari Säisä, Iisalmi, 050 358 1044	FI KVA Joutsenrinteen Alisa FI40937/12D	Arto Eskelinen, Vieremä, 045 624 4049	10.01.2019
FI KVA MVA MA-18 Puistorinteen Late FI49195/12A an	Jouko Kettunen, Käsämä, 050 527 6147	FI KVA MVA Luolavaaran Lissu FI44163/13A an	Osmo Tikkanen, Rääkkylä, 0500 276 075	08.01.2019
Tuomaalan Topi FI26320/15A	Aapo Pakarinen, Konginkangas, 044 290 8187	Mikinneva Tina FI44282/12	Ari Linja-aho, Äänekoski, 0500 916 780	08.01.2019
FI KVA Humu FI26353/11B an	Janne Jokinen, Häijää, 040 512 8664	FI MVA Kunkunplikka FI40263/15A an vanh mukaan	Heikki Jokinen, Häijää, 040 484 0040	07.01.2019
FI KVA MVA Jekku FI40733/14A an	Marko Levonen, Koski TL, 044 566 2831	FI KVA-K Viikkineva Pipsa FI50154/12A an vanh mukaan	Ahti Pitkäjärvi, Kauhava, 0400 263 591	03.01.2019
FI KVA-K MVA Tähti-valio KK-09 Akon Late FI26557/06A an	Alpo Hyttinen, Oulu, +358 40 7427553	Mesiöpuron Mato FI38034/15B	Jouni Kaartinen, Jormua, 0503253455	31.12.2018
FI MVA Procha (venäjänajokoira) ER37112/09A	Heino Pääkkönen, Kuhmo, 050 527 6147	linkorven Sippo (venäjänajokoira) ER21688/17	Merja Pääkkönen, Vieremä, 040 419 8089	31.12.2018

FI KVA Vinkkelkinttu Zorro FI25221/13B an vanh mukaan	Heikki Kuusi, Kämenniemi Tampere, 0400 971 394	Kempin Helmi FI42512/14 an vanh mukaan	Juhani Lappi, Vaasa, +358500160413	19.12.2018
FI KVA-K MVA Karika Hai FI38972/12B an vanh mukaan	Jari Korpela/Johanna Korpela/ Janne Korpela, Österhankmo, 050 3014010	Kempin Pösö FI26279/13B	Henri Saxholm, Muhos, 040 068 3838	19.12.2018
Jonets Timber, plottinajokoira AS49231/2015	Fredrik Andersson, Alfta, Ruotsi, +46730372659 (Ruotsi, Englanti)	Råbockens Chili, plottinajokoira ER34870/16	Aki Reinikainen, Haapajärvi, 0505060498	15.12.2018
Hakatien Ali FI37970/13C	Ville Alatalo, Tervola, 040 587 5055	Hakatien Tiitu FI15164/15A	Jouni Jokela, Simo, 040 563 6392	15.12.2018
FI KVA MVA NO MVA Alapörkän Qusti FI28133/15B an vanh mukaan	Raimo Keinänen, Pyhäjoki, 044 989 7878	FI KVA Meripojan Kerttu FI20021/15B an vanh mukaan	Jukka Kesikallio, Kemi, 040 742 9163	14.12.2018
Vaarakylän Uuno FI26534/15	Jaakko Hiltunen, Ylikiiminki, 040 547 0921	Luna FI33625/10C	Heikki Nikula, Ylikiiminki, 050 308 6009	13.12.2018
FI KVA MVA Juntti FI41615/09B an	Keijo Hautakangas, Muurasjärvi, 040 568 8270	FI KVA Kotirinteen Irmeli FI20108/12A an vanh mukaan	Harri Laine, Parantala, 050 401 4215	08.12.2018
FI NO MVA HeW-17 (C.I.B POHJ MVA FI KVA SE MVA (vahvistusta vailla)) Alapörkän Qusti FI28133/15B an vanh mukaan	Raimo Keinänen , Pyhäjoki, +358449897878	FI KVA C.I.B POHJ FI SE NO MVA HeW-13 Alapörkän Demi FI18163/11A an vanh mukaan	Iiro Mäkelä, Kalajo-ki, +358405101556 (Iiro) +358400290982(Jari Fors)	05.12.2018
FI MVA Mannikarin Vekku FI32261/13A an vanh mukaan	Eero Kolehmäinen, Joensuu, 0400 373 500	FI KVA & MVA Tiitu FI49408/09B an vanh mukaan	Esa Lehikoinen, Joensuu, 040 708 2913	24.11.2018
FI MVA Jahtiparin Manu FI35605/09C an vanh mukaan	Jouni Huovinen, Kuhmo, 040 506 0790	FI MVA Pykäläahon Miina FI55034/11B an	Pekka Komulainen, Kempele, 040 543 1708	23.11.2018
FI KVA-K & MVA Jekku FI40733/14A an	Marko Levonen, Koski TL, 044 566 2831	FI KVA-K Ajoketun Darra FI52852/15 an	Jari Virta, Ajoketun kennel, Kokemäki, 0400 882 664	20.09.2018

===== KASVATTAJA! =====

Liitä pennunostajat pentuejäseniksi hintaan 11 €.
Ilmoita toimistolle pentue ja uusien jäsenten yhteystiedot sekä maksa tilille 11 € /jäsen.
Pentuejäsen liitetään vuosijäseneksi ja saa kaikki ko. vuoden Ajokoiramies-lehdet.
Seuraavana vuonna jäsen maksaa itse jäsenmaksun.

Tilinumero FI58 4600 2020 0009 09 BIC ITELFIHH.

Suomenajokoiran rotukohtainen PEVISA-ohjelma (voimassa 1.1.2014 - 31.12.2019):

Pentujen vanhemmista tulee olla ennen toista astutusta annettu lonkkakuvauslausunto.
Koiralla ei saa pentujen rekisteröintihetkellä olla yli 150 rekisteröityä jälkeläistä Suomessa.
Viimeinen sallittu pentue voidaan kuitenkin rekisteröidä kokonaisuudessaan.

Talvipakkaset vaihtuvat kevään aurinkoisiin päiviin

Talvipakkaset vaihtuvat Pohjois-Pohjanmaalla kevään aurinkoisiin päiviin. Lunta tuiskuttaa sakeasti, kun katselen ulos ikkunasta. Pakkanen ja viima pitävät Pohjois-Pohjanmaata otteessaan.

Eletään keskitalvea. Raiku ja Riesa nukkuvat. Päivän valoisa aika on lyhyt. Lunta on paljon metsässä. Kulkeminen asettaa omat haasteensa maastossa.

Jänisjahti päättyy helmikuussa. Jahtikautta muistelllessani nousee päällimmäisenä mieleeni, kun Riesa ensimmäisen kiljahduksen antoi metsässä. Nosti kiljahdus ihokarvat pystyyn. Onnenkyneleet valuivat silmistäni. Raiku osoitti myös taitavuutensa kuusenhakureissulla. Suorittamalla useita hukkia. Vaikka jänis ei roikkunut murenemassa. Niin siitä huolimatta kokemuksia rikkaampana jää Raiku ja Riesa kesälomalle.

Aurinko paistaa pilvettömältä taivaalta. Räystäiltä tippuu vesi, kun avaan ulko-oven. Lähdemme Raikun ja Riesan kanssa kävelylenkille. Katselen kauniita mäntyjä. Naavat roikkuvat mäntyjen oksilta.

Kävelemme Raikun ja Riesan kanssa kevyenliikenteen tietä pitkin. Kevyenliikenteen tien valleilla on tuoreet jäniksen jäljet. Raiku ja Riesa halusivat jäljille. Annan haistella jäniksen jälkiä.

- Ei me olla jahissa. Ollaan kävelylenkillä, sanon ajokoirille. Ne katselevat jäniksen jälkiä tarkasti.

- Jatketaan kotia kohti matkaa, sanon ajokoirille.

Saavumme asunnolle. Lumi on sulanut käytävältä. Kevät on saapunut Pohjois-Pohjanmaalle. Lepokauden aikana on tarkoitus jatkaa lenkkeilyä ja ajokoirien huomaamista herkuilla.

Aurinkoisia ja keväisiä päiviä ajokoirille ja lukijoille!

Raikun ja Riesan kevät

Keväinen aurinko paistaa, jäniksen jäljet kumpikin haistaa.

Kävelylenkki tekee hyvän mielen, hyvä ruoka vie ajokoirien kielen.

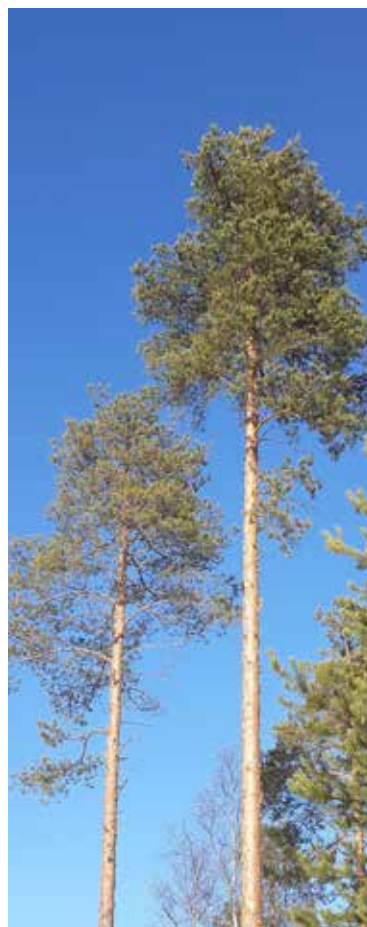
Ajokoirat eivät kaipaa muuta, kuin lepoa ja luuta.

Riesa nauttii auringonsäteistä.

Raiku nauttii auringonsäteistä.

JÄRJESTÖN TUOTESHOP ALAN HARRASTAJILLE!

Tiedustelut ja tilaukset:

Suomen Ajokoirajärjestön toimisto

Puh. 044 311 0330 (klo 10-14)
email toimisto@ajokoirajarjesto.fi

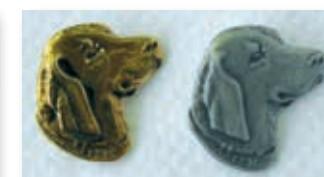
Laadukkaat tekniset paidat
koot L-XXL musta & valk. 30,-
T-paidat 13,-

Lippis 10,-
sininen
UUSI
musta lippis 12,-
Putkihuivi 10,-

Palkintolevykkeet • kultainen 8,50
• hopeinen 8,00 • pronssi 6,00

Pinssit
kultapinssi 17,- • tinapinssi 5,-

Sytkäri 1,50

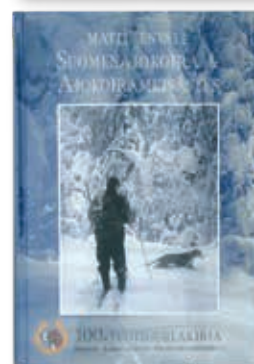

Rintanappi 3,-

Hihamerkki 3,50
Tarra ja ikkunatarra 2,50

Ajokoiramieslehtikansio 8,50

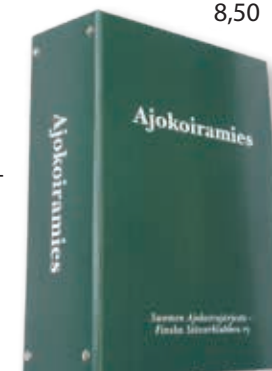

Eero Hämäläinen:
Kirjeenvaihtajan kootut 20,-
tuotto SAJ:n nuorisotoimintaan

SAJ:n 90-vuotishistoriikki 21,-

Envall:
Suomenajokoirat &
ajokoirametsästys 39,-

Allan Bergström:
Finska stövare i Norden 50,-

Suomen Ajokoirajärjestö Finska Stövarklubben ry

Suomen Ajokoirajärjestön
toimisto:

Uusikatu 57–59,
90120 Oulu
avoinna ma-pe klo 10–14

Puhelin:
044 311 0330

Sähköposti:
toimisto@ajokoirajarjesto.fi

www.ajokoirajarjesto.fi